

**T.C.
HALIÇ ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
PSİKOLOJİ ANABİLİM DALI
KLİNİK PSİKOLOJİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI**

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE EBEVEYN TUTUMU VE ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARININ CİNSEL MİTLER İLE İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**Hazırlayan
Meryem Özlem PAKSOY**

**Danışman
Dr. Öğretim Üyesi Bengisu Nehir AYDIN**

İstanbul-2021

**T.C.
HALIÇ ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
PSİKOLOJİ ANABİLİM DALI
KLİNİK PSİKOLOJİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI**

**ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE EBEVEYN TUTUMU VE
ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARININ CİNSEL MİTLER İLE
İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**Hazırlayan
Meryem Özlem PAKSOY**

**Danışman
Dr. Öğretim Üyesi Bengisu Nehir AYDIN**

İstanbul-2021

LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ'NE

Psikoloji Anabilim Dalı Yüksek Lisans Programı Öğrencisi Meryem Özlem Paksoy tarafından hazırlanan “Üniversite Öğrencilerinde Ebeveyn Tutumu ve Çocukluk Çağı Travmalarının Cinsel Mitler ile İlişkisinin İncelenmesi” konulu çalışması jürimizce Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Tez Savunma Tarihi: 15/06/2021

Jüri Üyesinin Ünvanı, Adı, Soyadı ve Kurumu:

İmzası

Jüri Üyesi : Dr. Öğr. Üy. Bengisu Nehir Aydın
Haliç Üniversitesi

Jüri Üyesi : Dr. Öğr. Üy. Burcu Türk
Haliç Üniversitesi

Jüri Üyesi : Dr. Öğr. Üy. Temel Alper Karşlı
Bartın Üniversitesi

Bu tez yukarıdaki jüri üyeleri tarafından uygun görülmüş ve Enstitü Yönetim Kurulu'nun kararıyla kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Hatice Yorulmaz

Üniversite Öğrencilerinde Ebeveyn Tutumu ve Çocukluk Çağı Travmalarının Cinsel Mitler ile İlişkisinin İncelenmesi

ORJİNALLİK RAPORU

%6

BENZERLİK ENDEKSİ

%5

İNTERNET KAYNAKLARI

%2

YAYINLAR

%4

ÖĞRENCİ ÖDEVLERİ

BİRİNCİL KAYNAKLAR

1

perakenderadyo.com

İnternet Kaynağı

%1

2

Submitted to Istanbul Gelisim University

Öğrenci Ödevi

%1

3

Submitted to Canakkale Onsekiz Mart University

Öğrenci Ödevi

%1

4

Submitted to Trakya University

Öğrenci Ödevi

<%1

5

nek.istanbul.edu.tr:4444

İnternet Kaynağı

<%1

6

www.turkpsikiyatri.com

İnternet Kaynağı

<%1

7

acikerisim.selcuk.edu.tr:8080

İnternet Kaynağı

<%1

8

dergipark.org.tr

İnternet Kaynağı

<%1

www.itobiad.com

28/04/2021

TEZ ETİK BEYANI

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum “Üniversite Öğrencilerinde Ebeveyn Tutumu ve Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantılarının Cinsel Mitler ile İlişkisinin İncelenmesi ” başlıklı bu çalışmayı baştan sona kadar danışmanım Dr. Öğretim Üyesi Bengisu Nehir AYDIN’ın sorumluluğunda tamamladığımı, verileri kendim topladığımı, analizleri ilgili programda yaptığımı, başka kaynaklardan aldığım bilgileri metinde ve kaynakçada eksiksiz olarak gösterdiğimi, çalışma sürecinde bilimsel araştırma ve etik kurallara uygun olarak davrandığımı ve aksinin ortaya çıkması durumunda her türlü yasal sonucu kabul ettiğimi beyan ederim.

Meryem Özlem PAKSOY

ÖNSÖZ

Tez sürecimin en başından beri tüm sorularımı kafamda hiçbir soru işareti kalmayacak şekilde yanıtlayan, araştırmamın planlanmasından sonuçlandırılmasına kadar tüm detaylara titizlikle dikkat edip, bilgisiyle beni yönlendiren çok sevgili danışmanım Dr. Öğretim Üyesi Bengisu Nehir AYDIN'a,

Bu zamana kadar tüm kararlarıma saygı duyan ve maddi manevi her koşulda yanımda olan, mesleğimde ve özel hayatımda dik durabilen bir kadın olmamı hep destekleyen canım annem Ulviye PAKSOY ve canım babam Ahmet PAKSOY'a,

Her zaman desteğini hissettiğim gibi araştırma esnasında da beni destekleyen, varlığını hep hissettiğim her daim yardıma koşan kıymetli abim, kuzenim Hakan AYNACI'ya,

Zorlu tez sürecini birlikte atlattığım sevgili yol arkadaşım Şüheda DEMİRCİ'ye,

Bölüme ilk başladığım zamandan beri beni destekleyen, fiziksel olamasa bile her daim yanımda olan, hep dinleyen canım arkadaşım, dostum değerli Emine KILIÇ'a

Araştırma sürecinden yazıya döküm aşaması dahil olmak üzere mesleki ve özel yaşantımda bana hep inanan ve cesaretlendiren kıymetli dostum Muhammed ÖÇAL'a,

Çalışmamın temelini oluşturan anketime gönüllü olarak katılarak değerli vakitlerini harcayan tüm katılımcılara, anketi daha geniş kitlelere ulaştırmama vesile olan tüm arkadaşlarıma, araştırmama destek verdikleri ve uğraştıkları için,

Tüm kalbimle teşekkür ederim.

İstanbul, 2021

Meryem Özlem PAKSOY

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No
TEZ ETİK BEYANI	i
ÖNSÖZ.....	ii
İÇİNDEKİLER	iii
KISALTMALAR	v
ÇİZELGELER	vi
ÖZET.....	viii
ABSTRACT	ix
1. GİRİŞ	1
1.1. Problem Durumu	1
1.2. Problem Cümlesi.....	2
1.3. Hipotezler	3
1.4. Araştırmanın Amacı ve Önemi	4
1.5. Sayıtlar	4
1.6. Araştırmanın Sınırlılıkları	4
1.7. Tanımlar	5
2. GENEL BİLGİLER.....	6
2.1. Ebeveyn Tutumları.....	6
2.1.1. Ebeveyn ve Ebeveynlik.....	6
2.1.2. Tutum	7
2.1.3. Ebeveyn Tutumları.....	7
2.1.4. Algılanan Ebeveyn Tutumları	8
2.1.5. Bölgelere Göre Ebeveyn Tutumları	10
2.1.6. Ebeveyn Tutumlarının Önemi.....	10
2.1.7. Ebeveyn Tutumunu Etkileyen Faktörler	11
2.2. Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantıları	14
2.2.1. Psikolojik Travma	14
2.2.2. Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantıları ve Tarihçesi.....	15
2.2.3. Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantı Türleri.....	16
2.3. Cinsel Mitler	20
2.3.1. Cinsiyet	20
2.3.2. Cinsellik.....	21
2.3.3. Cinsel Bilgi	23
2.3.4. Cinsel Mitler	24
2.3.5. Cinsel Mitleri Etkileyen Faktörler	25
3. GEREÇ VE YÖNTEM.....	29
3.1. Araştırmanın Modeli	29
3.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi	29
3.3. Veri Toplama Araçları	29
3.3.1. Sosyodemografik Bilgi Formu	29

3.3.2. Kısaltılmış Algılanan Ebeveyn Tutumları Ölçeği (KAET-Ç)	30
3.3.3. Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantılar Ölçeği (CTQ-33)	30
3.3.4. Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu (CMDf)	30
3.4. Verilerin Toplanması ve Analizi	30
4. BULGULAR	32
4.1. Katılımcıların Demografik Bilgilerine Yönelik Bulgular	32
4.2. Araştırmaya Ait Tanımlayıcı Bulgular	35
4.3. Araştırma Verilerinin Dağılımına Yönelik Bulgular	37
4.4. Ebeveyn Tutumlarına Yönelik Bulgular	39
4.5. Çocukluk Çağı Travmalarına Yönelik Bulgular	50
4.6. Cinsel Mitlere Yönelik Bulgular	63
4.7. Ebeveyn Tutumları, Çocukluk Çağı Travmaları ve Cinsel Mitler Arasındaki İlişkiye Yönelik Bulgular	67
5. TARTIŞMA	71
5.1. Ebeveyn Tutumlarına İlişkin Sonuçların Tartışılması	71
5.2. Çocukluk Çağı Travmalarına İlişkin Sonuçların Tartışılması	74
5.3. Cinsel Mitlere İlişkin Sonuçların Tartışılması	76
5.4. Ebeveyn Tutumları, Çocukluk Çağı Travmaları ve Cinsel Mitler Arasındaki İlişkiye Ait Sonuçların Tartışılması	78
6. SONUÇ	80
6.1. Ebeveyn Tutumlarına Yönelik Elde Edilen Sonuçlar	80
6.2. Çocukluk Çağı Travmalarına İlişkin Sonuçlar	82
6.3. Cinsel Mitlere İlişkin Sonuçlar	84
6.4. Ebeveyn Tutumları, Çocukluk Çağı Travmaları ve Cinsel Mitler Arasındaki İlişkiye Ait Sonuçlar	86
7. ÖNERİLER	88
8. KAYNAKLAR	89
9. EKLER	101
10. ÖZGEÇMİŞ	115

KISALTMALAR

AAK	: T.C. Başbakanlık Araştırma Kurumu
Ark	: Arkadaşları
CMDE	: Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu
CTQ-33	: Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantılar Ölçeği
DSM IV	: The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders IV
DSO	: Dünya Sağlık Örgütü
KAET- Ç	: Kısaltılmış Algılanan Ebeveyn Tutumları Ölçeği- Çocuk Formu
SPSS	: Statistical Package for Social Sciences
TDK	: Türk Dil Kurumu Sözlüğü
TÜİK	: Türkiye İstatistik Kurumu
TNSA	: Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması

ÇİZELGELER

	Sayfa No
Çizelge 4.1. Katılımcıların Demografik Bilgiler.....	33
Çizelge 4.2. Katılımcıların Cinsellik Bilgileri.....	34
Çizelge 4.3. Katılımcıların Ebeveyn Tutumları, Çocukluk Çağı Travmaları ve Cinsel Mitlerine Ait Tanımlayıcı İstatistikler	36
Çizelge 4.4. Katılımcıların Ebeveyn Tutumları, Çocukluk Çağı Travmaları ve Cinsel Mitlerine Ait Çarpıklık ve Basıklık Değerleri	38
Çizelge 4.5. Ebeveyn Tutumlarının Cinsiyete Göre İncelenmesi.....	40
Çizelge 4.6. Ebeveyn Tutumlarının Kardeş Sayısına Göre İncelenmesi.....	41
Çizelge 4.7. Ebeveyn Tutumlarının Anne Eğitim Düzeyine Göre İncelenmesi.....	43
Çizelge 4.8. Ebeveyn Tutumlarının Baba Eğitim Düzeyine Göre İncelenmesi.....	44
Çizelge 4.9. Ebeveyn Tutumlarının Ekonomik Düzeye Göre İncelenmesi.....	45
Çizelge 4.10. Ebeveyn Tutumlarının Yaşanılan Yere Göre İncelenmesi.....	47
Çizelge 4.11. Ebeveyn Tutumlarının Yaşanılan Bölgeye Göre İncelenmesi	49
Çizelge 4.12. Çocukluk Çağı Travmalarının Cinsiyete Göre İncelenmesi.....	51
Çizelge 4.13. Çocukluk Çağı Travmalarının Kardeş Sayısına Göre İncelenmesi.....	52
Çizelge 4.14. Çocukluk Çağı Travmalarının Anne Eğitim Durumuna Göre İncelenmesi.....	54
Çizelge 4.15. Çocukluk Çağı Travmalarının Baba Eğitim Durumuna Göre İncelenmesi.....	56
Çizelge 4.16. Çocukluk Çağı Travmalarının Ekonomik Düzeye Göre İncelenmesi..	58
Çizelge 4.17. Çocukluk Çağı Travmalarının Yaşanılan Yere Göre İncelenmesi.....	60
Çizelge 4.18. Çocukluk Çağı Travmalarının Yaşanılan Bölgeye Göre İncelenmesi..	62
Çizelge 4.19. Cinsel Mitlerin Cinsiyete Göre İncelenmesi.....	64
Çizelge 4.20. Cinsel Mitlerin Kardeş Sayısına Göre İncelenmesi.....	64
Çizelge 4.21. Cinsel Mitlerin Anne Eğitim Durumuna Göre İncelenmesi.....	64
Çizelge 4.22. Cinsel Mitlerin Baba Eğitim Durumuna Göre İncelenmesi.....	65
Çizelge 4.23. Cinsel Mitlerin Ekonomik Düzeye Göre İncelenmesi.....	65
Çizelge 4.24. Cinsel Mitlerin Yaşanılan Yere Göre İncelenmesi.....	65

Çizelge 4.25. Cinsel Mitlerin Yaşanılan Bölgeye Göre İncelenmesi.....	66
Çizelge 4.26. Cinsel Mitlerin Cinsellikten Korkma Durumuna Göre İncelenmesi....	66
Çizelge 4.27. Cinsel Mitlerin Cinsellik Hakkında Bilgi Sahibi Olma Durumuna Göre İncelenmesi.....	66
Çizelge 4.28. Cinsel Mitlerin Daha Önce Cinsel Deneyim Yaşama Durumuna Göre İncelenmesi.....	67
Çizelge 4.29. Ebeveyn Tutumları, Çocukluk Çağı Travmaları ve Cinsel Mitler Arasındaki İlişki.....	68
Çizelge 4.30. Cinsel Mitlerin Yordanmasına İlişkin Çoklu Regresyon Analizi.....	70

ÖZET

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE EBEVEYN TUTUMU VE ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMATİK YAŞANTILARININ CİNSEL MİTLER İLE İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

Bu çalışmanın amacı cinsel mitlerin, ebeveyn tutumları ve çocukluk çağı travmatik yaşantıları ile ilişkisini incelemektir. Literatür tarandığında bu ilişkiyi inceleyen bir araştırmaya rastlanmamıştır. Özgün bir çalışma olması sebebiyle literatürdeki boşluğu dolduracağı ve gelecekteki araştırmalara referans olacağı düşünülmektedir. Bu çalışmanın örneklemini ülkemizdeki çeşitli illerde yaşayan, 18-28 yaş arasında bulunan, 207 kadın ve 204 erkek olmak üzere 411 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Salgın olması sebebiyle katılımcılara online platform üzerinden ulaşılmış ve gönüllü olarak ankete katılım sağlamaları istenmiştir. Araştırmada katılımcılara Sosyodemografik Bilgi Formu, Kısaltılmış Algılanan Ebeveyn Tutumu Ölçeği, Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantılar Ölçeği, Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin analizi için SPSS-22 istatistik programından yararlanılmıştır. Katılımcıların ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri demografik değişkenlere göre incelenirken bağımsız gruplar t testi ve tek yönlü anova analizleri kullanılmıştır. Tek yönlü anova analizinde meydana gelen anlamlı farklar ise post-hoc testlerinden Scheffe testi ile incelenmiştir. Ayrıca, ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri arasındaki ilişki pearson korelasyon analizi ve çoklu regresyon analizi ile incelenmiştir. Yapılan analizlerin ardından 18-28 yaş arasındaki bireylerin cinsel mitleri ile ebeveyn tutumları arasında pozitif yönlü ilişki olduğu, cinsel mitleri ile çocukluk çağı travmaları arasında anlamlı ilişki olmadığı sonucu elde edilmiştir. Araştırma sonunda, cinsel mitler ile korelasyonel ilişkisi olan değişkenler ile kurulan regresyon analizi anlamlı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn Tutumları, Çocukluk Çağı Travmaları, Cinsel Mitler, Cinsellik

ABSTRACT

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP OF PARENTAL ATTITUDE AND CHILDHOOD TRAUMATIC LIFE IN UNIVERSTY STUDENTS AND SEXUAL MYTH

The aim of this study is to examine the relationship between sexual myths and parental attitudes and childhood traumatic experiences. No study examining this relationship was found when the literature was scanned. Since it is an original study, it is thought to fill the gap in the literature and will be a reference for future research. The sample of this study consists of 411 university students, 207 women and 204 men, aged between 18-28, living in various provinces in our country. Due to the epidemic, the participants were reached through the online platform and they were asked to participate in the survey voluntarily. Sociodemographic Information Form, Abbreviated Perceived Parental Attitude Scale, Childhood Traumatic Experiences Scale, and Sexual Myths Evaluation Form were used in the study. SPSS-22 statistics program was used for the analysis of the data obtained in the study. Independent groups t-test and one-way ANOVA analyzes were used to examine the parental attitudes, childhood traumas and sexual myths of the participants according to demographic variables. Significant differences occurring in one-way ANOVA analysis were examined by Scheffe test, one of the post-hoc tests. In addition, the relationship between parental attitudes, childhood traumas and sexual myths was investigated by Pearson correlation analysis and multiple regression analysis. After the analysis, it was concluded that there is a positive relationship between sexual myths and parental attitudes of individuals aged 18-28, and that there is no significant relationship between sexual myths and childhood traumas. At the end of the study, the regression analysis established with variables that have a correlational relationship with sexual myths were found to be significant.

Keywords: Parental Attitudes, Childhood Traumas, Sexual Myths, Sexuality

1. GİRİŞ

1.1. Problem Durumu

Ülkemizde cinsellik, konuşulmayan halen daha tabu olan bir konudur. Konuşulmaması ve araştırılmaması sebebi ile bireyler cinsellik konusunda yanlış algılar geliştirmekte, doğruluğu kanıtlanamayan veya eksik olan bilgilere inanmaktadırlar. Cinsel işlev bozuklukları ve cinselliğe dair oluşan korku dahil birçok konuda cinsellikle alakalı yanlış inançların etkisinin olduğu açık ve net olarak literatür tarandığında görülmektedir. İnsanın temel ihtiyaçlarından biri olduğu düşünülürse, cinsellik ve bu konudaki inançlar; uzun zamandır araştırılan ve halen daha araştırılması gereken mühim bir konudur.

Bireyin uzun vadede geliştirdiği inançlarına bakıldığında, şüphesiz ilk etki altında kaldığı yer ailesi olmaktadır. Cinsellik algısı ve diğer birçok düşünce ve tutumun öğrenildiği aile çocuğun algısını şekillendirmede büyük rol oynamaktadır. Kömürcü (2014) ebeveyn olmanın, çocuğa rehberlik etmenin de ebeveynliğin bir rolü olduğunu belirttiğini baz alırsak, çocuğun yetişkin hayatında ki cinselliğinin bile etkilenmesinde anne ve babalara büyük rol düştüğünü söylemek yanlış olmayacaktır.

Ebeveynlerin bilinçli olarak veya olmayarak gösterdiği davranış kalıplarının doğrudan veya dolaylı olarak çocuğun gelişimini etkilemektedir. Anne ve babalar kendi ailelerinden öğrendikleri ve kişisel özellikleriyle farklılaşan tutumlar sergilemektedirler. Bahsedilen tutumlar direk gözlem halinde olmasa da bireylerin dışa vuran davranışlar ile anlaşılabilirler (Kağıtçıbaşı ve Cemalcılar, 2017). Bu sebeptendir ki ebeveynlerin kültür içerisinde etkilenecek şekilde şekillendirdikleri, davranışsal ve sözel olarak dışarı yansıttıkları tutumlar, çocuğun sosyal ortamdaki yerini ve dışarıya olan algısını, düşüncelerini ve davranışlarını etkilemektedir (Saygı, 2011; Kağıtçıbaşı ve Cemalcılar, 2017).

Gelişim çağında cinselliği keşfeden çocuğun ilk bilgileri yine ailesinden edindiği düşünüldüğünde algılanan ebeveyn tutumları ve cinsel mitler ilişkisi araştırmaya değer görülmüştür.

Ebeveynlerinden hoşgörülü, samimi bir sevgi algılan çocukların aileleri algılanan ebeveyn tutumlarından duyuşusal sıcaklık boyutunu benimsemiştir. Yargılanmayan, sevginin sözel ve fiziksel olarak dile geldiğini bilen çocuklar meraklarını daha sağlıklı bir şekilde giderebilmektedirler (Demir, 2007; Rohner et al, 2005; Baumrind, 1991). Aşırı koruyuculuk tutumunda; bireye tek başına hayatı keşfetme fırsatı pek verilmediğinden, keşfetmesi gereken davranışları keşfedemez ve kendini yeniliğe ve sosyalliğe kapalı tutan bireyler haline gelirler. (Doğru, 2017; Sak ve ark, 2015; Parker et al, 1979).

Reddedilen, korunmayan çocuklarda pasif olarak kendi kabuğuna çekilen davranış kalıpları sergilemektedir (Doğru, 2017). T.C. Başbakanlık Araştırma Kurumu (1995) tarafından gerçekleştirilen bir araştırma neticesinde ebeveyn tutumlarında bölgelere göre fark gözlenmiş ve bu bölüm hakkında karşılaştırma yapmaya gerek duyulmuştur (AAK,1995). Cinsel mitlere sebep olan faktörler listelendiğinde; cinsellik hakkında edinilen yanlış bilgiler, ailelerin tutumları olduğu kadar; sosyoekonomik düzey, kişilerin eğitim düzeyleri, yaşı ve bireylerin daha önce cinsel deneyim yaşayıp yaşamadığı ortaya çıkmıştır. Buradaki cinsel deneyimin doğrudan veya dolaylı olarak kişide psikolojik travma yaratmış olması cinsel mitlerin oluşumda büyük önem teşkil etmektedir (CETAD, 2006).

Hem bireylerin algıladıkları ebeveyn tutumları hem de yaşanan psikolojik travmalar düşünüldüğünde ebeveyn tutumları ve çocukluk çağı travmalarının cinsel mitleri yordadığı düşünülmektedir. Yapılan araştırmada bu ilişkinin incelenmesi amaçlanmaktadır.

1.2. Problem Cümlesi

Araştırmanın problem cümlesini “ Üniversite öğrencilerinde ebeveyn tutumları ve çocukluk çağı travmatik yaşantılarının cinsel mitler ile ilişkisi var mıdır?”sorusu oluşturmaktadır.

1.3. Hipotezler

Belirlenen amaç doğrultusunda oluşturulan hipotezler şu şekildedir:

- Üniversite öğrencilerinde ebeveyn tutumlarından “duygusal sıcaklık” boyutu ile cinsel mitler arasında ilişki vardır.
- Üniversite öğrencilerinde ebeveyn tutumlarından “aşırı koruyuculuk” boyutu ile cinsel mitler arasında ilişki vardır.
- Üniversite öğrencilerinde ebeveyn tutumlarından “reddedicilik” boyutu ile cinsel mitler arasında ilişki vardır.
- Üniversite öğrencilerinde çocukluk çağı “cinsel istismarı” ile cinsel mitler arasında ilişki vardır.
- Üniversite öğrencilerinde çocukluk çağı “duygusal istismarı” ile cinsel mitler arasında ilişki vardır.
- Üniversite öğrencilerinde çocukluk çağı “fiziksel istismarı” ile cinsel mitler arasında ilişki vardır.
- Üniversite öğrencilerinde çocukluk çağı “duygusal ihmali” ile cinsel mitler arasında ilişki vardır.
- Üniversite öğrencilerinde çocukluk çağı “fiziksel ihmali” ile cinsel mitler arasında ilişki vardır.

Araştırmanın alt problemleri şu şekildedir:

- Cinsel mitlere sahip olma düzeyinde cinsiyet açısından anlamlı fark görülmekte midir?
- Cinsel mitlere sahip olma düzeyinde yaşamın büyük bölümünün geçtiği yer açısından (Köy-kasaba, ilçe, şehir, büyükşehir) anlamlı fark görülmekte midir?
- Cinsel mitlere sahip olma düzeyinde yaşamın büyük bölümünün geçtiği bölge açısından (Akdeniz, Doğu Anadolu, Ege, Güneydoğu Anadolu, İç Anadolu, Karadeniz ve Marmara Bölgesi) anlamlı fark görülmekte midir?
- Cinsel mitlere sahip olma düzeyinde cinsellikten korkma açısından anlamlı fark görülmekte midir?
- Cinsel mitlere sahip olma düzeyinde cinsellik hakkında bilgi sahibi olma açısından anlamlı fark görülmekte midir?

- Cinsellik mitlere sahip olma düzeyinde daha önce cinsel deneyim yaşıyıp yaşamama açısından anlamlı fark görülmekte midir?
- Ebeveyn tutumları ve çocukluk çağı travmaları cinsel mitleri yordamakta mıdır?

1.4. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu araştırmada üniversite öğrencilerinde ebeveyn tutumu ve çocukluk çağı travmatik yaşantıların cinsel mitler ile ilişkisini ortaya koymak amaçlanmaktadır. Bireyin yetiştiği çevredeki ebeveynlerin tutumu ve travmatik yaşantıları, yetişkin hayatlarındaki cinselliğini büyük ölçüde etkileyebilmektedir. Farkında olmadan oluşturulan yanlış inançlar ve cinsel bilginin azlığı bireyin hayatında olumsuz sonuçlar doğurabilmektedir. Literatür tarandığında ebeveyn tutumu, çocukluk çağı travmatik yaşantıları ve cinsel mit değişkenleri arasındaki ilişkiyi inceleyen bir çalışma bulunamamıştır. Bu sebeple yapılan araştırmanın literatürdeki boşluğu dolduracağı ve gelecekte yapılan çalışmalar için fayda sağlayacağı düşünülmektedir.

1.5. Sayıtlar

- Araştırmanın gerçekleştirildiği örneklem grubunun evreni temsil ettiği varsayılmaktadır.
- Bu araştırmada kullanılan ve örneklem grubuna uygulanan Kısaltılmış Algılanan Ebeveyn Tutumları Ölçeği, Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantılar Ölçeği ve Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu'nun gerçeği yansıttığı varsayılmaktadır.
- Araştırmanın güvenilirlik testlerine göre amacına ulaştığı varsayılmaktadır.

1.6. Araştırmanın Sınırlılıkları

Yapılan araştırma, katılım sağlayan gönüllülerin samimi ve doğru cevaplarıyla sınırlıdır.

Türkiye'nin farklı bölgelerinden katılan, farklı sayılardaki üniversite öğrencileriyle sınırlıdır.

Değerlendirilen cinsel mitler, cinsel mitleri değerlendirme formu ile sınırlandırılmıştır.

Araştırma, çalışmada yer verilen değişkenlere dair literatür bilgisi ile sınırlıdır.

1.7. Tanımlar

Ebeveyn Tutumları: Ebeveynlerin kendi ailelerinden edindikleri, gözlemleyerek, kişilik özellikleriyle harmanlayarak bir objeye karşı oluşturdukları duygu, düşünce ve davranışlardır. Direk dışarıdan gözlenilmese de dışı vuran davranışlardan farkedilmektedir (Kağıtçıbaşı ve Cemalcılar, 2017). Ve bu tutumlar çocuk yetiştirirken benimsenen ebeveyn tutumları olarak büyük rol oynamaktadır.

Psikolojik Travma: Bireyin başa çıkma becerilerin yetersiz kaldığı, doğrudan veya dolaylı olarak maruz kaldığı ölüm şiddet gibi olaylar bireylerde psikolojik travma yaratır. Bireyin denetleme kontrolü elinden alınmıştır (Türksoy, 2003).

Cinsel Mitler: Cinsel bilgi eksikliğinden kaynaklanan, bilimsel olarak kanıtlanabilirliği olmayan yanlış ve abartılmış bilgiler kümesi (Bozdemir ve Özcan, 2011).

2. GENEL BİLGİLER

2.1. Ebeveyn Tutumları

Aile, toplumun çekirdek birimidir. Bireylerin gelişmesi yıllar içerisinde ailede gerçekleşir (Şakır Selimhocaoglu, 2011). Geçen yıllar içerisinde bireyin fiziksel ve duygusal ihtiyaçları bu çekirdek yapıda karşılanır (Saygı, 2011). Bu yapı aynı zamanda toplumsal olarak yasal bir zemin hazırlamaktadır (Bartan, 2010)

Ebeveynlerin ev içerisindeki davranışları, çocuklar için rol model haline geldiğinden gelecekteki yaşantılarıyla doğrudan ilişkilidir (Demircioğlu, 2012). Sosyalleşmenin ön koşulu, çocukların ke. tarafından ikileme düşürülmedikleri bir evde büyümektir (Vandeleur et al, 2007).

2.1.1. Ebeveyn ve Ebeveynlik

Ebeveynlik hayat boyu süren ve eşlerin anne- baba olmaya karar verdikleri zaman başlayan bir olgudur (Koç ve ark, 2016). Bebeğin yeterli bakımı gerçekleşmediğinde hayatta kalması çok zorlaşır. Fiziksel olarak korunma, beslenme ve barınma gibi ihtiyaçlarının yanında sevgiye ve ilgiye ihtiyacı vardır. Bu ihtiyaçları karşılama sorumluluğu ebeveynlerindir (Kömürcü, 2014).

Ama bu sorumluluğu yerine getirirken çok fazla sorunla karşılaşılabilceği ve zor bir süreç olduğu için ebeveynliğin ne derece sağlıklı gerçekleştirileceği psikolojik sağlamlık kavramını ortaya çıkarır (Koç ve ark, 2016).Ebeveynliğin bu kadar önemli olması ve ebeveynlerin her birisinin kendi baş etme stratejileri farklı olduğundan dolayı, literatür tarandığında çok fazla ebeveyn tutumu ortaya çıkmıştır. Bu kuramların hepsinde ebeveyn ve çocuk arasındaki ilişkinin kalitesinin önemi vurgulanmıştır (Kömürcü, 2014). Ebeveyn olma çocuğa rehberlik etme, sağlıklı ve güvenilir ilişki kurma gibi önemli detayları barındırır (Kömürcü, 2014). Erken çocukluk dönemi çocuğun hayatında kilit noktası oluşturur.

2.1.2.Tutum

Sosyal psikoloji uzun yıllar boyunca tutum konusunu ele alıp incelemiştir. Çünkü bireylerin davranışları ve bu davranışları ile kurduğu ilişkilerle direk bağlantısı vardır.

Tutum; bireyin oluşturduğu psikolojik objeye karşı duygu düşünce ve davranışlardır. Bireye veya insana karşı oluşan duygu, bu duygularla bağlantılı olan düşünceler ve bu iki bileşene bağlı olarak gerçekleştirilen davranışlar tutumun 3 ana ögesini oluşturur. Tutumlar dışarıdan gözlenebilir halde olmasa da dışarıya vuran davranışlar ile anlaşılabilir. Bireyler tutumlara sahip olarak doğmazlar, çevresinden ve en önemlisi ailesinden edindikleri ve gözlemledikleri davranış örüntüleri ile zaman içerisinde belirli tutum kalıpları oluştururlar. Yine edindikleri bilgilere göre olumlu veya olumsuz şeklinde yorumlanabilir (Kağıtçıbaşı ve Cemalcılar, 2017).

Tutumlar tepki verme ve davranış göstermede birinci sırada yerini alırlar ama keskin net ve değişmez olduklarını söylemek doğru değildir. Duygu ve davranışlar tutumlarla şekillenebileceği gibi belirli davranışlar, duygu ve düşüncelerden sonra da tutumlar oluşabilir. Yani tutum, duygu, davranış ve düşünce ile hep iç içe ve etkileşim halindedir denebilir. Lakin bu etkileşim eşit bir şekilde devam etmez, yoğun olarak davranışların gösterilmesinde tutumların etkisi vardır (Güleç, 2012).

2.1.3. Ebeveyn Tutumları

Ev içerisinde ebeveynlerin çocuklarına ve birbirlerine takındıkları tavırlar çok önemlidir. Bakım veren kişiler farkında olarak ya da olmayarak bireyde istenmeyen davranışlara zemin hazırlayabilmektedir (Üstündağ ve ark, 2015). Çocukların doğdukları andan itibaren en fazla vakit geçirdikleri yer ailesi olduğu için en fazla bakımı sağlayan kişi tarafından ihmal ve istismar edilebilmektedir.

Yapılan çalışmalarla bu oranın %95 civarlarında olduğu kanıtlanmaktadır (Yalçın ve ark, 2014). Çocuklarını destekleyen, aile içerisinde onların yeri ve sözü olmasına olanak tanıyan ebeveynlerin çocuklarının daha özgüvenli ve daha dışarıya dönük, sosyal ilişkilerinde daha başarılı olacağı belirtilmektedir. Çocuğun psikolojik sağlığının korunabilmesi için; aile içinde değer gördüğünü hissedebilmesi,

ebeveynleriyle ilişkilerinin pozitif yönde olması ve duyguların açıkça dile geldiği bir yerde yetişmesi gerekmektedir (Saygı, 2011).

Ebeveyn tutumlarının nesilden nesile aktarıldığı göz önüne alındığında, kültür içerisinde değerlendirilmesi daha gerçekçi olacaktır (Kağıtçıbaşı ve Cemalcılar, 2017). Kültürler arası bu farklılıklara, aileler arasında rastlanılacağı gibi, aynı ailedeki çocuklarda da farklılıklarla karşılaşılabilir (Kulaksızoğlu, 1998). Yalpazenin genişliğine bakıldığında tek bir tutuma doğru demek eksik kalacaktır. O nedenle kararlarında tutarlı, çocuklarını destekleyen, onlara söz hakkı tanıyan ve birey olmalarına izin veren ailelerin çocuklarının gelişiminin daha sağlıklı olacağı söylenebilir (Yavuzer , 1990). Lakin belirtilmesi gereken gerçek şudur ki “bir kez ebeveyn olan daima ebeveyndir” (Bornstein, 2007).

2.1.4. Algılanan Ebeveyn Tutumları

Temel (2015) ebeveynlik tutumlarının tek başına değerlendirilmemesi gerektiğini her ilişki gibi ebeveyn ve çocuk arasındaki ilişkinin birbirlerinin etkileşimlerine dayandığını belirtmektedir. Ebeveynler samimi ve hoşgörülü bir tutum sergilese bile çocuklar bunu farklı algılayabilmekte ve yorumlayabilmektedir (Rohner et al, 2005). Bu sebepten dolayı çocukların algıladıkları şekilde ebeveyn tutumlarının önemi vurgulanarak inceleme çalışmaları yapılmıştır (Cheng and Furnham, 2004).

2.1.4.1. Duygusal Sıcaklık

Duygusal sıcaklık ebeveynlerin çocuklarıyla kurduğu bağın içtenliğine, samimiyetine ve sevgiyi temel almasına dayanır. Anne ve babalar duygusal sıcaklığı benimsemişlerse çocuklarına karşı ilgilerini fiziksel veya sözel olarak çekinmeden gösterirler ve onları davranışları sonucunda katı bir şekilde yargılamazlar (Baumrind, 1991; Rohner et al, 2005). Çocukları hayata karşı teşvik edici ve hoşgörülü davranış kalıplarıyla hazırlarlar (Perris et al,1980).

Gösterdikleri sevgi koşullu değildir, her koşulda çocuklarına karşı duyarlıdırlar, çocuklar bu tutuma sahip anne ve babalarının ihtiyaçlarını karşılayacağını bilirler (Demir, 2007).

Sıcaklığın çocuklara sevecen bir şekilde verilmesi ve kararların tutarlı bir şekilde alınması dolayısıyla çocuklarda kafa karışıklığına yol açmaması sebebiyle etkili ebeveyn tutumu olarak değerlendirilmektedir (Baumrind, 1991).

2.1.4.2. Aşırı Koruyuculuk

Ebeveynlerin çocuklarına karşı çok endişeli ve abartılmış kontrolü bu tutumla bağlantılıdır (Thomasgard et al,1995). Çocukların güvenliğinden bir türlü emin olamayan anne babalar endişeli bir katılıktadır. Yapılan bir araştırmada abartılmış kontrol altındaki çocukların kendilerini eksik hissettikleri ve yetersiz gördükleri saptanmış (Hullmann et al, 2010).

Bu çocuklar yetişkin hayatlarına geçiş döneminde birey olarak görülmedikleri için kendilerini büyümemiş ve bireyselleşememiş olarak algılamaktadırlar (Parker et al, 1979). Gelişim döneminde deneyimlemesi gereken davranışları onları yerine ailesinin gerçekleştirmesi sebebiyle bu ailelerde yetişen çocuklar; özgüveni düşük, sosyal olarak yetersiz, kendilerini yeniliklere kapalı tutan, sürekli yardıma ve korunmaya muhtaç bireyler haline gelirler (Doğru, 2017). Bireyselleşme çabaları engellendiği ve fikir beyan etmeye alışık olmadıklarından dolayı okul yaşamında utangaç ve sosyal yönden kısıtlı oldukları da belirtilmiştir (Sak ve ark, 2015).Yapılan bir başka çalışmada ise aşırı korumacı ebeveyn tutumunun kaygı ve depresyon ile bağlantılı olduğu bulunmuştur (Biggam and Power , 1998).

2.1.4.3. Reddedicilik

Algılanan reddedici tutum çocukların sürekli yargılandığı, ihtiyaçlarının dikkate alınmadığı ve yerine getirilmediği tutumdur (Dirik ve ark, 2015). Çocuklar ihtiyaçları olan fiziksel ve psikolojik desteği alamamaktadırlar (Rohner et al, 2005). Ebeveynin reddi çocuğun aşağılanması, sürekli eleştirilmesi ve suçlanması olarak açıklanabilir (Rapee, 1985). Ebeveyn reddi algısı, sevgi verilmeyen reddedilen yargılanan çocuklarda görülebildiği gibi, sevecen hoşgörülü ailelerdeki çocuklarda da ebeveyn reddine rastlanabilir. Bu sebeple çocuğun ebeveyn reddi algısı atlanılmamalıdır (Rohner et al, 2005).

Gelişim dönemlerinde ebeveynleri tarafından tek başına büyümeye bırakılmış bu bireyler, öz güveni düşük, pasif, sosyal hayatı olmayan, kendinden aşağıdakileri

aşağılan kişilere dönüşürler ve ebeveynlerine karşı hırçın ve düşmanca duygular geliştirirler (Doğru, 2017).

2.1.5. Bölgelere Göre Ebeveyn Tutumları

T.C. Başbakanlık Araştırma Kurumu (AAK, 1995) tarafından yapılan bir araştırmada 5-12 yaş arasındaki çocuğu olan ailelerin çocuklarını yetiştirme tarzları incelenmiştir.

Otoriter bir tutum takınan annelerin oranı %21.4 oranında olmakla birlikte, uyguladığı kuralları daha hoşgörü çerçevesinde ve daha ılımlı karşılayan annelerin oranı ise %77.1 olarak bulunmuştur. Çocuk sayısı arttıkça katı ve otoriter olma hali artarken, çocukların cinsiyetleri arasında gözlenen tutumlarda bir fark bulunamamıştır. Yine aynı çalışmada annelerin çocuk yetiştirirken ki hoşgörülü ve daha demokratik tutumları arasında kentlerde yaşama, eğitim ve gelir düzeyi arasında pozitif yönde bir ilişki bulunmuştur. Fakat yaş ve çalışma durumuna göre bir değişim gözlenmemiştir.

Yapılan başka bir çalışmada annelerin %35'inin beklentisi çocuklarının itaatkar ve saygılı olmasıdır (Ömeroğlu, 1998). Kırsal kesimlerde yaşı yüksek, eğitim düzeyi düşük çalışmayan anneler çocuklarında koşulsuz kabul ve itaati uygun görmekte ve otoriterliklerini daha çok korumaktadırlar (AAK, 1995).

Yapılan diğer çalışmalar ise köyde yaşayan anneler için otoriter tutumun daha baskın olduğunu destekler niteliktedir (Ayyıldız , 2005; Ömeroğlu, 1998). Çocuk sayısında azalmalar meydana gelip, eğitim ve gelir düzeyinde artışlar olduğunda otoriter tutum yerini demokratik tutuma bırakmaktadır (AAK, 1995).

2.1.6. Ebeveyn Tutumlarının Önemi

Çocuğun kişiliğinin gelişiminde ve yetişkin çağındaki yaşantısında ebeveyn tutumlarının çok önemli bir yeri olduğu yadsınamaz bir gerçektir. Bireylerin davranış kalıpları şekillendirmesinde ebeveyn tutumlarının yeri çok fazladır.

Araştırması gerçekleştirilen bir çalışmada Hattwick (1937) sevecen ve mutlu aileden gelen anaokulu çocuklarında daha işbirlikçi ve sosyalliğe açık bir tutum izlenirken, tam tersi huzursuz ailelerden gelen çocukların agresif ve geçimsiz oldukları sonucuna ulaşmıştır.

Daha yakın tarihte yapılan benzer bir çalışmada işbirlikçi, hoşgörölü ve demokratik tutum benimsenen bir aileden gelen çocukların; daha empatik, kendilerini ifade etme ve sorun çözme becerileri çok daha yüksek ve özgüven anlamında kendilerini yeterli hissetmektedirler (IJzendoorn, 2012).

Tutumlar direk ölçülebilen şeyler değildir fakat davranış aracılığıyla ortaya çıkarlar. Ebeveynlerin çocuk yetiştirirken takındığı tavırlar bireylerin tüm hayatlarına sirayet etmektedir, bireylerin dış dünyaya bakış açısını şekillendirmektedir. Bilişsel, cinsel, fiziksel ve sosyal olarak hayatta nasıl yer edineceklerine dair bir harita çıkarmaktadır (Senemoğlu, 2009). Aile üyeleri arasında sağlıklı iletişim var ise bireylerin cinselliğe bakış açıları ve cinsel yaşantıları daha sağlıklı olmaktadır (Küçükler, 2018).

Yapılan bir araştırmada ebeveynlerin aşırı baskıcı ve kontrolcü tutumlarının çocuklarda depresif sorunlara neden olabileceği belirlenmiştir (Özbaran ve ark, 2009). Yine benzer bir araştırmada ılımlı ve demokratik ailelerin çocuklarının; daha az kaygılı fakat otoriter ve kontrolcü ailelerin çocuklarının; kaygı düzeylerinin daha yüksek olduğu bildirilmektedir (Erözkan, 2012).

Literatür tarandığında görölmektedir ki bireyin kişilik gelişimi, sosyal ilişkileri ve dünyayı algılayış biçimi üzerinde anne babalarının tutumlarının etkisi çok büyük ve önemli bir yere sahiptir. Bu sebeple ebeveynlerin bu önemi dikkate alarak çocuk yetiştirmesi gerektiğini Yörükoğlu (2009) vurgulamıştır. Anne babalarında kendi algıları ve tutumları çok farklı olduğundan kendi doğruluk algılarına göre çocuklarının gelişimine destek olabilmektedirler. Özellikle annelerin tutumlarının çocuğun bireyselleşebilmesi için çok önemli olduğu belirtilmektedir (Yörükoğlu, 2009).

2.1.7. Ebeveyn Tutumunu Etkileyen Faktörler

Ebeveyn tutumlarının belirlenmesinde çocuğun istenen bir çocuk olup olmadığı çok önemlidir çünkü ebeveyn ve çocuğun ilişkisi anne karnından itibaren hayata geçer. Annenin ruh hali, öfkesi, yorgunluğu, gerginliği anne karnından bebeğe geçer ve ilişki çok erken başlar (Günalp, 2007).

Anne babalar aile içerisinde veya dışarısında bir çok kişi ve durumla etkileşim içerisindeyler. Bu sebeple karşlarına çıkan bir çok değişken tutumlarını belirlemede

onlara çerçeve görevi görür. Hatta sağlıklı ve tutarlı bir ebeveyn olabilmek için anne babanın kendi içerisinde karşılaştıkları problemlere karşı sevgi ve saygı çevresinde bir yaklaşım belirlemeliler ki ortak olarak çocuklarına bir ebeveyn tutumu gösterebilmeliler (Üredi ve Üredi, 2005).

Literatür incelendiğinde ebeveyn tutumlarının etkilendikleri faktörler ruhsal, ekonomik, eğitim düzeyi, çalışma, kendini yetiştirme, anne baba arasındaki ilişki ve kültürel faktörler olarak sıralanabilir.

- **Ruhsal;**

Anne baba çocuğa sağlıklı bir tutum gösterebilmek için sağlıklı bir ruh halinde olmaları gerekmektedir. Ruh sağlığı çevresel ve genetik etmenlerle oluşur. Son yapılan araştırmalarla genetik faktörlerin kişilik belirlenmesinde önemi yok sayılmayacak kadar fazladır. Sadece durumlara karşı değil kişiler birbirleri için de tutum nesnesi görevi görürler bu sebeple ebeveynlerin yansıtacakları tutumlar ruh sağlıkları ile doğrudan ilişkilidir (Kağıtçıbaşı ve Cemalcılar, 2017).

- **Ekonomik;**

Ekonomik durum, yaşam standartlarını belirleme yönüyle çocukların dış dünyaya ne kadar açılabilceğinin de belirleyicisidir. Ekonomik olarak iyi düzeyde olan ailelerin çocuklarının daha erken yaşlarda konuşmaya başladığı sonucuna varılmıştır.

Çocuklar gelişim dönemlerinde anne ve babalarının kendileri ile ilgilenmelerini beklemektedir. Sosyoekonomik olarak yüksek gelirli aileler için bunu başarmak kolay olsa da düşük gelirli aileler için fazla işgücü gerekeceğinden çocuklara daha az zaman ayırılmaktadır (Güenalp, 2007).

Yapılan araştırmalar neticesinde ailelerin yüksek ve orta gelirli olduklarında daha demokratik bir tutum benimsedikleri sonucuna ulaşılmıştır (Aktaş, 2011).

- **Eğitim;**

Edinilen bilgiler yaşam kalitesini ve dünyaya olan bakış açısını değiştirmektedir. Literatür tarandığında eğitim seviyesine göre ailelerin gösterdikleri

tutum davranışları değişebilmektedir. Bunun sebebi eğitim seviyesi arttıkça, anne ve babaların dünya görüşünün çeşitlenmesi ve değişmesidir (Güngör, 2014).

- **Çalışma;**

İş hayatında yoğun bulunan bireylerin çalışmayanlara kıyasla çocukları ile daha az ilgilendiği belirlenmiştir. Çalışan ve çalışmayan annelerin çocuklarına gösterdikleri tutumlar arasında çeşitlilik vardır (Yavuzer, 2001).

- **Kendini yetiştirme;**

Tutumlar anne babadan öğrenildiği gibi yetişkin çağına adım attıktan sonra bireyselleşmeye ve çevreden etkilenmeye başlar. Sosyal çevrenin etkisi çocukta anne ve baba yerini almaya başlar bu süreçte anne ve baba kendini geliştirmeye çalışmaz ve kendi tutum kalıplarına sıkı sıkıya tutunur ise kuşak çatışmaları ve anlaşmazlıklar meydana gelir. Sağlıklı aile ilişkilerinin gelişmesi için ebeveynlerin sabit bir kalıba tutunmamaları kendilerini yetiştirmeyi hiç bırakmamaları gerekmektedir (Yılmaz, 2016).

- **Eş seçimi;**

Ebeveyn tutumunu en çok etkileyen durumlardan birisi eş seçimidir. Anne ve babanın birbirleriyle olan ilişkisi çocukla olan ilişkilerini de belirleyeceğinden eşlerin birbirlerine karşı sevgi ve saygıya dayalı bir ilişkili içerisinde olmaları büyük önem teşkil etmektedir. Anne ve babanın birbirleriyle olan sorunlarını çözme becerileri çocuğun hayatına yön verir bu sebeple eşlerin birbirleriyle uyumu, ev içerisindeki güven, sadakat ve sevgi ortamı ebeveyn tutumlarının belirlenmesinde çok etkilidir (MEB, 2013).

- **Kültürel değerler;**

Ebeveynlerin kendi gelişim döneminde etkilendikleri kültürel değerleri yoğunlukta olarak bir tutum takınırlar. Anne baba kültürel değer algısını direk olarak çocuğa yansıtır. Amerika’da yapılan bir araştırmada 4 yaşında renkleri tam bilmeyen çocukların insanları renklerine göre kategorize edebilmeleri ailelerin kültürel değerlerini yansıtmalarıyla açıklanmıştır. Kültürel değerlere göre tutumlar belirlenir, anne baba ve çocuk arasındaki iletişimde büyük rol oynar (Kağıtçıbaşı ve Cemalcılar, 2017).

2.2. Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantıları

2.2.1. Psikolojik Travma

Travma, kişinin fiziksel ve psikolojik bütünlüğünü bozacak derecede etkileyen olaylara verilen isimdir (DSM IV, 2000). Bireyin başa çıkma becerilerinin yetersiz kaldığı ve denetleme kontrolünün elinden alındığı zamanlardır. Kişinin doğrudan kendisine veya yakınlarına yönelik ölüm ve şiddete maruz kalması sebebiyle psikolojik travmalar meydana gelir. Doğal afetler, ani ölümler, kazalar, yaralanmalar, savaş ve tecavüz gibi olaylar travmatik yaşantılara sebep olur (Türksoy, 2003).

Topçu'nun (2009) psikolojik travma tanımı ise; bireyin kendisi veya çevresindeki sevdiği kişilerin yaşadığı mağduriyet durumudur. Bir başka tanıma göre ise psikolojik travma; bireyin kullandığı başa çıkma stratejileri ile yaşadığı zorluk verici olaylar arasındaki yaşantılarıdır (Fischer ve Riedesser, 1999). Başa çıkma becerilerinin yetersiz kaldığı savunma mekanizmalarının iş yaramadığı aşırı kaygı ve uyarılma yaratan durumlar travmatik olarak belirtilmiştir (Gümüş, 2009). Bu travmatik olaylar bireylerin günlük hayattaki işlevselliklerini büyük ölçüde etkilemektedir, duygu ve düşüncelerini anlamakta güçlük çekmelerine sebebiyet vermektedir (Redner and Den Herder, 1992). Birey çok büyük ve kontrol edemediği bir güç altında çaresiz kalmıştır. Bu güç tüm hayatına sirayet etmekte, ilişkilerini ve davranışlarını bozmaktadır (Herman, 2015). Psikolojik travmaya maruz kalındığı anda kişi şok durumuna geçer. Yer, zaman yönelim ve algısında bozulmalar görüldüğü gibi hiçbir şey hatırlamadığı durumlarla da karşılaşılabilir (Geçtan, 2003). Deneyimlenen her olay kişide uzun süreli işlevselliğini bozacak derecede etki yaratmayabilir. Bir olayın travmatik etki yaratıp yaratmayacağı bireyin içinde bulunduğu ortam ile doğrudan ilintilidir (Öztürk, 2017).

Biyolojik ve kişilik özelliklerinin değişkenliği başta olmak üzere psikolojik travmaya verilen tepkiler de birçok sebepten dolayı birbirinden farklılıklar gösterebilir; karşılaşılan olayın yoğunluğu ve daha önce benzer durumların yaşanılıp yaşanılmadığı farklı cevaplara neden olabilmektedir. Psikolojik travma durumuyla karşılaşıldıktan sonra, bireyin baş etme durumlarına göre dış dünyayı algılama ve değerlerinde değişikliklere sebep olabilmektedir (Yıldırım ve Tosun, 2012). Birey çocukluğundan itibaren yaşamı boyunca psikolojik travma etkisi yaratabilecek

durumlara maruz kalmaktadır. Özden'e (2018) göre bireyin çocukken başından geçen her olay o an ve ilerleyen süreçlerde zorlayıcı durumlara dönüşmez. Psikolojik travma için; olayın birden gerçekleşiyor olması ve kişide bitmeyen, kronik olarak tekrarlayan sorunlara yol açıyor olması gerekir (Bayraktar, 2018).

Bireylerin birbirlerinden farklılıklarını göz önüne alacak olursak baş etme becerilerinin değişkenliklerini atlamak büyük bir eksiklik olacaktır. Gelişimsel olarak bakıldığında bireyin yaşamında yetişkin dönemlerine nazaran baş etme stratejilerinde zayıf olduğu zaman dilimi çocukluk dönemi olarak ele alınmaktadır.

Ergenlik ve yetişkinlik döneminde etkisinin devam etmesiyle birlikte çok ciddi sorunlara da sebebiyet verdiği bildirilmektedir (Şar ve ark, 2012). Çünkü insan yaşamı boyunca her an psikolojik travma etkisi yaratacak bir olayla karşılaşabilmektedir. Ama çocukluk dönemi bir güç ile baş etme açısından daha zayıf olduğu için etkisi daha büyüktür (Kefeli, 2017).

2.2.2. Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantıları ve Tarihçesi

Travma sonrasında stres yaratan durumların 19. Yüzyıl öncesinde, bireylerde sadece fiziksel bir nedenden dolayı olabileceğine yönelik inanış hakim iken, psikanalitik kuramla birlikte psikoloji ile bağlantılı olabileceğine dair bir ışık yakılmış ve araştırmalar başlamıştır. Psikanalitik kuramla başlayan histeri, savaş nevrozu, fiziksel ve cinsel şiddetle ilgili başlayan çalışmalar ruhsal travma kavramını belirlemiştir (Herman, 2015).

Eski toplumlarda çocukları çalıştırma, köle olarak kullanma, kız çocuklarını diri diri gömme gibi olayların yaşanması sebebiyle çocukluk çağındaki psikolojik travma kavramı çok önceye dayanmaktadır (Polat, 2007).

İki dünya savaşından sonra çocukların bu durumdan ne kadar etkilendiğine dair araştırmalar yapılmış ve koruma merkezleri açılmaya başlanmıştır (Nimkin and Kleinman, 2001). Yapılan çalışmalar neticesinde 1989 yılında ABD' de çocuk haklarını korumak adına yasa ve sözleşmeler imzalanmaya başlanmıştır (Polat, 2002).Buradan yola çıkacak olursak çocukluk çağı ruhsal travmaları çocukların maruz kaldıkları savaşlar, kazalar, doğal afetler, ebeveynlerin ölümü ve ayrılığı, şiddete uğrama ve tanıklık etme, istismar ve ihmalin her türlü olarak açıklanabilir (Herman,

2015). Bunlara ek olarak çocuklara karşı gösterilen uygunsuz davranışların ticari gayelerle ebeveyn veya yabancı kişiler tarafından çocuklara uygulanması da ruhsal travma yaşatır (Yurdakök, Çocuk istismar ve ihmali, tanım ve risk faktörleri , 2010).

Çocukluk çağı psikolojik travmalarının her kültürde ve farklı sosyoekonomik düzeyde olan ailelerde olabileceği belirtilmiştir (Bostancı ve ark, 2006). Yetişkin yaşamını ve bireyin ilişkilerdeki kalitesini etkileyen çocukluk çağı travmaları yaygın bir halk sağlığı problemi olarak karşımıza çıkmaktadır (Taner ve Gökler , 2004; Akduman ve ark, 2005). Ebeveynlerin benimsedikleri tutumların yoğunluğunun fazla olduğu zamanlarda da, çocuklarda travmaya rastlanabilmektedir. Aşırı izin vericilik ve aşırı otoriterlik kavramları buna örnek olarak gösterilebilir.

Özet olarak çocuğun gelişim dönemini olumsuz olarak etkileyen bakım verenler ve yakın kişiler tarafından olumsuz ve aşırı eylemler veya eylemsizlikler çocukluk çağı psikolojik travmaları yaratır denilmektedir (Demirci, 2016). Bireyin karşılaştığı travmaların ¼'ünün çocuk yaşlarında karşılaştığı olaylardan kaynaklandığı belirtilmiştir (Ofiaz, 2015). Gelişim döneminin başlarında problemle sağlıklı tepkiler vermek pek mümkün olmamaktadır, çünkü savunma stratejileri daha gelişmemiştir ve bu sebeple çocukluk çağındaki travmalar diğer travmalara göre bireyin yaşamında çok daha iz bırakır bir halde veya çok daha uzun süreli bir şekilde bulunur (Yalçın, ve ark, 2015 ; Bilchik and Nash, 2008).

Yetişkinler ele alındığında büyük bir çoğunluğunun bir kez de olsa çocukluk çağında ruhsal travma yaratabilecek bir olay yaşadığı sonucuna ulaşılmıştır (Fratto, 2016). İlerleyen bölümde çocuk istismarı ve ihmali olarak çocukluk çağı psikolojik travma yaşantıların türleri detaylı olarak açıklanacaktır.

2.2.3. Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantı Türleri

Bakım veren ve etrafındaki kişilerin çocuğa uygunsuz davranışlarda bulunulmasına istismar, çocuğun hayatını devam ettirebilmesi için gerekli ihtiyaçlarının yerine getirilmemesi de ihmal olarak tanımlanır (Lynch, 1999). Bu iki kavramın, özellikle ihmal durumlarının birbirinden ayırımı zor olsa da istismar aktif ihmal ise pasif bir eylemdir (Aral ve Gürsoy, 2001).

2.2.3.1. Fiziksel İstismar

Fiziksel istismar, diğer istismar türleri kıyaslandığında dışarıdan fark edilmesi en kolay istismar türüdür. Çocuğun yetişkin birisi tarafından bilinçli bir şekilde fiziksel zarara uğratılma durumudur (Polat, 2001). Çocuğu bedensel anlamda inciten ve yaşamını yitirmesine sebep olabilecek davranışların tümüne fiziksel istismar adı verilir (Kozcu, 1991). Çocuğun bu istismara iki farklı şekilde maruz kaldığı bildirilmiştir. İlki; alet kullanılarak –hortum, sopa, kemer ve kesici aletlerin tümü- çocuğa kasti olarak zarar verme olarak adlandırılır, ikincisi ise; alet kullanmadan çocuğu hırpalama dövme tokat atma gibi fiziksel şiddetin her türlüşünü kapsamaktadır (Polat, 2001).

Edinilen bulgular arasında fiziksel istismarda en yoğun olarak dayak atmanın yaşandığı gözlemlenmiştir (Bulut ve Pelendecioğlu, 2009). Bununla birlikte çocuğu odaya kapatma, aç bırakma gibi birincil yaşamsal faaliyetlerini gerçekleştirmesini engelleyen her türlü davranış fiziksel istismar adı altında toplanmaktadır (Gümüş, 2009). Bireyler terbiye etmek amacıyla çocuklara fiziksel olarak zarar verebilmektedir. Yetişkinlerin sık kullandığı bu yöntemler için keskin bir sınırdan bahsetmek çok güçtür. Fakat çoğu çocuğun ebeveynleri veya çevresindeki yetişkinler tarafından ciddi ölçüde fiziksel istimara yol açan davranışlara maruz kaldığı bilinmektedir (Briere, 1992).

Bakıldığında en kolay ayırımı yapılabilen istismar türü olmasına rağmen çocukların davranışlarını kontrol etmek amacıyla bazı toplumlarda sık kullandığından fiziksel istismarın belirlenmesi zorlaşmaktadır (Topbaş , 2004).

Dışarıdan bedensel olarak saptanabilen bu istismar türü bireyi sadece fiziksel olarak zarara uğratmakla kalmayıp, bilişsel ve psikolojik olarak negatif yönde etki ettiği bildirilmektedir (O'Hagan, 2006). Yapılan bir araştırmada fiziksel istismara maruz kalan bireylerin yetişkin yaşamlarında şiddete daha meyilli olduklarını ve kendi eş ve çocuklarına kolay bir şekilde şiddet uygulayabildiklerin belirtilmiştir (Malinosky and Rummell; Hansen, 1993). Fiziksel istismara uğrayan bireylerde kendine zarar verme, depresyon, yaşama son verme isteği somatizasyon ve düşük benlik algısı gibi problemlerle karşılaşılma olasılığı yüksektir (Wekerle et al, 2006). Sosyal becerilerde zayıflık, alkol ve madde kötüye kullanımı, yakın ilişkiler kuramama, öfke ve suç

işlemeye meyilin fazla olması gibi olumsuz durumlarla fiziksel istismara uğrayan çocuklarda daha sık karşılaşılır (Kaplan et al, 1999).

Hancı'ya (2002) göre kendi çocukluk yaşantılarında çevredeki yetişkinler tarafından istismara maruz kalmış, maddi zorluk veya alkol ve madde bağımlılığı problemi yaşayan, eşlerden birinin ölümü gibi durumlarla karşılaşmış ebeveynlerde fiziksel istismarın daha fazla uygulanabilir olduğu belirtilmiştir.

2.2.3.2. Cinsel İstismar

Cinsel istismar, saptanması en zor olan istismar türü olmakla beraber çocuğun veya ergenin bir yetişkin tarafından kandırılarak ya da zorla cinsel doyum sağlamak amacıyla kötüye kullanılmasıdır (Polat, 2001).

Güner ve ark. (2010) yaptıkları bir çalışmada çocuğun cinsel bölgelerine dokunmak veya yetişkinin kendi cinsel organına dokunmaya zorlaması, cinsel içerikli konuşmak ve görüntüler izlettirmek çocuğun izni dahilinde olsun veya olmasın cinsel istismar içerisinde sayılmaktadır. Bu kötüye kullanımın çoğunlukla çocuğun yakın çevresindeki kişiler tarafından gerçekleştiği bildirilmektedir.

Aile içerisinde kan bağı bulunan yetişkinler ve bazı araştırmacılara göre de kan bağı olmasa da çocuğun bakım veren kişisi statüsünde bulunan yetişkinlerin zorla gerçekleştirdikleri ilişki ensest kavramı içinde yerini almaktadır (Ovayolu ve ark, 2007). Cinsel istismarı saptamanın çocuk fiziksel olarak zarar görmemişse oldukça çok zor olduğu bildirilmekle beraber, çocuk tarafından suçluluk ve utanç duygularıyla yetişkin çağına kadar gizli tutulabileceği de belirtilmiştir (Friedrich et al, 2001). Cinsel istismarı sadece çocuk ve yetişkin arasında tanımlamak eksik olacaktır. Çünkü iki çocuk ve ergen arasında yaş farkının en az dört olması durumunda, büyük çocuk tarafından küçük çocuğa cinsel tatmin amaçlı kandırma ve zorlama davranışları cinsel istismar kapsamına girmektedir (Aktepe, 2009). Kanbur ve Akgül (2010) yaptıkları bir çalışmada çocukluk dönemine nazaran ergenlik döneminde özellikle kızlar 3 kat daha fazla cinsel istismara maruz kalmaktadır. Literatür tarandığında cinsel istismara maruz kalan çocuk veya ergenin, yetişkin yaşamında depresyon, uygun olmayan cinsel davranışlar öfke ve saldırganca tutumlar gibi birçok problemle karşılaşabileceği belirtilmektedir (Ovayolu ve ark, 2007).

2.2.3.3. Duygusal İstismar

Duygusal istismar çocuğun bakım verenleri tarafından sevgi ve ilgi ihtiyaçlarının karşılanmayarak çocuğu küçümseme, hakaret etme ve diğer çocuklar arasında bir eşitlik olmamasıdır (Velkamp and Miller, 1994).

Ruh sağlığı açısından zarar verecek şekilde çocuğa uygulanan davranışlar duygusal istismar adının altında toplanabilir (Polat , 2001). Psikolojik olarak kötü davranma; çocuğun kendini tek başına kalmış gibi hissettirilmesi, biyolojik ve psikolojik gelişimi açısından ihtiyacı olan sevgi ve güven bağının kurulmaması olarak adlandırılır (Rapp and Leober, 2007).

Uzun süreli olarak çocuğun veya ergenin maruz kaldığı sözlü yaralamalar duygusal anlamda örseleyici olabileceğini belirtilmiştir (McRae, 2014). Gelişim döneminde bağlanma ihtiyacı yerine getirilemeyen çocuk yetişkin yaşamında, duygusal istismarın izlerini taşıyor hale gelebilir. Yalnızlaşma, depresyon halinde olma, aileden kendini soyutlama ve yaşamına son verme isteği bu izler arasında sayılabilir. (Polat, 2007).

Literatür tarandığında duygusal istismarın en yoğun görülen istismar türü olarak belirtildiği görülmüştür. Bu kadar sık görülmesine rağmen yasal olarak ortaya çıkarılması ve kanıtlanması çok güçtür (Mikaeili et al, 2013 ; Glaser, 2002). Arıcıoğlu'na (2003) göre duygusal istismarla bu kadar sık karşılaşılmasının sebebi tek başına veya diğer istismar türleriyle de birlikte görülmesidir. Fiziksel veya cinsel istismarın etkileri geçebilirken duygusal istismarın etkisinin daha kalıcı olduğu bildirilmektedir.

2.2.3.4. Fiziksel İhmal

Fiziksel ihmal; en genel tanımı ile çocuğun beslenme ve barınma gibi hayatını devam ettirebilmesi için, bakım veren kişiler tarafından karşılanması gereken ihtiyaçlarının karşılanmaması, yetersiz sağlık desteği verilmesi ile çocuğun fiziksel koşullar bakımından sağlıklı bir çevrede yetişememesidir (Yurdakök ve İnce, 2010).

Fiziksel ihmale maruz kalan bir çocuğun dışarıdan saptanabilirliği daha kolaydır, sağlıklı ve bakımsız görünebilir (Lynch, Çocuk İstismarı ve ihmali, 1999). Fiziksel ihmale uğramış çocuklarda fiziksel istismara nazaran duygusal ve bilişsel

problemlerin daha yoğun olduğu, sosyal olarak kendilerini daha fazla kısıtladıkları belirtilmektedir (Bifulco et al , 2002). Fiziksel ihmalin izlerini çocuklar uzun bir süreçte taşıyabilirler. Sosyal ortamlardan kendilerini geri çektikleri gibi öfkeli ve endişeli bir ruh hali içinde olabilirler (Berry et al, 2003).

2.2.3.5. Duygusal İhmal

Literatür tarandığında bazı çalışmaların duygusal ihmali duygusal istismar kapsamında değerlendirdiği görülmektedir. Çocuğun en temel gereksinimlerinden olan, bakım veren kişiler ile kurması gereken bağlanma ihtiyacının göz ardı edilmesidir (Gümüş, 2009). Acehan ve arkadaşlarına (2013) göre çocuğun bağlanma veya sevgi ihtiyacının karşılanmamasının yanında yalnız ve desteksiz bırakılması, duygusal ihmaldir.

Çocuğun gelişimi açısından yaşamına devam edebilmesi için birincil ihtiyaçlarının karşılandığı gibi sosyal desteğe de ihtiyacı vardır. Sosyal aktivelere mahrum bırakılması da duygusal ihmal kavramı adı altında değerlendirilmektedir (Yurdakök ve İnce, 2010). Bakım veren kişiler tarafından karşılanması gereken sevginin verilmediği, ihtiyacı olduğunda tek başına olmaya terk edildiği, her şeyi kendisinin çözmesinin beklenildiği çocuklar, özgüvenleri düşük bireyler olarak yetişmektedirler (Yaşar ve Akduman , 2007). Bakım veren çocuğa direk şiddet uygulamasa bile uygulanmasına göz yumması da duygusal ihmal kapsamında değerlendirilmektedir (Glaser, 2002).

2.3. Cinsel Mitler

2.3.1. Cinsiyet

Sözlükte şu şekilde tanımlanmaktadır: “Bireye, üreme işinde ayrı bir rol veren ve erkekle diőiyi ayırt ettiren özel bir yaratılıő, eşey, cinslik, seks” (TDK sözlüğü, 2006). Biyolojik, psikolojik ve sosyal faktörlerden etkilenen cinsiyet kavramı bireylerin biyolojik olarak diő veya erkek olarak tanımlanmasını sağlar. Cinsel yönelim, cinsel ilişki ile benlik kavramının bütünleşmesi olarak literatürde yerini alır (Brown, 2000). Cinsiyet bireyin içine doğduğu toplumdan, kültürel değerlerden, ekonomi ve din dahil bir çok faktörden etkilenmektedir (Kaplan, 1976).

Bu faktörler bireyin cinsellik yaşamını, tercihlerini olduğu kadar; cinsel yönelim, cinsel tutum ve cinsel rollerini de etkilemektedir (Ziya, 2015). CETAD'a (2007) göre doğum anında bireylerin cinsiyeti kadın veya erkek olarak belli olmaktadır. Nadir de olsa hermafrodit (hem erkek hem kadın) bireyler dünyaya gelebilmektedir.

Literatür incelendiğinde bazı araştırmacıların cinsiyet ve toplumsal cinsiyet kavramlarının birbirinden tamamen bağımsız olmaları düşüncesini reddettiği görülmüştür (Hyde and DeLamater, 1997.)

Cinsiyet olarak kadın ve erkek olarak kategorileştirme yapılıır. İlbars'a (1987) göre kadın erkek farklılığının belirlenmesindeki en büyük unsur cinsiyet değil kültürel bir ayrışmadır. Biyolojik kavramında kültürel yaşantı ile harmanlanarak kadın erkek ayrımı yapılır. Örneğin kadınların ev işleriyle ilgilenirken, erkeklerin daha fazla kas gücü gerektiren işleri halletmesi gibi. Toplumsal cinsiyet farklılığı ise gelenek ve göreneklerle zaman içerisinde değişebilen bir kavramdır (CETAD, 2006).

2.3.2. Cinsellik

Cinsellik, bireylerin yaşadığı topluma göre farklılıklar gösteren bir kavramdır. Gelişmiş bölgelerde cinsellik daha doğal bir olgu olarak kabul edilip daha rahat konuşulabilirken, gelişmekte olan bölgelerde bir tabu olma halini korumaktadır (Bozdemir ve Özcan, 2011). Cinsellik kavramının bireylerin hayatında, ilişkiler ve mutluluk açısından önemli bir yeri vardır ve bu cinsel sağlık konusunu gündeme getirmektedir (Ogur ve ark, 2016). Cinsel sağlık kişilerin ilişkilerini ve mutluluğunu doğrudan etkilemesine rağmen bu konuya kapalı yaklaşan toplumlar mevcudiyetini korumaktadır (Torun ve ark, 2011). Cinsellik kavramı insanlığın başlangıcından beri çeşitli araştırmalara konu olmuş ve farklı tanımlamalar yapılmıştır. Bireyin yaşam faaliyetlerine devam edebilmesi için birincil önem teşkil etmemesine rağmen yaşam kalitesini ve doyumunu belirlemede büyük bir önem taşımaktadır (Greenberg et al, 2017). Bu kadar büyük önem taşımasına sebep kuşkusuz neslin devamını sağlıyor olması da örnek olarak gösterilebilir (Giddens, 2010). Cinselliğin kişiler arasında duygu ve iletişim tabanlı olduğunu Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) belirtmiştir (DSÖ, 2015). Cinselliğin etkilendiği çeşitli faktörler vardır, örneğin; psikolojik, fiziksel, kültürel durumlar (Albaugh and Kellogg, 2003).

İnsan hayatının kalitesini bu kadar derinden etkileyen bir kavram olan cinselliği tanımlamak zor olduğu gibi sadece yukarıda belirtilen bileşenlerden etkilendiğini belirtmek eksiklik olacaktır. Yaşanılan toplumun cinsellik algısı başta olmak üzere, dini inançlar, gelenek ve görenekler belirleyici unsur görevindedirler. (CETAD, 2006).

Bireyin var olan kişilik özelliklerinin yanında daha önce deneyimlediği, travmaya dönüşen olaylarında cinselliğe etkisinin olduğu belirtilmektedir (Bozdemir ve Özcan, 2011). Cinsellik aynı anda psikolojik ve fiziksel olarak rahatlamayı sağlarken partnerler arasında yakınlığı etkilemektedir. Literatür incelendiğinde sağlıklı bir cinselliğin kişilerin yaşam kalitesini arttırdığı bilgisinin birçok araştırma tarafından desteklendiği görülmektedir (Ege ve ark, 2010).

Literatür cinsellik konusunda tarandığında Sigmund Freud'un görüşlerini atlamak eksiklik olacaktır. Cinselliğin bir yetişkinin hayatını birçok faktörle etkilediğini savunan Freud, cinselliğin bireyler için daha az acıya sebep olması gerektiğini; üremenin cinselliğin ikinci amacı olduğunu, asıl olması gerekenin cinsel haz olduğunu vurgulamıştır. Çocukken cinsellik hakkındaki deneyimlerin yetişkin hayatını doğrudan etkilediğini sık sık tekrarlamıştır. Kendisinin yaptığı çalışmalar cinsellik konusuna halen ışık tutmaktadır (Greenberg et al, 2011).

Cinsellikle ilgili bilimsel olarak yapılan ilk araştırma 1938 ve 1952 yılları arasında Kinsey ve arkadaşları tarafından gerçekleştirilmiştir. O zamana kadar kapalı bir kutu olarak bakılan cinsellik bilim dünyasında büyük yankı uyandırmıştır.

Çünkü; daha önce yapılan cinsellikle ilgili araştırmalar dini ve ahlaki boyuttan uzaklaşmamışken Kinsey bilimsel olarak yeni bir bakış açısı kazandırmıştır.

Kinsey (1947) yaptığı çalışmaları daha derinleştirebilmek adına cinsellik araştırmaları enstitüsü kurmuş ve öğrencilerin cinsel deneyimleri hakkında bilgi toplamaya başlamıştır. İndiana Üniversitesi'nde kurulan bu çalışma noktası şuan bile cinsellik araştırmaları konusundaki önemini korumaktadır. Kinsey raporu olarak bilinen "İnsan Erkeğinde Cinsel Davranış" (1948) kitabı büyük yankı yaratmış ve 1953 yılında "İnsan Kadınında Cinsel Davranış" isimli yeni bir kitap yayınlamış ve cinsellik araştırmasının bilimsel temellerini atmıştır (Doğan ve Küçükgöncü , 2009).

Ardından 1954 yılında William Masters ve Virginia Johnson'ın birlikte hayata geçirdikleri cinsel tepkiyi odak noktasına koyarak gerçekleştirdikleri çalışma ve daha sonrasında çıkardıkları kitap günümüz cinsel bilgilerin yapıtaşı niteliğindedir (İncesu, 2001). 1966 yılında çıkardıkları “İnsan Cinsel Yetersizliği” (Human Sexual Inadequacy) kitabı şuan halen uygulanmakta olan cinsel terapinin ilk basamağıdır. Bu araştırma esnasında birçok katılımcı ile görüşme yapılmış ve cinsel tepkiyi ölçmek adına gözlemler yapılmıştır. Bunun sonucunda kadın veya erkeğin birbirinden üstün olmadığı, birbirine karşı eşit sorumluluklarının olduğuna vurgu yapılmış; cinsel istek, davranış ve beklentilerinin birbirinden çok ayrı olduğunu belirtmişlerdir (Greenberg et al, 2017; Doğan ve Küçükgöncü, 2009; Masters and Johnson, 1966).

Helen S. Kaplan, Masters ve Johnson'ın araştırmasını temel alarak 1974 yılında çıkardığı “The New Sex Therapy” adlı kitabında; kadın ve erkek cinselliğini etkileyebilecek yaş, hastalıklar, ruhsal durumlar gibi faktörleri vaka çalışması olarak sunmuştur. Cinsel istegin, cinsel yanıt evreleri arasında olması gerektiğini bildirmiştir (Beji ve Aşçı, 2011; Doğan ve Küçükgöncü , 2009).

2000 yılına gelindiğinde Rosemary Basson; Kaplan, Masters ve Johnson'ın yaptığı çalışmalara ek olarak kadın cinselliğini derinleştirmeye çalışmıştır. Kadınlar için cinsel birlikteliğin başlaması için; sevginin ifade edilip paylaşılması, haz almak, duygusal yakınlık gibi faktörlerin olması gerektiğini vurgulamıştır (Beji ve Aşçı , 2011; Greenberg et al, 2011; Doğan ve Küçükgöncü , 2009).

Türkiye’de yapılan çalışmalar kapsamında 10 Ekim 2003 yılında uluslararası düzenlenen sempozyumda Türk toplumunun cinsellik algısı ve sık karşılaşılan sorunlar ele alınmıştır fakat CETAD tarafından 2006 yılında yapılan çalışma, ülkemizde cinsellik konusu baz alınarak yapılan en kapsamlı çalışma olma özelliği taşımaktadır. Bu araştırma neticesinde; “Cinsel Sağlık ve Üreme Sağlığı Araştırması 2006” ve “Cinsel Yaşam ve Sorunları” adlı kitaplar ve sekiz rapor sunulmuştur (Beji ve Aşçı, 2011; Doğan ve Küçükgöncü , 2009).

2.3.3. Cinsel Bilgi

Cinsellik hakkında konuşmanın ayıp olarak algılanması sebebiyle hala günümüz şartlarında insanlar cinsel içerikli soru sorarken çekinmektedirler.

Gelişim çağında olan ve merak eden bireyler net bilgi alamamakla beraber ekranları ile edindikleri doğruluğunun kesin olmadığı bilgilere inanmaktadırlar (Set ve ark, 2006).

Gelişim çağındaki bireyin cinsel içerikli soru sorduğunda bir kınama ile karşılaşırsa soru sormaktan vazgeçtiği Avcı (2008) tarafından belirtilmektedir. Sungur (1999), bireylerin zaman içerisinde doğruluğu kesin olmayan bilgilere inanmaya başladığı ve cinsellikle alakalı yanlış tutum geliştirdiklerinden dolayı cinsel işlevde bozulmaların yaşandığını belirtmiştir. Cinsel mitlere yer hazırlayan en mühim etkenlerin başında eksik ve yanlış cinsel bilgiler yer almaktadır. Gelişmekte olan çocuğun merakına karşılık ayıp ve konuşulmaması gereken bir olguymuş şeklinde yaklaşılması ve bu konuda yeterli ve doğru bilgiye çocuğun ulaşması için kolaylık sağlanmaması cinsel mitlerin oluşumunu özetler niteliktedir (Karabulutlu, 2018). Cinsellikte yanlış inanışların sadece cinsel işlev bozukluklarından oluşan sorunlarla kalmayıp günlük hayattaki işlevselliği de olumsuz olarak etkilemekle beraber bireyde özgüven problemlerine de yol açtığı belirtilmektedir (Ogur ve ark, 2016).

2.3.4. Cinsel Mitler

2.3.4.1. Mit Kavramı

Doğruluğu ve nereden ortaya çıktığı belli olmayan halk arasında dolaşan söylentilerdir (Ziya, 2015). Türk Dil Kurumu ise “geleneksel olarak yayılan ve toplumun hayal gücü etkisiyle biçim değiştiren alegorik bir anlatımı olan halk hikayesi, mitos, efsaneleşen kavram” biçiminde tanımlamaktadır (TDK sözlüğü, 2020). İnsanın varlığından bu yana mit inançları süreğenliklerini korumuşlardır. Çeşitli konularda oluşabilmektedirler fakat cinselliğin tabu olması ve çok konuşulmaması sebebiyle en yaygın mitler arasında cinsel mitler yerini alır.

2.3.4.2. Cinsel Mitler

Cinsel mitler; cinselliğin hayatın ortasında ve merak edilen bir kavram olmasına rağmen tabu olarak görüldüğü ve konuşulmadığından, bilgi eksikliği veya yanlış bilgi kaynaklarından faydalanılmasının bir sonucu olarak ortaya çıkan yanlış inançlar bütünüdür. Bilimsel olarak kanıtlanabilirliği olmayan bu yanlış ve abartılmış bilgiler kümesi cinselliğin konuşulmaması gereken ayıp bir kavram olduğu

düşüncesinden türemektedir (Bozdemir ve Özcan, 2011). Cinselliğin bireylere has özellikleri olduğu baz alınırsa eğer, kulaktan ve çevreden duyulan bilgiler kişilerde cinsellik konusunda önyargılı olma halini gündeme getirebilir. Cinsellikle alakalı olan önyargılar, yanlış inanç ve yanlış beklentiler ise cinselliğin işlevselliğini negatif yönde etkilemektedir (Apay et al, 2013). Çoğunlukla karşılaşılan ve çok eski toplumlardan bu zamana kadar getirilen cinsel mitlerin ortak özellikleri arasında kadının küçümsendiği, erkeğin ise yüceltildiği ve cinsel birliktelikte erkeğin duygusundan bahsetmesinin zayıflık olduğu, hatta cinselliğin sadece erkeğin zevk aldığı bir eylem olarak algılanmasına yol açtığı söylenebilir (Zilbergeld, 1994).

Cinsel mitlerin cinsel işlevi olumsuz etkilediği gibi bireylerin sağlığını da doğrudan olumsuz etkilediği bilinmektedir. Başarısızlık korkusu, kaygı bozuklukları ve suçluluk hissi ile gündelik hayatın işlevselliğini etkilemektedir. Bu abartılmış ve gerçek dışı inançların kişilerin cinsel birliktelik yaşamasını zorlaştırdığı gibi, işlev kaybındaki bozuklukların iyileştirilmesinde de ketleyici bir rol oynadığı belirtilmektedir (Kayır, 2001; Yaşan ve Gürgen , 2004; Apay ve ark, 2013). Cinselliğin konuşulmasının elle tutulur bir şekilde yasaklandığı görülme de ayıp karşılandığı için çekinilen bir konu olması sebebiyle cinsel mitlerin oluşması beklenen bir durumdur (Keçe , 2012).

2.3.5. Cinsel Mitleri Etkileyen Faktörler

Cinsel mitler, kişilerin cinsellik yaşayışını ve inanışını etkilediğinden doğrudan insan yaşamının işlevselliği üzerinde etkisi vardır. Ülkemizde bölge olarak cinselliğe bakış ve bunu konuşabilme değişim gösterse de genelde tutucu bir tutum hakim ve cinsellik hala bir tabu halindedir (Kilci, Evlilik hazırlığı yapan çiftlerin cinsel mitlere inanma durumları ve etkileyen faktörler, Master's thesis, 2018).

CETAD'a (2006) göre cinsel mitlere inanışta gelenek ve göreneklerin etkisi olduğu gibi; sosyoekonomik düzey, bireylerin cinsellik hakkında eksik veya yanlış bilgilendirmesi, cinsiyet, bireyi yetiştiren kişilerin eğitim düzeylerinin yanı sıra cinsellik algılarının bireye yansımaları, yaşı ve daha önce bir cinsel deneyim yaşayıp yaşaması büyük rol oynamaktadır.

Yine CETAD (2006) yaptığı bir araştırmada kadınlara oranla erkeklerin cinsel mitlere inanma düzeyleri daha fazla bulunmuştur.

Ataerkil toplumlarda erkeğin güçlü olduğu ve ilişkiyi yönettiği kadınların ise değersiz ve küçümsendiği algılar hakimdir.

Oysa cinsel birliktelikte iki tarafın birbirinin istek ve arzularına değer vermesi ve birbirlerini motive etmeleri olması gerekendir (Albaugh and Kellogg, 2003).

- **Eğitim**

Literatür tarandığında cinsel mitler ve eğitimin doğrudan bağlantılı olduğu belirtilmiştir (Torun ve ark, 2011) . Cinsellik yaşam boyu öğrenilen ve devam eden bir kavramdır. Birey ilk doğduğundan sonra öğrendiği her şey gibi cinsellikle ilgili ilk bilgilere de ebeveynlerinden ulaşır (Apay ve ark, 2013). Toplumumuzda tabu olan cinsellik konusu bireylerin rol model aldıkları ebeveynleri tarafından da çoğu zaman anlatılmadığından bireylerin cinsellik hakkında net ve gerçekçi bilgiler öğrenmesine olanak tanınmamaktadır.

Aynı şekilde okuldaki derslerine ek olarak cinsel bilgi ve sağlık konulu derslerin müfredatta yer almıyor olması bireylerin cinsellik hakkında yeterli ve doğru bilgi sahibi olamamasına neden olmaktadır. (Kilci, Evlilik hazırlığı yapan çiftlerin cinsel mitlere inanma durumları ve etkileyen faktörler, Master's thesis, 2018).

- **Aile yapısı**

Yaşama dair bireylerin ilk bilgi kaynaklarının ebeveynleri olduğu düşünüldüğünde, yeteri kadar bilgi konusunda tatmin edilmeyen birey kafasındaki soruların cevaplarını farklı ve doğruluğunun kesinliği olmadığı kaynaklardan gidermeye çalışacaktır (Torun ve ark, 2011).

Kilci'ye (2018) göre geleneklere uygun olarak ailenin büyüklerinin evlenecek kadına cinsellik hakkında bilgi verdiği ve bu bilgilerin kadınların acı çekeceği veya belli hastalık durumlarıyla karşılaşacağını kapsadığından kadınlar yanlış inançlar geliştirmektedir. Cinsellik konusunda yanlış bilgiler ise cinsel deneyim sırasında anksiyeteyi tetiklemektedir (Diker, 2017).

- **Cinsel bilgi kaynakları**

Çevresinden yeterli ve doğru bilgiyi alamayan bireyin bilgi edinmek amacıyla duyduğu bilgilere ve pornografik yayınlara yöneldiği belirtilmektedir (Özmen, 1999).

Yapılan araştırmalara göre pornografik bilgi kaynaklarının doğru cinselliği yansıtmadığı, hatta bu kaynaklardan bilgi edinen bireylerin diğer kaynakları kullananlara göre daha fazla cinsel mit inancına hakim olduğu bulunmuş. Pornografik bilgi kaynaklarının erkek cinsel işlev bozukluklarına da zemin hazırladığı ortaya konmuştur (zmen, 1999).

- **Yaş**

Cinsel eğitim yaşam boyu süren bir süreçtir (Kilci, Evlilik hazırlığı yapan çiftlerin cinsel mitlere inanma durumları ve etkileyen faktörler, Master's thesis, 2018). Yaş grupları farklılařtıķa cinsel mitlere inanma düzeyinde farklılaştığı görülmüştür (Torun ve ark, 2011).

Çocukluk ve ergenlik döneminde cinsellik ilgili bilgi başkalarının deneyimine yetişkinlikte ise bireylerin kendi deneyime dayandığından cinsel mit inanışları arasında da fark vardır (CETAD, 2006).

- **Cinsiyet**

Kilci 'ye (2018) göre kadınlar erkeklerden daha az bilgiye sahiptir. Bilgi azlığı ve yanlışlığı birçok cinsel mit oluşumuna sebep olmaktadır.

Bu mit inanışları arasında erkeklerin; cinsel ilişkiyi başlatıcı olması gerektiği her zaman cinsel ilişki için hazır ve istekli olduğu, duygusallığa yer verilmemesi gerektiği ve kadınların; cinsel ilişki istemesi ve başlatmasının ahlaksız olduğu ve etkisiz bir rolü olduğu inanışı yer alır (CETAD, 2006). Bazı inanışlarda ise erkekler sadece üremek için cinsel deneyimde bulunmalıdır (Kilci, 2018).

- **Cinsel deneyim**

Cinsel deneyimin mit inanışı konusunda etkili olduğu CETAD (2006) tarafından belirtilmiştir. Birey hayalini kurduğu ve olmasını istediği cinsellik deneyimi yüzünden kendisini suçlu hissedebilmektedir ve kaygı düzeyinde artışlar meydana gelmektedir (CETAD, 2006).

- **Yaşanılan bölge**

Yaşanılan bölgenin cinsel ilişki hakkında tutumlar ve cinsel ilişkiyi deneyimlemeyle yakından ilgili olduğu literatür tarandığında grlmektedir.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre cinsel ilişki yaşı kadınlarda 23.9 olarak bulunmuşken, erkeklerde bu yaş 27 olarak belirtilmiştir (TÜİK, 2015).

Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması'na (TNSA,2013) göre şehirde yaşayan kadınların kırsal kesime oranla daha geç evlendikleri bildirilmiştir (TNSA, 2013). CETAD (2006) yaptığı bir araştırmada ise cinsel mitlere inanma düzeyinde kırsal bölgedeki bireylerin daha katı bir tutum benimsedikleri belirtilmiştir. Yapılan bir başka araştırmada ise ülkemizde diğer ülkelere kıyasla daha fazla cinsel mit inancı olduğu belirlenmiştir (Civil & Yıldız, 2010)

3. GEREÇ VE YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Modeli

Araştırma kapsamında üniversite öğrencilerinin algıladıkları ebeveyn tutumu, çocukluk çağı travmatik yaşantıları ve cinsel mitleri değişkenler olarak kabul edilmiştir. Çalışmanın modelini genel tarama türlerinden, ilişkisel tarama modeli oluşturmaktadır. Ebeveyn tutumu, çocukluk çağı travmatik yaşantıları ile bağımsız değişken olan demografik özellikleri de incelendiğinden karşılaştırma türü kullanılmıştır. İlişkisel tarama modelinde iki veya daha fazla değişken üzerinde ilişkinin olup olmadığı ve ilişki var ise derecesi incelenmektedir. Araştırmacının müdahalesi olmadan ilişki durumlarına bakılmakta, ilişkinin olduğu durumlarda bu ilişki durumunun pozitif veya negatif yönde mi olduğu belirlenmektedir (Karasar, 2007).

3.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Bu çalışmanın örneklemi ülkemizdeki çeşitli illerde yaşayan, 18-28 yaş arasında bulunan üniversite öğrencileri öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi ise %95 güven aralığına göre seçilen 411 öğrenci oluşturmaktadır. Salgın olması sebebiyle katılımcılara online platform üzerinden ulaşılmış ve gönüllü olarak ankete katılım sağlamaları istenmiştir.

3.3. Veri Toplama Araçları

3.3.1. Sosyodemografik Bilgi Formu

Araştırmacı tarafından hazırlanan formda cinsiyet, kardeş sayısı, eğitim düzeyi, yaşamın daha çok hangi şehirde geçtiği, cinsellik konusunda bir bilgiye veya korkuya sahip olup olunmadığı ve bu bilgilerin nerelerden edinildiğine dair sorular yer almaktadır (EK 1).

3.3.2. Kısaltılmış Algılanan Ebeveyn Tutumları Ölçeği (KAET-Ç)

Ölçek Arrindell ve arkadaşları tarafından 23 maddelik kısa form haline getirilmiştir. Bu ölçeğin Türkçeye uyarlamasını Gülay Dirik ve arkadaşları 2004 yılında gerçekleştirmiştir. Kısaltılmış Algılanan Ebeveyn Tutumları Ölçeği- Çocuk Formu (KAET- Ç) ebeveyn tutumlarını anne ve baba olarak ayrı ayrı 4'lü derecelendirme ile üç alt boyutta ölçmektedir. Bu alt boyutlar duygusal sıcaklık (6 madde), aşırı koruyuculuk (10 madde), reddedicilik (7 madde) boyutlarıdır. İç tutarlılık değerleri baba duygusal sıcaklık, aşırı koruyuculuk ve reddedicilik için sırasıyla 0.79, 0.73 ve 0.71'dir. Algılanan anne tutumları için iç tutarlılık katsayıları ise duygusal sıcaklık, aşırı koruyuculuk ve reddedicilik için sırasıyla 0.75, 0.72 ve 0.64'tür (EK 2).

3.3.3. Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantılar Ölçeği (CTQ-33)

1994 yılında Bernstein ve arkadaşları tarafından çocukluk çağında cinsel, fiziksel ve duygusal istismarı, duygusal ve fiziksel ihmali ölçmek için gerçekleştirilen ölçeğin Vedat Şar ve arkadaşları tarafından 2012 yılında Türkçeye çevirisi yapılmıştır. Ölçeğin genişletilmiş hali 33 sorudur. 1-5 arasında puanlama şeklinde devam eden ölçeğin iç tutarlılık değeri 0.97'dir.

Toplam puan ölçeğin genişletilmiş 33 maddelik biçimi için 25-150 arasındadır. CTQ-33'ün maddeleri “Hiçbir Zaman” ve “Çok Sık” arasında değişen cevap verecek şekildedir (EK 3).

3.3.4. Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu (CMDF)

Zilbergerld tarafından geliştirilen bu ölçek, bireylerin doldurması için 46 maddeden oluşmaktadır. Bu 46 maddenin her bir cinselliğe dair yanlış bir inancı içermektedir. Bireylerden inanışlarına göre “Doğru” veya “Yanlış” şekilde cevap vermeleri beklenmektedir. Toplam puan üzerinden yorum yapılmıştır (EK 4).

3.4. Verilerin Toplanması ve Analizi

Araştırma İstanbul ilinde 2021 yılında Ocak-Nisan ayları arasında 411 üniversite öğrencisinin katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Katılım sosyal medya üzerinden ulaştırılan online anket aracılığı ile sağlanmıştır.

411 katılımcı online anketin ilk sayfasında yer alan bilgilendirilmiş onam formunu okuyup, onaylama seçeneğini seçtikten sonra ölçekleri cevaplamışlardır. Katılımcılardan elde edilen verilerin analizinde SPSS-22 istatistik programı kullanılmıştır. Yapılan her analiz, tablo formatında organize edilerek rapor edilmiştir.

Yapılan analizlerde ilk olarak katılımcıların demografik özelliklerine ve cinsellik bilgilerine ait frekans ve yüzde değerleri hesaplanmıştır. Ayrıca, katılımcıların ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitlerine yönelik tanımlayıcı istatistikler (minimum değer, maksimum değer, aritmetik ortalama ve standart sapma) hesap edilmiştir. Daha sonra, araştırma verilerinin normal dağılım varsayımını karşılama durumu incelenmiştir. Bu incelemede, araştırma verilerine yönelik çarpıklık ve basıklık değerleri referans alınmıştır. Araştırma hipotezleri test edilirken parametrik analiz yöntemleri tercih edilmiştir. Bu bağlamda, katılımcıların ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri demografik değişkenlere göre incelenirken bağımsız gruplar t testi ve tek yönlü anova analizleri kullanılmıştır. Tek yönlü anova analizinde meydana gelen anlamlı farklar ise post-hoc testlerinden Scheffe testi ile incelenmiştir. Ayrıca, ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri arasındaki ilişki pearson korelasyon analizi ve çoklu regresyon analizi ile incelenmiştir.

4. BULGULAR

Bu araştırma, 18-28 yaş arasındaki bireylerin ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri arasındaki ilişkiyi tespit edebilmek amacıyla yapılmıştır. Bu amaç bağlamında 411 bireyden veri toplanmıştır.

4.1. Katılımcıların Demografik Bilgilerine Yönelik Bulgular

Bu araştırma, 18-28 yaş arasındaki bireylerin ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri arasındaki ilişkiyi konu edinmektedir. Bu kapsamda, araştırmaya 411 birey katılmıştır. Katılımcıların demografik özelliklerine ve cinsellik bilgilerine yönelik toplanan veriler, frekans ve yüzde analizi ile analiz edilmiş olup ulaşılan bulgular aşağıda sunulmuştur.

Çizelge 4.1. Katılımcıların Demografik Bilgileri

Değişken	Grup	f	%
Cinsiyet	Kadın	207	50.4
	Erkek	204	49.6
Kardeş Sayısı	Kardeş Yok	36	8.8
	1 kardeş	187	45.5
	2 kardeş	100	24.3
	3 kardeş	44	10.7
	4 ve üzeri kardeş	44	10.7
Anne Eğitim Durumu	İlkokul	150	36.5
	Ortaokul	75	18.2
	Lise	106	25.8
	Üniversite	80	19.5
Baba Eğitim Durumu	İlkokul	91	22.1
	Ortaokul	81	19.7
	Lise	100	24.3
	Üniversite	139	33.8
Ekonomik Düzey	Düşük	33	8.0
	Orta	328	79.8
	Yüksek	50	12.2
Yaşanılan Yer	Köy-Kasaba	40	9.7
	İlçe	63	15.3
	Şehir	121	29.4
	Büyükşehir	187	45.5
Yaşanılan Bölge	Marmara Bölgesi	118	28.7
	Ege Bölgesi	153	37.2
	Akdeniz Bölgesi	52	12.7
	Karadeniz Bölgesi	18	4.4
	İç Anadolu Bölgesi	30	7.3
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	3.4
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	6.3
Toplam		411	100.0

Çizelge 4.1'e göre araştırmaya katılan bireyler genel olarak; kadın (%50.4), 1 kardeş sahibi (%45.5), annesi ilkokul mezunu (%36.5), babası üniversite mezunu (%33.8), orta düzeyde ekonomik gelire sahip (%79.8), hayatının büyük bölümünü büyükşehirlerde geçirmiş (%45.5) ve Ege Bölgesi'nde yaşayan (%37.2) bireylerden oluşmaktadır.

Çizelge 4.2. Katılımcıların Cinsellik Bilgileri

Değişken	Grup	f	%
Cinsellik bilginiz yeterli mi?	Evet yeterli	251	61.1
	Hayır sanmıyorum	160	38.9
Cinsellik hakkında ilk bilgilendirme kim tarafından yapıldı?	Anne	50	12.2
	Baba	18	4.4
	Okul aracılığıyla	125	30.4
	Sağlık görevlileri	12	2.9
	Sosyal medya	175	42.6
	Gazete-dergi	31	7.5
Cinsellik yemek ve uyumak gibi bedenin birincil ihtiyaçlarındandır	Katılıyorum	307	74.7
	Katılmıyorum	104	25.3
Cinsellikte temel hedef haz almaktadır.	Katılıyorum	263	64.0
	Katılmıyorum	148	36.0
Cinsellik kadar doğum kontrol de önemlidir.	Katılıyorum	398	96.8
	Katılmıyorum	13	3.2
Romantik/duygusal ilişkilerde cinsellik olmalı mı?	Evet olmalı	300	73.0
	Kararsızım	99	24.1
	Hayır olmamalı	12	2.9
Aşık kişiler için cinsellik birincil önem taşır.	Katılıyorum	111	27.0
	Katılmıyorum	300	73.0
İki ruhun birleşmesinde kaliteli seks çok önemlidir.	Katılıyorum	301	73.2
	Katılmıyorum	110	26.8
Evlilik öncesi cinsellik hakkında ne düşünüyorsunuz?	Evet olmalı	249	60.6
	Hayır olmamalı	162	39.4
Daha önce cinsel birliktelik yaşadınız mı?	Evet	188	45.7
	Hayır	223	54.3
Yaşamadıysanız cinselliğe karşı korkularınız var mı?	Evet	136	33.1
	Hayır	275	66.9
Toplam		411	100.0

Çizelge 4.2'ye göre araştırmaya katılan bireyler genel olarak; cinsellik hakkında yeterince bilgiye sahip olduğunu düşünen (%61.1), cinsellik hakkında ilk bilgilerini sosyal medya aracılığıyla öğrenen (%42.6), cinselliğin yemek ve uyku gibi birincil ihtiyaç olduğunu düşünen (%74.7), cinsellikte temel hedefin haz almak olduğunu düşünen (%64.90), cinsellik kadar doğum kontrolün de önemli olduğunu düşünen (%96.8), romantik/duygusal ilişkilerde cinselliğin olması gerektiğini düşünen (%73.0), aşık kişiler için cinselliğin birinci dereceden öneme sahip olduğunu düşünmeyen (%73.0), iki ruhun birleşmesinde kaliteli seksin önemli olduğunu

düşünen (%35.2), evlilik öncesinde cinsellik deneyiminin olması gerektiğini düşünen (%60.6), daha önce cinsel birliktelik yaşamayan (%54.3) ve cinselliğe dair korkuları bulunmayan (%66.9) bireylerden oluşmaktadır.

4.2. Araştırmaya Ait Tanımlayıcı Bulgular

Katılımcıların ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitlerine yönelik minimum değer, maksimum değer, aritmetik ortalama ve standart sapma gibi tanımlayıcı istatistikleri hesap edilmiş ve elde edilen bulgular aşağıda rapor edilmiştir.

Çizelge 4.3. Katılımcıların Ebeveyn Tutumları, Çocukluk Çağı Travmaları ve Cinsel Mitlerine Ait Tanımlayıcı İstatistikler

Ölçek	Boyut	n	min	max	$\bar{x}$	ss
Ebeveyn Tutumları	Anne Tutumu (Toplam)	411	1.22	3.87	2.23	.35
	Duygusal Sıcaklık	411	1.14	4.00	2.87	.64
	Aşırı Koruyuculuk	411	1.00	3.89	2.30	.64
	Reddedicilik	411	1.00	4.00	1.50	.54
	Baba Tutumu (Toplam)	411	1.00	3.87	2.09	.40
	Duygusal Sıcaklık	411	1.00	4.00	2.59	.72
	Aşırı Koruyuculuk	411	1.00	4.00	2.17	.68
	Reddedicilik	411	1.00	4.00	1.50	.56
Çocukluk Çağı Travmaları	Toplam	411	1.00	3.93	1.65	.51
	Duygusal Taciz	411	1.00	4.40	1.62	.76
	Fiziksel Taciz	411	1.00	3.80	1.20	.47
	Cinsel Taciz	411	1.00	5.00	1.29	.62
	Duygusal İhmal	411	1.00	5.00	2.28	.95
	Fiziksel İhmal	411	1.00	4.00	1.43	.54
	Aşırı Koruma/Kontrol	411	1.00	5.00	1.81	.89
	İnkâr	411	1.00	5.00	3.40	1.05
Cinsel Mit	Toplam	411	.00	.80	.29	.16

Çizelge 4.3'ten hareketle, katılımcıların anne tutumu $2.23 \pm .35$ ve baba tutumu $2.09 \pm .40$ olarak belirlenmiştir. Bu kapsamda, anne tutumunun baba tutumundan yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, katılımcıların çocukluk çağı travmaları $1.65 \pm .51$ olarak tespit edilmiştir.

Çocukluk çağı travmalarına ait en yüksek boyut inkar (3.40 ± 1.05) ve en düşük boyut ise fiziksel taciz ($1.20 \pm .47$) olarak belirlenmiştir. Ek olarak, katılımcıların cinsel mitlerine yönelik puan ise $.29 \pm .16$ olarak belirlenmiştir.

4.3. Araştırma Verilerinin Dağılımına Yönelik Bulgular

Katılımcıların ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri incelenmeden önce araştırma verilerinin dağılımı kontrol edilmiştir. Normallik kontrolleri Shapiro-Wilk ve Kolmogorov-Smirnov testi kullanılarak yapılmaktadır (Büyüköztürk, 2010). Çarpıklık ve basıklık değerlerinin normal dağılım varsayımını karşılamasında kullanılan farklı referanslar vardır. Büyüköztürk (2010)'e göre çarpıklık ve basıklığın -1 ile +1; Tabachnick ve Fidell (2013)'e göre -1,5 ve +1,5; George ve Mallery (2010)'ye göre ise -2 ile +2 değerleri arasında yer alması normal dağılıma işarettir.

Çizelge 4.4. Katılımcıların Ebeveyn Tutumları, Çocukluk Çağı Travmaları ve Cinsel Mitlerine Ait Çarpıklık ve Basıklık Değerleri

Ölçek	Boyut	Çarpıklık	Basıklık
Ebeveyn Tutumları	Anne Tutumu (Toplam)	.42	.99
	Duygusal Sıcaklık	-.45	-.52
	Aşırı Koruyuculuk	.47	-.25
	Reddedicilik	1.86	1.17
	Baba Tutumu (Toplam)	.45	1.02
	Duygusal Sıcaklık	-.17	-.76
	Aşırı Koruyuculuk	.65	-.14
	Reddedicilik	1.99	1.75
	Toplam	1.18	1.37
	Duygusal Taciz	1.52	1.92
Çocukluk Çağı Travmaları ₁	Fiziksel Taciz	1.17	1.59
	Cinsel Taciz	1.06	1.01
	Duygusal İhmal	.56	-.58
	Fiziksel İhmal	1.60	1.85
	Aşırı Koruma/Kontrol	1.24	1.08
	İnkâr	-.50	-.54
	Toplam	.57	.28
Cinsel Mit	Toplam	.57	.28

Çizelge 4.4'e göre; katılımcıların ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitlerine ilişkin tutumlarına ait çarpıklık ve basıklık değerleri -2 ile +2 arasında yer almaktadır. Bu kapsamda, araştırma verilerinin normal dağıldığı kabul edilmiştir. Verileri normal dağılım gösteren araştırmaların analizinde, parametrik yöntemler kullanılmaktadır (Kul, 2014). Bu sebeple araştırmaya parametrik testler ile devam edilmiştir.

4.4. Ebeveyn Tutumlarına Yönelik Bulgular

Araştırma amacı kapsamında katılımcıların ebeveyn tutumları demografik değişkenlere göre incelenmiştir. Bu incelemede, iki gruplu karşılaştırmalar bağımsız gruplar t testi ve ikiden fazla gruplu karşılaştırmalar ise tek yönlü anova analizi ile yapılmıştır. Tek yönlü anova analizinde meydana gelen anlamlı farklar ise post-hoc testlerinden Scheffe testi ile incelenmiştir.

Çizelge 4.5. Ebeveyn Tutumlarının Cinsiyete Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	sd	t	p
Anne Tutumu (Toplam)	Kadın	207	2.28	.37	409	2.67	.01*
	Erkek	204	2.19	.33			
Duygusal Sıcaklık	Kadın	207	2.83	.70	409	-1.33	.18
	Erkek	204	2.91	.59			
Aşırı Koruyuculuk	Kadın	207	2.39	.69	409	2.81	.01*
	Erkek	204	2.21	.56			
Reddedicilik	Kadın	207	1.58	.60	409	3.10	.002**
	Erkek	204	1.42	.45			
Baba Tutumu (Toplam)	Kadın	207	2.13	.45	409	1.96	.05
	Erkek	204	2.05	.34			
Duygusal Sıcaklık	Kadın	207	2.51	.78	409	-2.47	.01*
	Erkek	204	2.68	.65			
Aşırı Koruyuculuk	Kadın	207	2.28	.77	409	3.60	.000***
	Erkek	204	2.05	.56			
Reddedicilik	Kadın	207	1.56	.63	409	2.19	.03*
	Erkek	204	1.44	.48			

* $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$

Çizelge 4.5'ten hareketle, katılımcıların anne tutumları cinsiyete göre incelendiğinde; toplam puan ile aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutunda kadınların puanı erkeklerin puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Fakat duygusal sıcaklık boyutunda cinsiyete göre anlamlı fark bulunamamıştır [Anne Tutumu (Toplam): ($t=2.67$; $p < .05$); Duygusal Sıcaklık: ($t=-1.33$; $p > .05$); Aşırı Koruyuculuk: ($t=2.81$; $p < .05$); Reddedicilik: ($t=3.10$; $p < .01$)].

Çizelge 4.5'ten hareketle, katılımcıların baba tutumları cinsiyete göre incelendiğinde; duygusal sıcaklık boyutunda erkeklerin puanı kadınların puanından anlamlı düzede yüksek bulunmuştur. Ayrıca, aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutunda kadınların puanı erkeklerin puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Fakat toplam puanda cinsiyete göre anlamlı fark bulunamamıştır [Baba Tutumu (Toplam): ($t=1.96$; $p > .05$); Duygusal Sıcaklık: ($t=-2.47$; $p < .05$); Aşırı Koruyuculuk: ($t=3.60$; $p < .001$); Reddedicilik: ($t=2.19$; $p < .05$)].

Çizelge 4.6. Ebeveyn Tutumlarının Kardeş Sayısına Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Anne Tutumu (Toplam)	Kardeş Yok	36	2.31	.35	.65	.63	
	1 kardeş	187	2.22	.32			
	2 kardeş	100	2.24	.38			
	3 kardeş	44	2.20	.40			
	4 ve üzeri kardeş	44	2.24	.36			
Duygusal Sıcaklık	Kardeş Yok	36	3.11	.73	3.31	.01*	1>4
	1 kardeş	187	2.89	.65			
	2 kardeş	100	2.83	.60			
	3 kardeş	44	2.62	.60			
	4 ve üzeri kardeş	44	2.95	.62			
Aşırı Koruyuculuk	Kardeş Yok	36	2.40	.63	.45	.77	
	1 kardeş	187	2.27	.61			
	2 kardeş	100	2.34	.66			
	3 kardeş	44	2.32	.70			
	4 ve üzeri kardeş	44	2.27	.65			
Reddedicilik	Kardeş Yok	36	1.40	.53	1.15	.33	
	1 kardeş	187	1.48	.56			
	2 kardeş	100	1.53	.52			
	3 kardeş	44	1.64	.62			
	4 ve üzeri kardeş	44	1.48	.40			
Baba Tutumu (Toplam)	Kardeş Yok	36	2.15	.44	.60	.67	
	1 kardeş	187	2.08	.40			
	2 kardeş	100	2.11	.40			
	3 kardeş	44	2.03	.42			
	4 ve üzeri kardeş	44	2.12	.37			
Duygusal Sıcaklık	Kardeş Yok	36	2.72	.83	2.57	.04*	2>4
	1 kardeş	187	2.64	.70			
	2 kardeş	100	2.56	.69			
	3 kardeş	44	2.30	.77			
	4 ve üzeri kardeş	44	2.68	.70			
Aşırı Koruyuculuk	Kardeş Yok	36	2.25	.75	.36	.84	
	1 kardeş	187	2.14	.68			
	2 kardeş	100	2.21	.68			
	3 kardeş	44	2.12	.70			
	4 ve üzeri kardeş	44	2.18	.64			
Reddedicilik	Kardeş Yok	36	1.46	.65	1.44	.22	
	1 kardeş	187	1.46	.57			
	2 kardeş	100	1.55	.56			
	3 kardeş	44	1.66	.59			
	4 ve üzeri kardeş	44	1.47	.44			

* $p<.05$; ** $p<.01$; *** $p<.001$

Çizelge 4.6'dan hareketle, katılımcıların anne tutumları kardeş sayısına göre incelendiğinde; toplam puan ile aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat duygusal sıcaklık boyutunda kardeş sayısına göre anlamlı fark bulunmuştur. Scheffe testi sonuçlarına göre, kardeşi olmayan katılımcıların duygusal sıcaklık puanı 3 kardeşi olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur [Anne Tutumu (Toplam): ($F=.65$; $p>.05$); Duygusal Sıcaklık: ($F=3.31$; $p<.05$); Aşırı Koruyuculuk: ($F=.45$; $p>.05$); Reddedicilik: ($F=1.15$; $p>.05$)].

Çizelge 4.6'dan hareketle, katılımcıların baba tutumları kardeş sayısına göre incelendiğinde; toplam puan ile aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat duygusal sıcaklık boyutunda kardeş sayısına göre anlamlı fark bulunmuştur. Scheffe testi sonuçlarına göre, 1 kardeşi olan katılımcıların duygusal sıcaklık puanı 3 kardeşi olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur [Baba Tutumu (Toplam): ($F=.60$; $p>.05$); Duygusal Sıcaklık: ($F=2.57$; $p<.05$); Aşırı Koruyuculuk: ($F=.36$; $p>.05$); Reddedicilik: ($F=1.44$; $p>.05$)].

Çizelge 4.7. Ebeveyn Tutumlarının Anne Eğitim Düzeyine Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Anne Tutumu (Toplam)	İlkokul	150	2.20	.35	3.93	.01*	3>1,2
	Ortaokul	75	2.17	.38			
	Lise	106	2.33	.37			
	Üniversite	80	2.24	.30			
Duygusal Sıcaklık	İlkokul	150	2.75	.62	3.76	.01*	3>1
	Ortaokul	75	2.88	.60			
	Lise	106	3.02	.63			
	Üniversite	80	2.89	.71			
Aşırı Koruyuculuk	İlkokul	150	2.30	.67	1.84	.14	
	Ortaokul	75	2.19	.55			
	Lise	106	2.41	.67			
	Üniversite	80	2.27	.60			
Reddedicilik	İlkokul	150	1.51	.52	.90	.44	
	Ortaokul	75	1.42	.48			
	Lise	106	1.52	.57			
	Üniversite	80	1.55	.58			

* $p<.05$; ** $p<.01$; *** $p<.001$

Çizelge 4.7’den hareketle, katılımcıların anne tutumları anne eğitim düzeyine göre incelendiğinde; aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat toplam puanı ile duygusal sıcaklık boyutunda anne eğitim düzeyine göre anlamlı fark bulunmuştur. Scheffe testi sonuçlarına göre, toplam puanda annesi lise mezunu olan katılımcıların puanı annesi ilkokul ve ortaokul mezunu olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ayrıca, duygusal sıcaklık boyutunda annesi lise mezunu olan katılımcıların puanı annesi ilkokul mezunu olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur [Anne Tutumu (Toplam): ($F=3.93$; $p<.05$); Duygusal Sıcaklık: ($F=3.76$; $p<.05$); Aşırı Koruyuculuk: ($F=1.84$; $p>.05$); Reddedicilik: ($F=.90$; $p>.05$)]

Çizelge 4.8. Ebeveyn Tutumlarının Baba Eğitim Düzeyine Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Baba Tutumu (Toplam)	İlkokul	91	2.02	.37	2.41	.07	
	Ortaokul	81	2.06	.39			
	Lise	100	2.10	.38			
	Üniversite	139	2.15	.43			
Duygusal Sıcaklık	İlkokul	91	2.36	.74	5.11	.002**	3,4>1
	Ortaokul	81	2.58	.72			
	Lise	100	2.63	.74			
	Üniversite	139	2.73	.67			
Aşırı Koruyuculuk	İlkokul	91	2.14	.64	.32	.81	
	Ortaokul	81	2.13	.68			
	Lise	100	2.16	.67			
	Üniversite	139	2.21	.73			
Reddedicilik	İlkokul	91	1.52	.50	.29	.84	
	Ortaokul	81	1.45	.52			
	Lise	100	1.51	.61			
	Üniversite	139	1.51	.59			

Çizelge 4.8’den hareketle, katılımcıların baba tutumları baba eğitim düzeyine göre incelendiğinde; toplam puan ile aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat duygusal sıcaklık boyutunda baba eğitim düzeyine göre anlamlı fark bulunmuştur. Scheffe testi sonuçlarına göre, duygusal sıcaklık boyutunda babası lise ve üniversite mezunu olan katılımcıların puanı babası ilkokul mezunu olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur [Baba Tutumu (Toplam): (F=2.41; $p>.05$); Duygusal Sıcaklık: (F=5.11; $p<.01$); Aşırı Koruyuculuk: (F=.32; $p>.05$); Reddedicilik: (F=.29; $p>.05$)].

Çizelge 4.9. Ebeveyn Tutumlarının Ekonomik Düzeye Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Anne Tutumu (Toplam)	Düşük	33	2.18	.30	.92	.40	
	Orta	328	2.23	.36			
	Yüksek	50	2.28	.33			
Duygusal Sıcaklık	Düşük	33	2.81	.49	1.60	.20	
	Orta	328	2.86	.66			
	Yüksek	50	3.02	.63			
Aşırı Koruyuculuk	Düşük	33	2.24	.58	.23	.80	
	Orta	328	2.30	.64			
	Yüksek	50	2.34	.65			
Reddedicilik	Düşük	33	1.47	.39	.15	.86	
	Orta	328	1.51	.55			
	Yüksek	50	1.48	.57			
Baba Tutumu (Toplam)	Düşük	33	1.99	.41	3.63	.03*	3>1
	Orta	328	2.08	.39			
	Yüksek	50	2.22	.42			
Duygusal Sıcaklık	Düşük	33	2.28	.72	4.03	.02*	2,3>1
	Orta	328	2.60	.72			
	Yüksek	50	2.72	.70			
Aşırı Koruyuculuk	Düşük	33	2.11	.67	.95	.39	
	Orta	328	2.15	.68			
	Yüksek	50	2.29	.71			
Reddedicilik	Düşük	33	1.57	.47	1.94	.15	
	Orta	328	1.48	.56			
	Yüksek	50	1.63	.65			

* $p<.05$; ** $p<.01$; *** $p<.001$

Çizelge 4.9'dan hareketle, katılımcıların anne tutumları ekonomik düzeye göre incelendiğinde; toplam puan ile duygusal yoksunluk, aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır [Anne Tutumu (Toplam): ($F=.92$; $p>.05$); Duygusal Sıcaklık: ($F=1.60$; $p>.05$); Aşırı Koruyuculuk: ($F=.23$; $p>.05$); Reddedicilik: ($F=.15$; $p>.05$)].

Çizelge 4.9'dan hareketle, katılımcıların baba tutumları ekonomik düzeye göre incelendiğinde; aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat toplam puan ile duygusal sıcaklık boyutunda ekonomik düzeye göre anlamlı fark bulunmuştur. Scheffe testi sonuçlarına göre, toplam puanda yüksek ekonomik düzeye sahip olan katılımcıların puanı düşük ekonomik düzeye sahip olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ayrıca duygusal sıcaklık boyutunda orta ve yüksek ekonomik düzeye sahip olan katılımcıların puanı düşük ekonomik düzeye sahip olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur [Baba Tutumu (Toplam): ($F=3.63$; $p<.05$); Duygusal Sıcaklık: ($F=4.03$; $p<.05$); Aşırı Koruyuculuk: ($F=.95$; $p>.05$); Reddedicilik: ($F=1.94$; $p>.05$)].

Çizelge 4.10. Ebeveyn Tutumlarının Yaşanılan Yere Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Anne Tutumu (Toplam)	Köy-Kasaba	40	2.29	.34	.77	.51	
	İlçe	63	2.19	.35			
	Şehir	121	2.21	.36			
	Büyükşehir	187	2.25	.35			
Duygusal Sıcaklık	Köy-Kasaba	40	2.71	.48	1.53	.20	
	İlçe	63	2.91	.69			
	Şehir	121	2.83	.65			
	Büyükşehir	187	2.92	.65			
Aşırı Koruyuculuk	Köy-Kasaba	40	2.49	.67	.65	.16	
	İlçe	63	2.21	.55			
	Şehir	121	2.31	.68			
	Büyükşehir	187	2.29	.62			
Reddedicilik	Köy-Kasaba	40	1.59	.42	1.59	.58	
	İlçe	63	1.45	.42			
	Şehir	121	1.48	.57			
	Büyükşehir	187	1.51	.58			
Baba Tutumu (Toplam)	Köy-Kasaba	40	2.14	.32	3.85	.19	
	İlçe	63	2.00	.39			
	Şehir	121	2.09	.44			
	Büyükşehir	187	2.12	.39			
Duygusal Sıcaklık	Köy-Kasaba	40	2.41	.55	3.16	.01*	4>3
	İlçe	63	2.58	.81			
	Şehir	121	2.47	.77			
	Büyükşehir	187	2.71	.67			
Aşırı Koruyuculuk	Köy-Kasaba	40	2.39	.64	.89	.03*	1>2
	İlçe	63	1.99	.58			
	Şehir	121	2.21	.74			
	Büyükşehir	187	2.14	.67			
Reddedicilik	Köy-Kasaba	40	1.53	.45	2.80	.45	
	İlçe	63	1.42	.35			
	Şehir	121	1.56	.62			
	Büyükşehir	187	1.49	.60			

* $p<.05$; ** $p<.01$; *** $p<.001$

Çizelge 4.10'dan hareketle, katılımcıların anne tutumları yaşanılan yere göre incelendiğinde; toplam puan ile duygusal yoksunluk, aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır [Anne Tutumu (Toplam): ($F=.77$; $p>.05$); Duygusal Sıcaklık: ($F=1.53$; $p>.05$); Aşırı Koruyuculuk: ($F=.65$; $p>.05$); Reddedicilik: ($F=1.59$; $p>.05$)].

Çizelge 4.10'dan hareketle, katılımcıların baba tutumları yaşanılan yere göre incelendiğinde; toplam puan ve reddedicilik boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat duygusal sıcaklık ile aşırı koruyuculuk boyutunda yaşanılan yere göre anlamlı fark bulunmuştur. Scheffe testi sonuçlarına göre, duygusal sıcaklık boyutunda büyükşehirde yaşayan katılımcıların puanı şehirde yaşayan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ayrıca aşırı koruyuculuk boyutunda köy-kasabada yaşayan katılımcıların puanı ilçede yaşayan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur [Baba Tutumu (Toplam): ($F=3.85$; $p>.05$); Duygusal Sıcaklık: ($F=3.16$; $p<.05$); Aşırı Koruyuculuk: ($F=.89$; $p<.05$); Reddedicilik: ($F=2.80$; $p>.05$)].

Çizelge 4.11. Ebeveyn Tutumlarının Yaşanılan Bölgeye Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Anne Tutumu (Toplam)	Marmara Bölgesi	118	2.26	.34	1.28	.26	
	Ege Bölgesi	153	2.21	.33			
	Akdeniz Bölgesi	52	2.18	.35			
	Karadeniz Bölgesi	18	2.12	.36			
	İç Anadolu Bölgesi	30	2.35	.39			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	2.30	.53			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	2.26	.35			
Duygusal Sıcaklık	Marmara Bölgesi	118	2.91	.64	1.18	.32	
	Ege Bölgesi	153	2.89	.64			
	Akdeniz Bölgesi	52	2.94	.65			
	Karadeniz Bölgesi	18	2.53	.66			
	İç Anadolu Bölgesi	30	2.86	.64			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	2.80	.66			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	2.76	.66			
Aşırı Koruyuculuk	Marmara Bölgesi	118	2.32	.60	1.20	.31	
	Ege Bölgesi	153	2.25	.65			
	Akdeniz Bölgesi	52	2.18	.64			
	Karadeniz Bölgesi	18	2.35	.51			
	İç Anadolu Bölgesi	30	2.49	.73			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	2.36	.68			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	2.46	.66			
Reddedicilik	Marmara Bölgesi	118	1.51	.56	1.14	.34	
	Ege Bölgesi	153	1.48	.51			
	Akdeniz Bölgesi	52	1.42	.44			
	Karadeniz Bölgesi	18	1.42	.44			
	İç Anadolu Bölgesi	30	1.65	.71			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	1.74	.85			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	1.50	.35			
Baba Tutumu (Toplam)	Marmara Bölgesi	118	2.09	.37	1.74	.11	
	Ege Bölgesi	153	2.09	.37			
	Akdeniz Bölgesi	52	2.05	.40			
	Karadeniz Bölgesi	18	1.90	.37			
	İç Anadolu Bölgesi	30	2.23	.49			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	2.22	.54			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	2.14	.44			
Duygusal Sıcaklık	Marmara Bölgesi	118	2.70	.67	2.77	.01*	1>7
	Ege Bölgesi	153	2.54	.76			
	Akdeniz Bölgesi	52	2.72	.71			
	Karadeniz Bölgesi	18	2.21	.81			
	İç Anadolu Bölgesi	30	2.67	.58			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	2.70	.78			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	2.26	.68			
Aşırı Koruyuculuk	Marmara Bölgesi	118	2.14	.62	1.24	.29	
	Ege Bölgesi	153	2.18	.68			
	Akdeniz Bölgesi	52	2.02	.76			
	Karadeniz Bölgesi	18	2.07	.55			
	İç Anadolu Bölgesi	30	2.32	.81			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	2.22	.67			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	2.39	.75			
Reddedicilik	Marmara Bölgesi	118	1.41	.56	2.50	.02*	5>4
	Ege Bölgesi	153	1.54	.51			
	Akdeniz Bölgesi	52	1.40	.47			
	Karadeniz Bölgesi	18	1.35	.31			
	İç Anadolu Bölgesi	30	1.67	.81			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	1.73	.85			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	1.69	.56			

*p<.05; **p<.01; ***p<.001

Çizelge 4.11’den hareketle, katılımcıların anne tutumları yaşanılan bölgeye göre incelendiğinde; toplam puan ile duygusal yoksunluk, aşırı koruyuculuk ve

reddedicilik boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır [Anne Tutumu (Toplam): ($F=1.28$; $p>.05$); Duygusal Sıcaklık: ($F=1.18$; $p>.05$); Aşırı Koruyuculuk: ($F=1.20$; $p>.05$); Reddedicilik: ($F=1.14$; $p>.05$)].

Çizelge 4.11'den hareketle, katılımcıların baba tutumları yaşanan bölgeye göre incelendiğinde; toplam puan ile aşırı koruyuculuk boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat duygusal sıcaklık ve reddedicilik boyutunda yaşanan bölgeye göre anlamlı fark bulunmuştur. Scheffe testi sonuçlarına göre, duygusal sıcaklık boyutunda Marmara Bölgesi'nde yaşayan katılımcıların puanı Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yaşayan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ayrıca duygusal reddedicilik boyutunda İç Anadolu Bölgesi'nde yaşayan katılımcıların puanı Karadeniz Bölgesi'nde yaşayan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur [Anne Tutumu (Toplam): ($F=1.74$; $p>.05$); Duygusal Sıcaklık: ($F=2.77$; $p<.05$); Aşırı Koruyuculuk: ($F=1.24$; $p>.05$); Reddedicilik: ($F=2.50$; $p>.05$)].

4.5. Çocukluk Çağı Travmalarına Yönelik Bulgular

Araştırma amacı kapsamında katılımcıların çocukluk çağı travmaları demografik değişkenlere göre incelenmiştir. Bu incelemede, iki gruplu karşılaştırmalar bağımsız gruplar t testi ve ikiden fazla gruplu karşılaştırmalar ise tek yönlü anova analizi ile yapılmıştır. Tek yönlü anova analizinde meydana gelen anlamlı farklar ise post-hoc testlerinden Scheffe testi ile incelenmiştir.

Çizelge 4.12. Çocukluk Çağı Travmalarının Cinsiyete Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	sd	t	p
Toplam	Kadın	207	1.73	.58	409	3.29	.001**
	Erkek	204	1.57	.42			
Duygusal Taciz	Kadın	207	1.75	.84	409	3.36	.001**
	Erkek	204	1.50	.64			
Fiziksel Taciz	Kadın	207	1.23	.52	409	1.13	.26
	Erkek	204	1.18	.41			
Cinsel Taciz	Kadın	207	1.43	.72	409	4.65	.000***
	Erkek	204	1.15	.45			
Duygusal İhmal	Kadın	207	2.39	1.04	409	2.20	.03*
	Erkek	204	2.18	.84			
Fiziksel İhmal	Kadın	207	1.43	.60	409	-.04	.97
	Erkek	204	1.43	.48			
Aşırı Koruma/Kontrol	Kadın	207	1.92	1.00	409	2.35	.02*
	Erkek	204	1.71	.75			
İnkâr	Kadın	207	3.23	1.12	409	3.37	.001**
	Erkek	204	3.57	.95			

* $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$

Çizelge 4.12'den hareketle, katılımcıların çocukluk çağı travmaları cinsiyete göre incelendiğinde; toplam puan ile duygusal taciz, cinsel taciz, duygusal ihmal ve aşırı koruma/kontrol boyutunda kadınların puanı erkeklerin puanından anlamlı düzeyde yüksek tespit edilmiştir. Ayrıca, inkar boyutunda erkeklerin puanı kadınların puanından anlamlı düzeyde yüksek tespit edilmiştir.[Çocukluk Çağı Travmaları (Toplam): ($t=3.29$; $p < .01$); Duygusal Taciz: ($t=3.36$; $p < .01$); Fiziksel Taciz: ($t=1.13$; $p > .05$); Cinsel Taciz: ($t=4.65$; $p < .001$); Duygusal İhmal: ($t=2.20$; $p < .05$); Fiziksel İhmal: ($t=-.04$; $p > .05$); Aşırı Koruma/Kontrol: ($t=2.35$; $p < .05$); İnkâr: ($t=3.37$; $p < .01$)].

Çizelge 4.13. Çocukluk Çağı Travmalarının Kardeş Sayısına Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Toplam	Kardeş Yok	36	1.51	.43	3.38	.01*	4>1,2
	1 kardeş	187	1.61	.50			
	2 kardeş	100	1.67	.49			
	3 kardeş	44	1.88	.61			
	4 ve üzeri kardeş	44	1.68	.52			
Duygusal Taciz	Kardeş Yok	36	1.61	.78	2.38	.05	
	1 kardeş	187	1.56	.73			
	2 kardeş	100	1.66	.77			
	3 kardeş	44	1.93	.84			
	4 ve üzeri kardeş	44	1.53	.69			
Fiziksel Taciz	Kardeş Yok	36	1.07	.21	4.19	.002**	4>1,2,3
	1 kardeş	187	1.17	.40			
	2 kardeş	100	1.19	.41			
	3 kardeş	44	1.44	.75			
	4 ve üzeri kardeş	44	1.28	.59			
Cinsel Taciz	Kardeş Yok	36	1.16	.28	2.37	.05	
	1 kardeş	187	1.24	.52			
	2 kardeş	100	1.28	.65			
	3 kardeş	44	1.47	.69			
	4 ve üzeri kardeş	44	1.45	.93			
Duygusal İhmal	Kardeş Yok	36	1.96	.90	2.81	.03*	4>1
	1 kardeş	187	2.27	.95			
	2 kardeş	100	2.35	.93			
	3 kardeş	44	2.61	1.01			
	4 ve üzeri kardeş	44	2.15	.87			
Fiziksel İhmal	Kardeş Yok	36	1.21	.44	6.67	.000***	4,5>1,2
	1 kardeş	187	1.36	.48			
	2 kardeş	100	1.41	.55			
	3 kardeş	44	1.69	.64			
	4 ve üzeri kardeş	44	1.64	.60			
Aşırı Koruma/Kontrol	Kardeş Yok	36	1.86	.87	.69	.60	
	1 kardeş	187	1.74	.88			
	2 kardeş	100	1.88	.87			
	3 kardeş	44	1.91	.92			
	4 ve üzeri kardeş	44	1.88	.95			
İnkâr	Kardeş Yok	36	3.62	1.02	2.89	.02*	5>4
	1 kardeş	187	3.45	1.02			
	2 kardeş	100	3.31	1.06			
	3 kardeş	44	2.98	1.18			
	4 ve üzeri kardeş	44	3.61	.95			

* $p<.05$; ** $p<.01$; *** $p<.001$

Çizelge 4.13'ten hareketle, katılımcıların çocukluk çağı travmaları kardeş sayısına göre incelendiğinde; duygusal taciz, cinsel taciz, aşırı koruma/kontrol boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat toplam puan ile fiziksel taciz, duygusal ihmal, fiziksel ihmal ve inkar boyutunda kardeş sayısına göre anlamlı fark bulunmuştur [Çocukluk Çağı Travmaları (Toplam): ($F=3.38$; $p<.05$); Duygusal Taciz: ($F=2.38$; $p>.05$); Fiziksel Taciz: ($F=4.19$; $p<.01$); Cinsel Taciz: ($F=2.37$; $p>.05$); Duygusal İhmal: ($F=2.81$; $p<.05$); Fiziksel İhmal: ($F=6.67$; $p<.001$); Aşırı Koruma/Kontrol: ($F=.69$; $p>.05$); İnkâr: ($F=2.89$; $p<.05$)].

Scheffe testi sonuçlarına göre, toplam puanda 3 kardeşi olan katılımcıların puanı kardeşi olmayan ve 1 kardeşi olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ayrıca fiziksel taciz boyutunda 3 kardeşi olan katılımcıların puanı kardeşi olmayan, 1 ve 2 kardeşi olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Duygusal ihmal boyutunda 3 kardeşi olan katılımcıların puanı 1 olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Fiziksel ihmal boyutunda 3 ve 4'ten fazla kardeşi olan katılımcıların puanı 1 ve 2 kardeşi olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. İnkâr boyutunda 4 ve üzerinde kardeşi olan katılımcıların puanı 3 kardeşi olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur

Çizelge 4.14.Çocukluk Çağı Travmalarının Anne Eğitim Durumuna Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Toplam	İlkokul	150	1.71	.50	1.55	.20	
	Ortaokul	75	1.58	.48			
	Lise	106	1.67	.58			
	Üniversite	80	1.59	.48			
Duygusal Taciz	İlkokul	150	1.64	.71	.71	.54	
	Ortaokul	75	1.51	.72			
	Lise	106	1.67	.82			
	Üniversite	80	1.64	.79			
Fiziksel Taciz	İlkokul	150	1.22	.48	2.13	.10	
	Ortaokul	75	1.22	.54			
	Lise	106	1.26	.53			
	Üniversite	80	1.09	.23			
Cinsel Taciz	İlkokul	150	1.29	.53	.47	.70	
	Ortaokul	75	1.31	.82			
	Lise	106	1.33	.64			
	Üniversite	80	1.22	.53			
Duygusal İhmal	İlkokul	150	2.41	.94	1.83	.14	
	Ortaokul	75	2.13	.83			
	Lise	106	2.21	.98			
	Üniversite	80	2.30	1.01			
Fiziksel İhmal	İlkokul	150	1.59	.60	8.00	.000***	1>3,4
	Ortaokul	75	1.40	.49			
	Lise	106	1.34	.47			
	Üniversite	80	1.27	.49			
Aşırı Koruma/Kontrol	İlkokul	150	1.84	.94	.91	.44	
	Ortaokul	75	1.71	.69			
	Lise	106	1.91	.95			
	Üniversite	80	1.75	.88			
İnkâr	İlkokul	150	3.28	1.00	1.82	.14	
	Ortaokul	75	3.60	.91			
	Lise	106	3.46	1.18			
	Üniversite	80	3.34	1.05			

* $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$

Çizelge 4.14'ten hareketle, katılımcıların çocukluk çağı travmaları anne eğitim durumuna göre incelendiğinde; toplam puan ile duygusal taciz, fiziksel taciz, cinsel taciz, duygusal ihmal, aşırı koruma/kontrol ve inkar boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat fiziksel ihmal boyutunda anne eğitim durumuna göre anlamlı fark bulunmuştur [Çocukluk Çağı Travmaları (Toplam): ($F=1.55$; $p>.05$); Duygusal Taciz: ($F=.71$; $p>.05$); Fiziksel Taciz: ($F=2.13$; $p>.05$); Cinsel Taciz: ($F=.47$; $p>.05$); Duygusal İhmal: ($F=1.83$; $p>.05$); Fiziksel İhmal: ($F=8.00$; $p<.001$); Aşırı Koruma/Kontrol: ($F=.91$; $p>.05$); İnkâr: ($F=1.82$; $p>.05$)].

Scheffe testi sonuçlarına göre, fiziksel ihmal boyutunda annesi ilköğretim mezunu olan katılımcıların puanı annesi lise ve üniversite mezunu olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

Çizelge 4.15. Çocukluk Çağı Travmalarının Baba Eğitim Durumuna Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Toplam	İlkokul	91	1.71	.50	.29	.84	
	Ortaokul	81	1.63	.52			
	Lise	100	1.64	.56			
	Üniversite	139	1.64	.49			
Duygusal Taciz	İlkokul	91	1.69	.77	.81	.49	
	Ortaokul	81	1.53	.74			
	Lise	100	1.58	.75			
	Üniversite	139	1.66	.76			
Fiziksel Taciz	İlkokul	91	1.22	.44	.46	.71	
	Ortaokul	81	1.22	.51			
	Lise	100	1.23	.56			
	Üniversite	139	1.17	.40			
Cinsel Taciz	İlkokul	91	1.31	.55	.11	.95	
	Ortaokul	81	1.31	.78			
	Lise	100	1.29	.62			
	Üniversite	139	1.27	.56			
Duygusal İhmal	İlkokul	91	2.48	.97	2.15	.09	
	Ortaokul	81	2.20	.82			
	Lise	100	2.16	.96			
	Üniversite	139	2.30	.99			
Fiziksel İhmal	İlkokul	91	1.51	.54	3.70	.01*	1,3>4
	Ortaokul	81	1.45	.47			
	Lise	100	1.49	.67			
	Üniversite	139	1.31	.46			
Aşırı Koruma/Kontrol	İlkokul	91	1.74	.82	.56	.64	
	Ortaokul	81	1.91	.89			
	Lise	100	1.79	.92			
	Üniversite	139	1.83	.91			
İnkar	İlkokul	91	3.23	1.05	1.13	.34	
	Ortaokul	81	3.50	1.02			
	Lise	100	3.45	1.09			
	Üniversite	139	3.41	1.03			

* $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$

Çizelge 4.15'ten hareketle, katılımcıların çocukluk çağı travmaları baba eğitim durumuna göre incelendiğinde; toplam puan ile duygusal taciz, fiziksel taciz, cinsel taciz, duygusal ihmal, aşırı koruma/kontrol ve inkar boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat fiziksel ihmal boyutunda baba eğitim durumuna göre anlamlı fark bulunmuştur [Çocukluk Çağı Travmaları (Toplam): ($F=.29$; $p>.05$); Duygusal Taciz: ($F=.81$; $p>.05$); Fiziksel Taciz: ($F=.46$; $p>.05$); Cinsel Taciz: ($F=.11$; $p>.05$); Duygusal İhmal: ($F=2.15$; $p>.05$); Fiziksel İhmal: ($F=3.70$; $p<.05$); Aşırı Koruma/Kontrol: ($F=.56$; $p>.05$); İnkâr: ($F=1.13$; $p>.05$)].

Scheffe testi sonuçlarına göre, fiziksel ihmal boyutunda babası ilköğretim ve lise mezunu olan katılımcıların puanı babası üniversite mezunu olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

Çizelge 4.16. Çocukluk Çağı Travmalarının Ekonomik Düzeye Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Toplam	Düşük	33	1.86	.48	3.08	.04*	1>2
	Orta	328	1.64	.51			
	Yüksek	50	1.61	.56			
Duygusal Taciz	Düşük	33	1.76	.79	.63	.53	
	Orta	328	1.61	.73			
	Yüksek	50	1.63	.87			
Fiziksel Taciz	Düşük	33	1.28	.57	1.16	.32	
	Orta	328	1.21	.47			
	Yüksek	50	1.13	.38			
Cinsel Taciz	Düşük	33	1.36	.76	5.89	.003**	3>2
	Orta	328	1.24	.52			
	Yüksek	50	1.56	.96			
Duygusal İhmal	Düşük	33	2.75	.79	5.71	.004**	1>2,3
	Orta	328	2.28	.95			
	Yüksek	50	2.04	.96			
Fiziksel İhmal	Düşük	33	1.78	.63	10.39	.000***	1>2,3
	Orta	328	1.42	.54			
	Yüksek	50	1.24	.35			
Aşırı Koruma/Kontrol	Düşük	33	1.86	.89	.42	.66	
	Orta	328	1.82	.87			
	Yüksek	50	1.71	.99			
İnkar	Düşük	33	2.78	.90	6.54	.002**	2,3>1
	Orta	328	3.44	1.04			
	Yüksek	50	3.51	1.10			

* $p<.05$; ** $p<.01$; *** $p<.001$

Çizelge 4.16'dan hareketle, katılımcıların çocukluk çağı travmaları ekonomik düzeye göre incelendiğinde; duygusal taciz, fiziksel taciz ve aşırı koruma/kontrol boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat toplam puan ile cinsel taciz, duygusal ihmal, fiziksel ihmal ve inkar boyutunda ekonomik düzeye göre anlamlı fark bulunmuştur [Çocukluk Çağı Travmaları (Toplam): ($F=3.08$; $p<.05$); Duygusal Taciz: ($F=.63$; $p>.05$); Fiziksel Taciz: ($F=1.16$; $p>.05$); Cinsel Taciz: ($F=5.89$; $p<.01$); Duygusal İhmal: ($F=5.71$; $p<.01$); Fiziksel İhmal: ($F=10.39$; $p<.001$); Aşırı Koruma/Kontrol: ($F=.42$; $p>.05$); İnkâr: ($F=6.54$; $p<.01$);].

Scheffe testi sonuçlarına göre, toplam puanda ekonomik düzeyi düşük olan katılımcıların puanı ekonomik düzeyi orta olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ayrıca cinsel taciz boyutunda ekonomik düzeyi yüksek olan katılımcıların puanı ekonomik düzeyi orta olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Duygusal ihmal ve fiziksel ihmal boyutunda ekonomik düzeyi düşük olan katılımcıların puanı ekonomik düzeyi orta ve yüksek olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. İnkâr boyutunda ekonomik düzeyi orta ve yüksek olan katılımcıların puanı ekonomik düzeyi düşük olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

Çizelge 4.17. Çocukluk Çağı Travmalarının Yaşanılan Yere Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Toplam	Köy-Kasaba	40	1.73	.45	2.80	.04*	3>4
	İlçe	63	1.59	.41			
	Şehir	121	1.75	.59			
	Büyükşehir	187	1.59	.49			
Duygusal Taciz	Köy-Kasaba	40	1.60	.56	.54	.65	
	İlçe	63	1.52	.59			
	Şehir	121	1.67	.78			
	Büyükşehir	187	1.63	.82			
Fiziksel Taciz	Köy-Kasaba	40	1.22	.43	.82	.48	
	İlçe	63	1.20	.36			
	Şehir	121	1.26	.59			
	Büyükşehir	187	1.17	.42			
Cinsel Taciz	Köy-Kasaba	40	1.19	.46	2.62	.05	
	İlçe	63	1.19	.45			
	Şehir	121	1.41	.76			
	Büyükşehir	187	1.27	.59			
Duygusal İhmal	Köy-Kasaba	40	2.49	.82	2.97	.03*	3>4
	İlçe	63	2.30	.94			
	Şehir	121	2.43	.97			
	Büyükşehir	187	2.14	.94			
Fiziksel İhmal	Köy-Kasaba	40	1.68	.55	6.24	.000***	1>4
	İlçe	63	1.46	.58			
	Şehir	121	1.49	.58			
	Büyükşehir	187	1.32	.48			
Aşırı Koruma/Kontrol	Köy-Kasaba	40	1.93	.81	2.07	.10	
	İlçe	63	1.63	.65			
	Şehir	121	1.94	1.02			
	Büyükşehir	187	1.77	.87			
İnkâr	Köy-Kasaba	40	3.29	.86	1.73	.16	
	İlçe	63	3.41	.93			
	Şehir	121	3.25	1.11			
	Büyükşehir	187	3.51	1.08			

*p<.05; **p<.01; ***p<.001

Çizelge 4.17’den hareketle, katılımcıların çocukluk çağı travmaları yaşanan yere göre incelendiğinde; duygusal taciz, fiziksel taciz, cinsel taciz, aşırı koruma/kontrol ve inkar boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat toplam puan ile duygusal ihmal ve fiziksel ihmal boyutunda yaşanan yere göre anlamlı fark bulunmuştur [Çocukluk Çağı Travmaları (Toplam): ($F=2.80$; $p<.05$); Duygusal Taciz: ($F=.54$; $p>.05$); Fiziksel Taciz: ($F=.82$; $p>.05$); Cinsel Taciz: ($F=2.62$; $p>.05$); Duygusal İhmal: ($F=2.97$; $p<.05$); Fiziksel İhmal: ($F=6.24$; $p<.001$); Aşırı Koruma/Kontrol: ($F=2.07$; $p>.05$); İnkâr: ($F=1.73$; $p>.05$);].

Scheffe testi sonuçlarına göre, toplam puan ve duygusal ihmal boyutunda şehirde yaşayan katılımcıların puanı büyükşehirde yaşayan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ayrıca fiziksel ihmal boyutunda köy-kasabada yaşayan katılımcıların puanı büyükşehirde yaşayan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

Çizelge 4.18. Çocukluk Çağı Travmalarının Yaşanılan Bölgeye Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Toplam	Marmara Bölgesi	118	1.60	.50	1.53	.17	
	Ege Bölgesi	153	1.65	.48			
	Akdeniz Bölgesi	52	1.56	.40			
	Karadeniz Bölgesi	18	1.71	.46			
	İç Anadolu Bölgesi	30	1.82	.73			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	1.85	.77			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	1.73	.52			
Duygusal Taciz	Marmara Bölgesi	118	1.56	.74	1.25	.28	
	Ege Bölgesi	153	1.63	.68			
	Akdeniz Bölgesi	52	1.53	.71			
	Karadeniz Bölgesi	18	1.80	.76			
	İç Anadolu Bölgesi	30	1.90	1.07			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	1.76	.87			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	1.55	.77			
Fiziksel Taciz	Marmara Bölgesi	118	1.20	.44	2.45	.02*	5,6>3
	Ege Bölgesi	153	1.21	.45			
	Akdeniz Bölgesi	52	1.05	.12			
	Karadeniz Bölgesi	18	1.17	.28			
	İç Anadolu Bölgesi	30	1.37	.76			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	1.49	.78			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	1.19	.51			
Cinsel Taciz	Marmara Bölgesi	118	1.28	.64	2.92	.01*	7>3
	Ege Bölgesi	153	1.22	.45			
	Akdeniz Bölgesi	52	1.18	.43			
	Karadeniz Bölgesi	18	1.22	.37			
	İç Anadolu Bölgesi	30	1.55	1.02			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	1.53	.90			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	1.58	.90			
Duygusal İhmal	Marmara Bölgesi	118	2.12	.90	1.09	.37	
	Ege Bölgesi	153	2.35	.92			
	Akdeniz Bölgesi	52	2.28	.94			
	Karadeniz Bölgesi	18	2.50	.88			
	İç Anadolu Bölgesi	30	2.39	1.12			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	2.51	1.12			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	2.31	1.07			
Fiziksel İhmal	Marmara Bölgesi	118	1.26	.38	3.71	.001**	2,6>1
	Ege Bölgesi	153	1.46	.56			
	Akdeniz Bölgesi	52	1.49	.50			
	Karadeniz Bölgesi	18	1.59	.65			
	İç Anadolu Bölgesi	30	1.39	.51			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	1.77	.92			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	1.57	.68			
Aşırı Koruma/Kontrol	Marmara Bölgesi	118	1.86	.92	1.29	.26	
	Ege Bölgesi	153	1.82	.87			
	Akdeniz Bölgesi	52	1.59	.70			
	Karadeniz Bölgesi	18	1.64	.76			
	İç Anadolu Bölgesi	30	2.08	1.15			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	1.71	.61			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	1.92	1.04			
İnkâr	Marmara Bölgesi	118	3.58	1.01	1.62	.14	
	Ege Bölgesi	153	3.37	1.04			
	Akdeniz Bölgesi	52	3.41	.98			
	Karadeniz Bölgesi	18	2.85	1.04			
	İç Anadolu Bölgesi	30	3.31	1.13			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	3.31	1.22			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	3.22	1.18			

* $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$

Çizelge 4.18'den hareketle, katılımcıların çocukluk çağı travmaları yaşanan bölgeye göre incelendiğinde; toplam puan ile duygusal taciz, duygusal ihmal, aşırı koruma/kontrol ve inkar boyutunda anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat fiziksel taciz, cinsel taciz ve fiziksel ihmal boyutunda yaşanan bölgeye göre anlamlı fark bulunmuştur [Çocukluk Çağı Travmaları (Toplam): ($F=1.53$; $p>.05$); Duygusal Taciz: ($F=1.25$; $p>.05$); Fiziksel Taciz: ($F=2.45$; $p<.05$); Cinsel Taciz: ($F=2.92$; $p<.05$); Duygusal İhmal: ($F=1.09$; $p>.05$); Fiziksel İhmal: ($F=3.71$; $p<.01$); Aşırı Koruma/Kontrol: ($F=1.29$; $p>.05$); İnkâr: ($F=1.72$; $p>.05$);].

Scheffe testi sonuçlarına göre, fiziksel taciz boyutunda İç Anadolu Bölgesi ve Doğu Anadolu Bölgesi'nde yaşayan katılımcıların puanı Akdeniz Bölgesi'nde yaşayan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ayrıca cinsel taciz boyutunda Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yaşayan katılımcıların puanı Akdeniz Bölgesi'nde yaşayan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ek olarak, fiziksel ihmal boyutunda Ege Bölgesi ve Doğu Anadolu Bölgesi'nde yaşayan katılımcıların puanı Marmara Bölgesi'nde yaşayan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

4.6. Cinsel Mitlere Yönelik Bulgular

Araştırma amacı kapsamında katılımcıların cinsel mitleri demografik değişkenlere göre incelenmiştir. Bu incelemede, iki gruplu karşılaştırmalar bağımsız gruplar t testi ve ikiden fazla gruplu karşılaştırmalar ise tek yönlü anova analizi ile yapılmıştır. Tek yönlü anova analizinde meydana gelen anlamlı farklar ise post-hoc testlerinden Scheffe testi ile incelenmiştir.

Çizelge 4.19. Cinsel Mitlerin Cinsiyete Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	sd	t	p
Cinsel Mit	Kadın	207	.28	.16	409	-2.73	.01*
	Erkek	204	.31	.15			

* $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$

Çizelge 4.19'dan hareketle, katılımcıların cinsel mitleri cinsiyete göre incelendiğinde; erkeklerin puanı kadınların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur [$t = -2.73$; $p < .05$].

Çizelge 4.20. Cinsel Mitlerin Kardeş Sayısına Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Cinsel Mit	Kardeş Yok	36	.26	.13	2.24	.06	
	1 kardeş	187	.29	.15			
	2 kardeş	100	.30	.16			
	3 kardeş	44	.25	.16			
	4 ve üzeri kardeş	44	.33	.18			

Çizelge 4.20'den hareketle, katılımcıların cinsel mitleri kardeş sayısına göre incelendiğinde; gruplar arasında anlamlı fark bulunamamıştır [$F = 2.24$; $p > .05$].

Çizelge 4.21. Cinsel Mitlerin Anne Eğitim Durumuna Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Cinsel Mit	İlkokul	150	.31	.17	1.87	.14	
	Ortaokul	75	.28	.15			
	Lise	106	.28	.16			
	Üniversite	80	.26	.12			

Çizelge 4.21'den hareketle, katılımcıların cinsel mitleri anne eğitim durumuna göre incelendiğinde; gruplar arasında anlamlı fark bulunamamıştır [$F = 1.87$; $p > .05$].

Çizelge 4.22. Cinsel Mitlerin Baba Eğitim Durumuna Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Cinsel Mit	İlkokul	91	.29	.16	2.26	.08	
	Ortaokul	81	.31	.17			
	Lise	100	.30	.17			
	Üniversite	139	.26	.13			

Çizelge 4.22'den hareketle, katılımcıların cinsel mitleri baba eğitim durumuna göre incelendiğinde; gruplar arasında anlamlı fark bulunamamıştır [$F=2.26$; $p>.05$].

Çizelge 4.23. Cinsel Mitlerin Ekonomik Düzeye Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Cinsel Mit	Düşük	33	.26	.14	1.34	.26	
	Orta	328	.29	.16			
	Yüksek	50	.31	.16			

Çizelge 4.23'ten hareketle, katılımcıların cinsel mitleri ekonomik düzeye göre incelendiğinde; gruplar arasında anlamlı fark bulunamamıştır [$F=1.34$; $p>.05$].

Çizelge 4.24. Cinsel Mitlerin Yaşanılan Yere Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Cinsel Mit	Köy-Kasaba	40	.35	.17	3.27	.02*	1>2
	İlçe	63	.26	.14			
	Şehir	121	.27	.15			
	Büyükşehir	187	.29	.16			

* $p<.05$; ** $p<.01$; *** $p<.001$

Çizelge 4.24'ten hareketle, katılımcıların cinsel mitleri yaşanılan yere göre incelendiğinde; gruplar arasında anlamlı fark bulunmuştur [$F=3.27$; $p<.05$]. Scheffe testi sonuçlarına göre, köy-kasabada yaşayan katılımcıların puanı ilçede yaşayan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

Çizelge 4.25. Cinsel Mitlerin Yaşanılan Bölgeye Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	F	p	Fark
Cinsel Mit	Marmara Bölgesi	118	.30	.17	1.67	.13	
	Ege Bölgesi	153	.29	.14			
	Akdeniz Bölgesi	52	.25	.15			
	Karadeniz Bölgesi	18	.23	.14			
	İç Anadolu Bölgesi	30	.34	.17			
	Doğu Anadolu Bölgesi	14	.28	.15			
	Güneydoğu Anadolu Bölgesi	26	.29	.15			

Çizelge 4.25'ten hareketle, katılımcıların cinsel mitleri yaşanılan bölgeye göre incelendiğinde; gruplar arasında anlamlı fark bulunamamıştır [$F=1.67$; $p>.05$].

Çizelge 4.26. Cinsel Mitlerin Cinsellikten Korkma Durumuna Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	sd	t	p
Cinsel Mit	Evet	136	.30	.16	409	1.54	.12
	Hayır	275	.28	.15			

* $p<.05$; ** $p<.01$; *** $p<.001$

Çizelge 4.26'dan hareketle, katılımcıların cinsel mitleri cinsellikten korkma durumuna göre incelendiğinde; gruplar arasında anlamlı fark bulunamamıştır [$t=1.54$; $p>.05$].

Çizelge 4.27. Cinsel Mitlerin Cinsellik Hakkında Bilgi Sahibi Olma Durumuna Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	sd	t	p
Cinsel Mit	Evet	251	.28	.15	409	-1.31	.19
	Hayır	160	.30	.17			

* $p<.05$; ** $p<.01$; *** $p<.001$

Çizelge 4.27'den hareketle, katılımcıların cinsel mitleri cinsellik hakkında bilgi sahibi olma durumuna göre incelendiğinde; gruplar arasında anlamlı fark bulunamamıştır [$t=-1.31$; $p>.05$].

Çizelge 4.28. Cinsel Mitlerin Daha Önce Cinsel Deneyim Yaşama Durumuna Göre İncelenmesi

Boyut	Grup	n	$\bar{x}$	ss	sd	t	p
Cinsel Mit	Evet	188	.27	.15	409	-1.96	.05
	Hayır	233	.30	.16			

* $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$

Çizelge 4.28'den hareketle, katılımcıların cinsel mitleri daha önce cinsel deneyim yaşama durumuna göre incelendiğinde; gruplar arasında anlamlı fark bulunamamıştır [$t = -1.96$; $p > .05$].

4.7. Ebeveyn Tutumları, Çocukluk Çağı Travmaları ve Cinsel Mitler Arasındaki İlişkiye Yönelik Bulgular

Araştırma amacı kapsamında katılımcıların ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri arasındaki ilişki incelenmiştir. Bu incelemede, pearson korelasyon analizi ve çoklu regresyon analizi kullanılmış olup elde edilen bulgular aşağıda rapor edilmiştir.

Çizelge 4.29. Ebeveyn Tutumları, Çocukluk Çağı Travmaları ve Cinsel Mitler Arasındaki İlişki

	AT	DS	AK	R	BT	DS	AK	R	ÇÇT	DT	FT	CT	Dİ	Fİ	AKK	İ	CM
AT	1																
DS	.223**	1															
AK	.865**	-.158**	1														
R	.578**	-.481**	.541**	1													
BT	.658**	.135**	.573**	.391**	1												
DS	.136**	.683**	-.150**	-.302**	.318**	1											
AK	.613**	-.148**	.726**	.403**	.860**	-.091	1										
R	.405**	-.337**	.401**	.671**	.585**	-.405**	.569**	1									
ÇÇT	.349**	-.575**	.497**	.690**	.312**	-.601**	.504**	.717**	1								
DT	.377**	-.497**	.438**	.746**	.362**	-.491**	.462**	.756**	.865**	1							
FT	.328**	-.232**	.265**	.582**	.242**	-.233**	.231**	.505**	.627**	.575**	1						
CT	.092	-.178**	.127**	.219**	.113*	-.202**	.177**	.249**	.508**	.354**	.257**	1					
Dİ	.097	-.703**	.339**	.540**	.082	-.708**	.337**	.579**	.837**	.694**	.353**	.242**	1				
Fİ	.029	-.377**	.131**	.317**	-.031	-.449**	.099*	.352**	.630**	.416**	.357**	.164**	.588**	1			
AKK	.453**	-.291**	.557**	.483**	.376**	-.339**	.523**	.498**	.660**	.508**	.368**	.252**	.424**	.228**	1		
İ	-.196**	.583**	-.385**	-.538**	-.158**	.631**	-.385**	-.583**	-.791**	-.718**	-.366**	-.275**	-.805**	-.509**	-.472**	1	
CM	.125*	.016	.113*	.082	.138**	.008	.122*	.126*	.081	.037	.137**	-.053	.037	.128**	.092	.068	1

AT: Anne Tutumu (Toplam); DS: Duygusal Sıcaklık; AK: Aşırı Koruyuculuk; R:Reddicilik; BT: Baba Tutumu (Toplam); DS: Duygusal Sıcaklık; AK: Aşırı Koruyuculuk; R:Reddicilik; ÇÇT: Çocukluk Çağı Travmaları (Toplam); DT: Duygusal Taciz; FT: Fiziksel Taciz; CT: Cinsel Taciz; Dİ: Duygusal İhmal; Fİ: Fiziksel İstismar; AKK: Aşırı Koruma/Kontrol; CM: Cinsel Mit

Çizelge 4.29'dan hareketle, katılımcıların anne tutumları ile baba tutumları, ve çocukluk çağı travmaları arasında pozitif yönde ve anlamlı düzeyde yüksek ilişki bulunmuştur. Ayrıca anne tutumları ile cinsel mitler arasında pozitif yönde ve anlamlı düzeyde düşük ilişki bulunmuştur [Baba Tutumu (Toplam): ($r=.658^{**}$; $p<.001$); Çocukluk Çağı Travmaları (Toplam): ($r=.349^{**}$; $p<.001$); Cinsel Mit: ($r=.125^*$; $p<.05$)].

Çizelge 4.29'dan hareketle, katılımcıların baba tutumları ile anne tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri arasında pozitif yönde ve anlamlı düzeyde yüksek ilişki bulunmuştur [Anne Tutumu (Toplam): ($r=.658^{**}$; $p<.001$); Çocukluk Çağı Travmaları (Toplam): ($r=.312^{**}$; $p<.001$); Cinsel Mit: ($r=.138^{**}$; $p<.05$)].

Çizelge 4.29'dan hareketle, katılımcıların çocukluk çağı travmaları ile anne tutumları ve baba tutumları arasında pozitif yönde ve anlamlı düzeyde yüksek ilişki bulunmuştur. Fakat katılımcıların çocukluk çağı travmaları ile cinsel mitleri arasında anlamlı düzeyde ilişki bulunamamıştır [Baba Tutumu (Toplam): ($r=.349^{**}$; $p<.001$); Anne Tutumu (Toplam): ($r=.312^{**}$; $p<.001$); Cinsel Mit: ($r=.081$; $p>.05$)].

Çizelge 4.29'dan hareketle, katılımcıların cinsel mitleri ile anne tutumları arasında düşük düzeyde ve baba tutumları ile arasında yüksek düzeyde pozitif ve anlamlı ilişki bulunmuştur. Fakat katılımcıların cinsel mitleri ile çocukluk çağı travmaları arasında anlamlı düzeyde ilişki bulunamamıştır [Baba Tutumu (Toplam): ($r=.125^*$; $p<.001$); Anne Tutumu (Toplam): ($r=.138^{**}$; $p<.001$); Çocukluk Çağı Travmaları (Toplam): ($r=.081$; $p>.05$)].

Çizelge 4.30. Cinsel Mitlerin Yordanmasına İlişkin Çoklu Regresyon Analizi

	B	S.H.	β	t	p
Anne Tutumu	.01	.03	.03	.48	.63
Baba Tutumu	.04	.03	.11	1.63	.10
Fiziksel Taciz	.02	.02	.06	1.13	.26
Fiziksel İhmal	.03	.02	.11	2.05	.04*
R=.20; R ² =.04; ΔR^2 =.03; F _(4,406) =2.56; p=.002**					

Çizelge 4.30'dan hareketle, ebeveyn tutumları ile çocukluk çağı travmalarının cinsel mitler üzerindeki etkisine yönelik kurulan model anlamlıdır [F=2.56; $p<.01$]. Bu kapsamda, araştırmanın bağımsız değişkenleri bir bütün olarak cinsel mitleri yordamaktadır. Ayrıca, araştırmanın bağımsız değişkenleri cinsel mitler varyansının %3'ünü açıklamaktadır.

β katsayıları incelendiğinde, fiziksel ihmal boyutunun bağımsız olarak cinsel mitleri etkilediği belirlenmiştir ($p<.05$). Fakat anne tutumu, baba tutumu ve fiziksel istismar boyutunun bağımsız olarak cinsel mitleri etkilemediği belirlenmiştir ($p>.05$).

5. TARTIŞMA

Bu araştırma, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri arasındaki ilişkiyi konu edinmektedir. Benzer nitelikli çalışmalar incelendiğinde; ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitler değişkenlerinin birlikte incelendiği bir araştırmanın halihazırda bulunmadığı saptanmıştır. Dolayısıyla, benzer konularda yapılan çalışmaların literatür için yetersiz olduğunu söylemek mümkündür. Bu bağlamda, araştırma sürecinde ulaşılan sonuçlar, benzer konularda araştırma yürütmek isteyen araştırmacılara yol göstereceği tahmin edilmektedir. Ayrıca, literatürdeki araştırmaları zenginleştirmesi bakımından önemlidir.

5.1. Ebeveyn Tutumlarına İlişkin Sonuçların Tartışılması

Araştırma amaçları kapsamında, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumları çeşitli sosyodemografik değişkenlere dayalı olarak incelenmiştir. Yapılan incelemelerde, ele alınan ilk değişken cinsiyettir. Cinsiyet kapsamında elde edilen sonuçlar incelendiğinde, anne tutumunda kadın bireyler lehine anlamlı sonuç tespit edilir iken baba tutumunda cinsiyet bağlamında anlamlı bir sonuç elde edilememiştir. Bu kapsamda, kadın bireylerin anne tutumunun erkek bireylerden yüksek olduğu söylenebilir. Bu durumun sebebi, annelerin çocuk yetiştirme sürecinde kız çocukları ile özdeşim kurması olabilir. Kendi yaşantısı ve çocukluğu ile bağ kurabilen annelerin kızlarına yönelik olumlu davranışları 18-28 yaş aralığındaki kadın bireylerin anne tutumunu yükseltmiş olabilir. Ayrıca, babaların gün içinde çoğunlukla meslekleri ile meşgul olması ve çocuklarına sınırlı zaman ayırabilmesi baba tutumunda benzer bir sonuç elde edilmesini engellemiş olabilir. Benzer araştırmalar incelendiğinde, literatürdeki pek çok araştırmanın bu sonuç ile örtüştüğü saptanmıştır.

Örneğin; Aydoğdu ve Dilekmen (2016) tarafından genç kuşakların ebeveyn tutumları üzerine yapılan çalışmada, çeşitli sosyodemografik özelliklerin ebeveyn

tutumlarına etkisi incelenmiş ve cinsiyet bağlamında bu araştırmanın elde ettiği sonuçlar ile uyumlu sonuçlara ulaşılmıştır. İkiz ve Öztürk-Samur (2016) tarafından yapılan araştırmada da ebeveyn tutumlarının cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılaşmanın tespit edilmesi hem bu araştırmayı hem de Aydoğdu ve Dilekman (2016)'ın araştırmasını desteklemektedir.

18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumlarına yönelik elde edilen araştırma sonuçları kardeş sayısı kapsamında değerlendirildiğinde, kardeş sayısının 18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumlarında anlamlı fark oluşturmadığı belirlenmiştir. Bu kapsamda, kardeş sayısı fark etmeksizin 18-28 yaş aralığındaki bireylerin ebeveyn tutumlarında fark olmadığını söylemek mümkündür. Ebeveyn tutumları ile kardeş sayısı ortak zeminde buluşturan araştırmalar incelendiğinde, bu sonucun genel olarak desteklendiği belirlenmiştir. Örneğin, Belli (2018) tarafından ergen bireyler üzerine yapılan araştırmada, Aydoğdu ve Dilekman (2016) tarafından genç kuşaklar üzerine yapılan araştırmada ve Karaman (2020) tarafından 10-18 yaş aralığındaki bireyler üzerine yapılan araştırmanın elde ettiği bu sonuç ile uyumlu bulgular elde edilmiştir. Dolayısıyla, araştırmanın ebeveyn tutumları ve kardeş sayısına yönelik ulaştığı sonuçların literatür tarafından desteklendiğini söylemek mümkündür.

Anne eğitim durumu değişkeni kapsamında elde edilen sonuçlar incelendiğinde, anne tutumunda anlamlı fark olduğu sonucu elde edilmiştir. Buna göre, annesi lise mezunu olan bireylerin anne tutumları annesi ilköğretim ve ortaokul mezunu olan bireylerin puanından yüksektir. Bu sonuç, lise mezunu annelerin ilköğretim ve ortaokul mezunu annelere göre daha demokratik olduğunu göstermektedir. Literatürde bu sonucu destekleyici çalışmaların mevcut olması bu düşüncüyü güçlendirmektedir. Örneğin; Akçalı (2019) tarafından yapılan araştırmada, ergen bireylerin ebeveyn tutumları değerlendirilmiştir.

Akçalı (2019)'nın ulaştığı sonuçlar kapsamında, annesi lisans ve lisansüstü mezunu olan katılımcıların ebeveyn tutumları daha yüksek bulunmuştur. Dolayısıyla, Akçalı (2019)'nın araştırması ile bu araştırmanın sonuçları arasında bağ kurmak mümkündür.

Baba eğitim durumu değişkeni kapsamında elde edilen sonuçlar incelendiğinde, baba tutumunda anlamlı fark olmadığı sonucu elde edilmiştir. Buna göre, baba eğitim durumu fark etmeksizin katılımcıların baba tutumlarında fark yoktur. Bu konuyla ilgili yapılmış çalışmalar bir bütün olarak değerlendirildiğinde, bu sonucun literatür ile uyumlu olduğu saptanmıştır. Örneğin; Eni (2017)'nin lise öğrencilerinin katılımı ile yürüttüğü araştırmada, Şahin (2005)'in üniversite öğrencileri üzerine yaptığı araştırmada ve Karaman (2020)'nin 10-18 yaş arasındaki bireyler üzerine yürüttüğü araştırmada bu sonuç ile uyumlu bulgulara ulaşılmıştır. Bu bağlamda araştırma baba eğitim durumu kapsamında literatür ile ters düşmemektedir. Dolayısıyla elde edilen sonuçlar önem arz etmektedir.

18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumları ekonomik düzeye göre değerlendirildiğinde, anne tutumu ile buna ait alt boyutlarda anlamlı fark bulunamamıştır. Buna göre, düşük, orta ve yüksek düzeyde ekonomik gelire sahip bireylerin anne tutumlarında fark yoktur. Ekonomik gelirin baba tutumu üzerindeki etkisi incelendiğinde, babası yüksek gelir düzeyine sahip bireylerin baba tutumu babası düşük ekonomik gelire sahip bireylerden yüksek bulunmuştur. Bu durumun sebebi, yüksek gelire sahip babaların çocuklarına ait ihtiyaçları karşılama bakımından imkan sahibi olması ile açıklanabilir. Çocukluk döneminde istek ve ihtiyaçların babanın gelir düzeyi kapsamında karşılanması 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinde olumlu bir baba tutumu gelişmesini sağlamış olabilir. Benzer araştırmalar değerlendirildiğinde, bu sonuç ile uyumlu araştırmalar tespit edilmiştir. Örneğin; Uykan (2019)'ın okul öncesi dönemdeki çocuklar üzerine yaptığı araştırmada ve Bülbül (2019)'ün benzer örneklem grubu üzerine yaptığı çalışmada bu sonucu destekler nitelikler bulgular edinilmiştir.

Yaşanılan yer değişkeni kapsamında elde edilen sonuçlar incelendiğinde, hem anne tutumunda hem de baba tutumunda anlamlı fark olmadığı sonucu elde edilmiştir. Buna göre, köy-kasaba, ilçe, şehir ve büyükşehirlerde yaşayan katılımcıların anne ve baba tutumlarında fark yoktur. Bu konuyla ilgili yapılmış çalışmalar incelendiğinde, ebeveyn tutumları ile yaşanılan yer arasında bağ kuran çalışmaların sınırlı sayıda olduğu belirlenmiştir. Yapılan sınırlı çalışmalardan biri de Çelebi (2018)'nin yapmış olduğu çalışmadır.

Her ne kadar Çelebi (2018)'nin araştırmasına ait amaçlar farklı olsa da ebeveyn tutumu ile yaşanan yer değişkenleri bakımından bu çalışmayı destekleyici nitelikte sonuçlara ulaşması önem arz etmektedir.

Yaşanılan coğrafi bölge değişkeni kapsamında elde edilen sonuçlar incelendiğinde, hem anne tutumunda hem de baba tutumunda anlamlı fark olmadığı sonucu elde edilmiştir. Buna göre, 7 farklı bölgede yaşayan bireylerin anne ve baba tutumlarında fark yoktur. Sadece baba tutumuna ait duygusal sıcaklık ve aşırı koruyuculuk boyutlarında anlamlı fark bulunmuştur. Buna göre, duygusal sıcaklık boyutunda Marmara Bölgesi'nde yaşayan bireylerin puanı Güneydoğu Anadolu'da yaşayan bireylerin puanlarından ve reddedicilik boyutunda ise İç Anadolu Bölgesi'nde yaşayan bireylerin puanı Karadeniz Bölgesi'nde yaşayan bireylerin puanından daha yüksek belirlenmiştir. Ebeveyn tutumları üzerine yapılan araştırmalar incelendiğinde coğrafi bölge değişkeninin ihmal edildiği ve araştırmalarca incelenmediği belirlenmiştir. Bu bağlamda, araştırma yaşanan coğrafi bölge ve ebeveyn tutumlarına ilişkin ulaştığı sonuçlar bakımından literatüre zenginlik katmaktadır.

5.2. Çocukluk Çağı Travmalarına İlişkin Sonuçların Tartışılması

Bu araştırmada, 18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmaları çeşitli sosyodemografik değişkenlere dayalı incelenmiştir. Bu incelemelerde, göz önünde bulundurulmuş ilk değişken cinsiyettir. Cinsiyet kapsamında elde edilen sonuçlar incelendiğinde, hem toplam puan hem de duygusal taciz, cinsel taciz, duygusal ihmal ve aşırı koruma/kontrol alt boyutlarında kadın katılımcıların çocukluk çağı travma puanları erkeklerin puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Yapılan pek çok araştırma, bu sonucu destekler niteliktedir. Örneğin; Erök-Özkapu (2020) tarafından psikolojik danışman adayları üzerine yapılan araştırmada ve Dartar (2020) tarafından 25-40 yaş aralığındaki bireyler üzerine yapılan çalışmada bu sonuç ile uyumlu bulgular saptanmıştır. Araştırmanın ulaştığı sonuçlar bakımından literatürdeki çalışmalar ile paralellik göstermesi önemlidir.

Çocukluk çağı travmalarının kardeş sayısına göre incelenmesinde, 3 kardeşi olan bireylerin kardeşi olmayan ve 1 kardeşi olan bireylerin puanlarından daha yüksek belirlenmiştir.

Ayrıca, fiziksel taciz, duygusal ihmal, fiziksel ihmal ve inkar boyutlarında da kardeş sayısı çoğaldıkça travma düzeyinin yükseldiği belirlenmiştir. Bu durum, ebeveynler tarafından çocuklara ayrılan zaman ile açıklanabilir. Çocuğu çok olan ebeveynlerin çocukların ihtiyaçlarını karşılama ve onların bedensel/ruhsal sağlığını korumaları konusunda destek olma kapsamında yetersiz olması muhtemeldir. Bu da ilgili çocukların travmatik deneyimler yaşamasına sebebiyet vermiş olabilir. Çağatay (2014), Yiğit-Güden (2019) ve Erök-Özkapu (2020) tarafından yapılan araştırmalar da bu sonuç ile örtüşmektedir.

18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmaları anne ve baba eğitim durumları kapsamında değerlendirildiğinde, toplam puan ile alt boyutların genelinde anlamlı değişiklik bulunamamıştır. Dolayısıyla ebeveynlerin eğitim durumlarının çocukluk çağı travmaları üzerinde genel olarak etkili olmadığı söylenebilir. Burada anlamlı bulunan yegane sonuç, annesi ve babası ilköğretim ve ortaokul mezunu olan bireylerin fiziksel ihmal boyutlarının annesi ve babası üniversite mezunu bireylerinin puanlarından yüksek bulunmasıdır. Mamur (2020) tarafından yetişkin bireylerin çocukluk çağı travmaları üzerine yapılan araştırmada, bu sonuç ile benzer bulgular belirlenmiştir. Mamur (2020)'un araştırmasında da tıpkı bu araştırmada olduğu gibi anne ve baba eğitim durumunun çocukluk çağı travmaları üzerinde etkili olmadığı tespit edilmiştir.

Çocukluk çağı travmalarının ekonomik durum kapsamında incelenmesinde, ekonomik düzeyleri düşük olan bireylerin ekonomik düzeyi yüksek olan bireylerin puanlarından daha yüksek belirlenmiştir. Buradan hareketle, çocukluk çağı travmalarına sahip bireylerin ekonomik düzeylerinin genel olarak düşük olduğunu söylemek mümkündür. Literatürdeki pek çok araştırma, ulaştığı sonuçlar bakımından bu durumu destekler niteliktedir. Örneğin; Solmaz (2019)'ın üniversite öğrencileri üzerine yaptığı araştırmada ve Erök-Özkapu (2020) tarafından psikolojik danışman adayları üzerine yapılan araştırmada bu sonuç ile uyumlu bulgular tespit edilmiştir. Dolayısıyla araştırmanın ekonomik durum ve çocukluk çağı travmaları kapsamında ulaştığı sonuçlar, literatürü desteklemektedir.

18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmaları, yaşanan yer değişkeni bağlamında ele alındığında, şehirlerde yaşayan bireylerin travma düzeyleri büyükşehirlerde yaşayan bireylerin travma düzeylerinden anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ayrıca, duygusal ihmal boyutunda da yanı sonuç elde edilirken fiziksel ihmal boyutunda ise köy-kasabada yaşayan bireylerin puanları büyükşehirlerde yaşayan bireylerin puanlarından daha yüksek bulunmuştur. Güzel (2016) tarafından yapılan araştırmada yaşanan yerin ekonomik, siyasi ve beşeri özelliklerinin çocukluk çağı travmalarına etki edebileceği tartışılmıştır. Ayrıca, Kurtoğlu (2020) tarafından yapılan araştırmada çocukluk çağı travmalarında yaşanan yer değişkeni önemli bir değişken olarak gösterilmiştir.

Yaşanılan coğrafi bölge değişkeni kapsamında elde edilen sonuçlar incelendiğinde, çocukluk çağı travmalarında anlamlı fark olmadığı sonucu elde edilmiştir. Buna göre, 7 farklı bölgede yaşayan bireylerin çocukluk çağı travmalarında fark yoktur. Fakat fiziksel taciz boyutunda İç Anadolu Bölgesi ve Doğu Anadolu Bölgesi'nde yaşayanlar Akdeniz Bölgesi'nde yaşayanlardan, cinsel taciz boyutunda Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yaşayanlar Akdeniz Bölgesi'nde yaşayanlardan ve fiziksel ihmal boyutunda ise Ege Bölgesi ve Doğu Anadolu Bölgesi'nde yaşayanlar Marmara Bölgesi'nde yaşayanlardan daha yüksek puan almıştır. Çocukluk çağı travmaları üzerine yapılan araştırmalar incelendiğinde coğrafi bölge değişkeninin ihmal edildiği ve araştırmalarca incelenmediği belirlenmiştir. Bu bağlamda, araştırma yaşanan coğrafi bölge ve çocukluk çağı travmalarına ilişkin ulaştığı sonuçlar bakımından literatüre zenginlik katmaktadır.

5.3. Cinsel Mitlere İlişkin Sonuçların Tartışılması

Araştırma amaçları kapsamında, 18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitleri çeşitli sosyodemografik değişkenlere dayalı olarak incelenmiştir. Yapılan incelemelerde, ele alınan ilk değişken cinsiyettir. Cinsiyet kapsamında elde edilen sonuçlar incelendiğinde, erkeklerin puanı kadınlardan anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Dolayısıyla bu sonuçtan hareketle, erkek bireylerin cinsel mitlerinin kadın bireylerden daha yüksek olduğu söylenebilir.

Atıcı (2019)'nın ve Çelik (2019)'in araştırmalarında cinsel mitlerin cinsiyet bağlamında farklılaştığının ve kadınların cinsel mitlerinin daha yüksek olduğunun tespit edilmesi, elde edilen sonuçların literatüre farklılık ve zenginlik kattığını göstermektedir.

Kardeş sayısına göre yapılan incelemelerde, 18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinde cinsel mitlerinde anlamlı fark olmadığı saptanmıştır. Buna göre kardeşi olmayan ve 1, 2, 3, 4 ve üzerinde kardeşi olan bireylerin cinsel mitlerinde fark yoktur. Cinsel mitler üzerine yapılan araştırmalar incelendiğinde kardeş sayısı değişkeninin ihmal edildiği ve araştırmalarca incelenmediği belirlenmiştir. Bu bağlamda, araştırma yaşanan kardeş sayısı ve cinsel mitler üzerine ulaştığı sonuçlar bakımından literatüre zenginlik katmaktadır.

18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitleri, anne ve baba eğitim durumuna göre incelendiğinde, anlamlı fark belirlenememiştir. Buna göre, annesi ve babası ilkokul, ortaokul, lise ve üniversite mezunu olan bireylerin cinsel mitlerinde fark yoktur. Bu konudaki araştırmalar incelendiğinde, cinsel mitlerin anne ve baba eğitim düzeyi bağlamında değerlendirildiği araştırmaların sınırlı olduğu belirlenmiştir. Yapılan sınırlı araştırmalar, ulaştıkları sonuçlar bakımından bu araştırma ile ters düşmektedir. Tiftikçi (2020)'nin üniversite öğrencileri ve Şahbal (2020)'in Kafkas Üniversite öğrencileri üzerine yaptığı araştırmada anne ve baba eğitim durumunun cinsel mitlerde anlamlı değişikliğe sebebiyet verdiği tespit edilmiştir. Bu kapsamda, araştırmanın ulaştığı sonuçlar bakımından literatürdeki görüşlere çeşitlilik kattığı düşünülmektedir.

Araştırma kapsamında, 18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitlerinde ekonomik duruma göre anlamlı fark bulunamamıştır. Buna göre, farklı sosyoekonomik düzeye sahip bireylerin cinsel mitleri benzer özelliktedir. Literatürdeki çalışmalar, genel olarak bu sonuçtan farklıdır. Örneğin; hem Akçalı (2015) hem de Şahbal (2020)'in araştırmalarında ekonomik düzeye bağlı olarak cinsel mitlerin farklılaştığı belirlenmiştir. Bu kapsamda, araştırmanın ulaştığı sonuçlar açısından literatürü daha zengin hale getirmiştir.

18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitleri, yaşanan yere göre değerlendirildiğinde anlamlı sonuçlar elde edilmiştir.

Buna göre, köy-kasabada yaşayan bireylerin cinsel mitleri ilçelerde yaşayan bireylerin cinsel mitlerinden yüksektir. Küçük yerleşim birimlerinde yaşayan insanların genel olarak tutucu olması ve cinselliği bir tabu olarak görmesi böyle bir sonucun çıkmasını sağlamış olabilir. Kilci ve Özsoy (2019) ve Özdemir ve Yılmaz (2020)'ın araştırmaları da bu sonuç ile örtüşmektedir.

Yaşanılan bölgeye göre yapılan incelemelerde, 18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitlerinde anlamlı fark olmadığı saptanmıştır. Buna göre 7 farklı bölgede yaşayan bireylerin cinsel mitlerinde fark yoktur. Cinsel mitler üzerine yapılan araştırmalar incelendiğinde yaşanılan bölge değişkeninin ihmal edildiği ve araştırmalarca incelenmediği belirlenmiştir. İlgili araştırmalar incelendiğinde, cinsel mitlerin halihazırda yaşanılan bölge kapsamında değerlendirilmediği belirlenmiştir. Bu bağlamda araştırmanın literatürde yer alan bir boşluğu doldurduğu söylenebilir.

18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitleri, cinsellikten korkma durumu, cinsellik hakkında bilgi sahibi olma durumu ve cinsellik deneyimi yaşama durumu değişkenleri kapsamında incelendiğinde, anlamlı fark bulunamamıştır. Bu kapsamda, katılımcıların cinsel mit düzeylerinde fark olmadığı söylenebilir. Cinsel mitler üzerine yapılan araştırmalar incelendiğinde, cinsel mitlerin genel olarak cinsiyet, yaş, medeni durum, eğitim durumu vb. gibi demografik değişkenlere dayalı olarak incelendiği görülmüştür.

Bu kapsamda, araştırmanın cinsellikten korkma durumu, cinsellik hakkında bilgi sahibi olma durumu ve cinsellik deneyimi yaşama durumu üzerine ulaştığı sonuçlar, bu araştırmayı güçlü kılmaktadır.

5.4. Ebeveyn Tutumları, Çocukluk Çağı Travmaları ve Cinsel Mitler Arasındaki İlişkiye Ait Sonuçların Tartışılması

Araştırma kapsamında, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinde ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri arasındaki ilişki incelenmiştir.

Bu bağlamda cinsel mitleri ile ebeveyn tutumları arasında pozitif yönlü ilişki olduğu sonucu elde edilmiştir. Ayrıca, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitleri ile çocukluk çağı travmaları arasında anlamlı ilişki olmadığı sonucu elde

edilmiştir. Regresyon analizinin ardından anne tutumu, baba tutumu, fiziksel taciz ve fiziksel ihmal düzeylerinin bir aradayken cinsel mitleri yordadığı belirlenmiştir. Ayrıca, fiziksel ihmalin cinsel mitleri özgün olarak yordadığı; anne tutumu, baba tutumu ve fiziksel tacizin ise cinsel mitler üzerinde bağımsız bir etkisi olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri arasındaki ilişkiyi ele alan çalışmalar incelendiğinde, bu 3 değişkenin bir arada yer aldığı bir çalışma bulunamamıştır. Dalan (2020) tarafından kadınlar üzerine yapılan araştırmada ebeveyn tutumları ile cinsel mitler arasındaki ilişki incelenmiştir. Araştırma sonunda, bu araştırmaya paralel olarak ebeveyn tutumları ile cinsel mitler arasında anlamlı ilişki bulunmuştur. Ayrıca, anne ve baba tutumlarının cinsel mitleri yordadığı tespit edilmiştir. Bu kapsamda Dalan (2020)'in araştırması ile bu çalışmanın benzerlik gösterdiği söylenebilir. Ayrıca, Çelik (2019)'in erişkin bireyler üzerine yaptığı araştırmada ve Şahbal (2020)'in Kafkas Üniversite öğrencileri üzerine yaptığı araştırmada çocukluk çağı travmaları ile cinsel mitler arasındaki ilişki değerlendirilmiştir. Her iki araştırmada da bu araştırmanın sonuçlarına paralel bulgulara ulaşılmıştır. Bu kapsamda araştırmanın literatürü desteklediği söylenebilir. Ayrıca, ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitler arasındaki ilişkiye yönelik yapılan ilk araştırma özelliğini barındırması araştırmayı güçlendirmektedir. Dolayısıyla araştırmanın ulaştığı sonuçlar bakımından literatürdeki boşluğu doldurduğu söylenebilir. Ayrıca, araştırmanın gelecekte benzer konularda yapılacak çalışmalara yol göstereceği düşünülmektedir.

6. SONUÇ

Bu araştırmanın ana amacı, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırmanın alt amaçları ise 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitlerinin demografik değişkenlere göre değerlendirilmesidir. Bu bağlamda araştırma sürecinde ulaşılan sonuçlar aşağıda paylaşılmıştır.

6.1. Ebeveyn Tutumlarına Yönelik Elde Edilen Sonuçlar

Araştırma problemleri kapsamında yapılan ilk incelenen 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumlarının cinsiyete göre incelenmesidir. Bu probleme ilişkin bulgular değerlendirildiğinde, 18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumlarında cinsiyete dayalı farklı sonuçlar elde edilmiştir. Buna göre, anne tutumu toplam puanı ile aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutlarında kadınların puanı erkeklerden daha yüksek iken duygusal sıcaklık boyutunda kadın ve erkeklerin puanlarında fark yoktur. Ayrıca, baba tutumuna ilişkin toplam cinsiyete dayalı fark göstermez iken aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutlarında kadın bireyler ve duygusal sıcaklık boyutunda ise erkek bireyler lehine fark olduğu sonucu elde edilmiştir.

18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumları kardeş sayısına dayalı incelendiğinde, hem anne tutumunda hem de baba tutumunda toplam puan ile aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutlarında anlamlı bir değişiklik olmadığı sonucu elde edilmiştir. Buna göre, kardeş sayıları fark etmeksizin 18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumlarında fark olmadığı söylenebilir.

Fakat duygusal sıcaklık boyutunda ise hem anne hem de baba tutumunda kardeş sayısının anlamlı değişikliklere sebebiyet verdiği belirlenmiştir.

Bu sonucu göre, anne tutumuna ait duygusal sıcaklık boyutunda kardeşi olmayan bireylerin puanı 3 kardeşi olanlardan ve baba tutumuna ait duygusal sıcaklık boyutunda ise 1 kardeşi olanların puanı 3 kardeşi olanların puanından daha yüksektir.

Araştırma amacı kapsamında, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumları anne eğitim durumuna göre değerlendirilmiştir. Yapılan analizlerin ardından ebeveyn tutumlarının anne eğitim düzeyinden etkilendiği sonucuna ulaşılmıştır. Buna göre anne tutumunda annesi lise mezunu olan bireylerin puanı annesi ilkokul ve ortaokul mezunu olan bireylerin puanlarından daha yüksek puan almıştır. Ayrıca anne tutumu duygusal sıcaklık boyutunda bu sonuca benzer sonuçlar elde edilmiştir. Fakat anne tutumunda aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutlarında anne durumu kapsamında anlamlı değişiklik olmadığı sonucu elde edilmiştir.

Katılımcıların ebeveyn tutumları baba eğitim durumuna dayalı incelendiğinde, baba tutumunda toplam puan ile aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutlarında anlamlı bir değişiklik olmadığı sonucu elde edilmiştir. Buna göre, baba eğitim durumları fark etmeksizin 18-28 yaş aralığındaki üniversite öğrencilerinin baba tutumları arasında fark yoktur. Fakat duygusal sıcaklık boyutunda ise baba eğitim durumunun anlamlı değişikliklere sebebiyet verdiği belirlenmiştir. Bu sonucu göre, baba tutumuna ait duygusal sıcaklık boyutunda ise babası lise ve üniversite mezunu olanların puanı babası ilkokul mezunu olanların puanından daha yüksektir.

Ekonomik düzeyin ebeveyn tutumları üzerindeki etkisi değerlendirildiğinde, anne tutumu toplam puanı ile duygusal sıcaklık, aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutlarında anlamlı fark olmadığı sonucu saptanmıştır. Buna göre; düşük, orta ve yüksek ekonomik düzeye sahip bireylerin anne tutumları benzer özelliktedir. Fakat baba tutumu ekonomik düzeye göre incelendiğinde, yüksek ekonomik düzeye sahip katılımcıların puanları düşük ekonomik düzeye sahip katılımcıların puanından daha yüksek belirlenmiştir. Benzer bir sonuç duygusal sıcaklık boyutunda var iken aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutlarında ekonomik düzeye göre fark bulunamamıştır.

Ebeveyn tutumları yaşanan yer değişkenine göre incelendiğinde, anne tutumu toplam puanı ile duygusal sıcaklık, aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutlarında anlamlı fark olmadığı sonucu saptanmıştır.

Buna göre; farklı türde yerleşim birimlerinde yaşayan bireylerin anne tutumları benzer özelliktedir. Ayrıca, baba tutumu yaşanan yere göre incelendiğinde de toplam puan ile reddedicilik boyutunda yaşanan yer kapsamında anlamlı fark elde edilememiştir. Fakat duygusal sıcaklık boyutunda büyükşehirlerde yaşayan bireylerin puanı şehirlerde yaşayan bireylerin puanlarından ve aşırı koruyuculuk boyutunda ise köy-kasabada yaşayan bireylerin puanı ilçelerde yaşayan bireylerin puanından daha yüksek belirlenmiştir.

Yaşanılan bölge değişkeninin ebeveyn tutumları üzerindeki etkisi ele alındığında, anne tutumu toplam puanı ile duygusal sıcaklık, aşırı koruyuculuk ve reddedicilik boyutlarında anlamlı fark olmadığı sonucu saptanmıştır. Buna göre; farklı bölgelerde yaşayan bireylerin anne tutumları benzer özelliktedir. Ayrıca, baba tutumu yaşanan bölgeye göre incelendiğinde de toplam puan ile aşırı koruyuculuk boyutunda yaşanan bölge kapsamında anlamlı fark elde edilememiştir. Fakat duygusal sıcaklık boyutunda Marmara Bölgesi'nde yaşayan bireylerin puanı Güneydoğu Anadolu'da yaşayan bireylerin puanlarından ve reddedicilik boyutunda ise İç Anadolu Bölgesi'nde yaşayan bireylerin puanı Karadeniz Bölgesi'nde yaşayan bireylerin puanından daha yüksek belirlenmiştir.

6.2. Çocukluk Çağı Travmalarına İlişkin Sonuçlar

18-28 yaş arasındaki bireylerin çocukluk çağı travmalarına yönelik elde edilen veriler, öncelikle cinsiyete dayalı olarak değerlendirilmiştir. Yapılan analizlerde, toplam puan ile duygusal taciz, cinsel taciz, duygusal ihmal ve aşırı koruma/kontrol boyutunda kadınlar ve inkar boyutunda ise erkekler lehine anlamlı sonuçlar elde edilmiştir. Buradan hareketle, kadın bireylerin çocukluk çağı travmalarının genel olarak erkek bireylerden yüksek olduğu söylenebilir. Yapılan analizlerde elde edilen bir diğer sonuç, fiziksel taciz ve fiziksel ihmal boyutunda cinsiyet bağlamında anlamlı bir fark olmamasıdır.

Araştırma verileri analiz edildiğinde, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmalarında kardeş sayısının anlamlı bir etkisi olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Buna göre, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmaları toplam puanında 3 kardeşi olan bireylerin puanı kardeşi olmayan ve 1

kardeşi olan bireylerin puanından anlamlı düzeyde yüksektir. Bu sonuçtan hareketle, kardeş sayısı çok olan bireylerin çocukluk travmalarının daha yüksek olduğu söylenebilir. Fiziksel taciz boyutunda 3 kardeşi olanların kardeşi olmayan, 1 ve 2 kardeşi olanlardan; duygusal ihmal boyutunda 3 kardeşi olanların 1 kardeşi olanlardan; fiziksel ihmal boyutunda 3 ve 4'ten fazla kardeşi olanların 1 ve 2 kardeşi olanlardan ve inkar boyutunda ise 4 ve üzerinde kardeşi olanların 3 kardeşi olanlardan daha yüksek puan alması bu sonuç ile uyumludur. Fakat duygusal taciz, cinsel taciz ve aşırı koruma/kontrol boyutlarında yapılan analizler, kardeş sayısının bu boyutlarda anlamlı fark oluşturmadığını göstermektedir.

Araştırma bulguları değerlendirildiğinde, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmalarında anne eğitim durumunun anlamlı bir etkisi olmadığı sonucu saptanmıştır. Buna göre, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmaları toplam puan ile duygusal taciz, fiziksel taciz, cinsel taciz, duygusal ihmal, aşırı koruma/kontrol ve inkar boyutlarda anne eğitim durumu fark etmeksizin benzer özelliktedir. Ek olarak, fiziksel ihmal boyutunda annesi ilkokul mezunu olan katılımcıların puanı annesi lise ve üniversite mezunu olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek olduğu sonucu elde edilmiştir.

Araştırma sonunda, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmalarında baba eğitim durumunun anlamlı bir etkisi olmadığı sonucu saptanmıştır. Buna göre, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmaları toplam puan ile duygusal taciz, fiziksel taciz, cinsel taciz, duygusal ihmal, aşırı koruma/kontrol ve inkar boyutlarda baba eğitim durumu fark etmeksizin puanlarında fark yoktur. Fakat fiziksel ihmal boyutunda babası ilkokul mezunu olan katılımcıların puanı babası lise ve üniversite mezunu olan katılımcıların puanından anlamlı düzeyde yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırma sürecinde elde edilen bulgular değerlendirildiğinde, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmalarında ekonomik düzeyin anlamlı bir etkisi olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Buna göre, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmaları toplam puanında ekonomik durumu düşük olan bireylerin puanı ekonomik durumu orta olan bireylerin puanından anlamlı düzeyde yüksektir.

Ayrıca, cinsel taciz boyutunda ekonomik düzeyi yüksek olanların orta olanlardan; duygusal ihmal ile fiziksel ihmal boyutlarında ekonomik düzeyi düşük olanların orta ve yüksek olanlardan ve inkar boyutunda ise ekonomik düzeyi orta ve yüksek olanlar düşük olanlardan daha yüksek puan aldığı sonucu elde edilmiştir. Fakat duygusal taciz, fiziksel taciz ve aşırı koruma/kontrol boyutlarında ekonomik düzeye dayalı fark bulunamamıştır.

18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmaları hayatının büyük bölümünde yaşanan yere göre incelendiğinde, şehirlerde yaşayan bireylerin puanı büyükşehirlerde yaşayan bireylerin puanlarından daha yüksek olduğu sonucu edinilmiştir. Duygusal ihmal boyutunda da aynı sonuç belirlenmiş iken fiziksel ihmal boyutunda köy-kasabada yaşayanların puanı büyükşehirlerde yaşayanların puanından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Fakat duygusal taciz, fiziksel taciz, cinsel taciz, aşırı koruma/kontrol ve inkar boyutlarında yaşanan yere göre anlamlı sonuçlar elde edilememiştir.

Araştırma verileri analiz edildiğinde, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmalarında yaşanan bölgenin bir etkisi olmadığı sonucu saptanmıştır. Buna göre, 7 farklı bölgede yaşayan katılımcıların çocukluk çağı travmalarında fark yoktur. Ayrıca duygusal taciz, duygusal ihmal, aşırı koruma/kontrol ve inkar boyutlarında da yaşanan bölge kapsamında anlamlı fark bulunamamıştır. Fakat fiziksel taciz boyutunda İç Anadolu Bölgesi ve Doğu Anadolu Bölgesi'nde yaşayanlar Akdeniz Bölgesi'nde yaşayanlardan, cinsel taciz boyutunda Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yaşayanlar Akdeniz Bölgesi'nde yaşayanlardan ve fiziksel ihmal boyutunda ise Ege Bölgesi ve Doğu Anadolu Bölgesi'nde yaşayanlar Marmara Bölgesi'nde yaşayanlardan daha yüksek puan almıştır.

6.3. Cinsel Mitlere İlişkin Sonuçlar

18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitlerine yönelik elde edilen veriler, öncelikle cinsiyete dayalı olarak kıyaslanmıştır. Yapılan analizlerde, erkeklerin puanının kadınlardan anlamlı düzeyde yüksek olduğu bulunmuştur. Buradan hareketle, erkek bireylerin kadın bireylere oranla cinsel mitlerinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılabilir.

Araştırma bulgularından hareketle, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitlerinde kardeş sayısına göre anlamlı sonuçlar olmadığına ulaşılmıştır. Buna göre, kardeşi olmayan ve 1, 2, 3, 4 ve daha fazla kardeşi olan bireylerin cinsel mitleri birbirleri ile benzer özelliktedir.

Araştırma verileri analiz edildiğinde, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitlerinde anne eğitim durumuna göre anlamlı sonuçlar olmadığına ulaşılmıştır. Buna göre, anne eğitim durumu fark etmeksizin araştırmaya katılan tüm bireylerin cinsel mitlerinde fark yoktur.

Araştırma bulguları değerlendirildiğinde, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitlerinde baba eğitim durumuna göre anlamlı sonuçlar olmadığına ulaşılmıştır. Buna göre, baba eğitim durumu fark etmeksizin araştırmaya katılan tüm bireylerin cinsel mitlerinde fark yoktur.

Araştırma kapsamında ulaşılan bir diğer sonuç, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitlerinde ekonomik düzeyin anlamlı etkisi olmamasıdır. Buna göre, düşük, orta ve yüksek düzeyde ekonomik gelire sahip olan bireylerin cinsel mitleri birbirleri ile benzer özelliktedir.

18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinde cinsel mitlerine yönelik elde edilen veriler, yaşanılan yere göre değerlendirildiğinde, anlamlı sonuçlara ulaşılmıştır.

Bu sonuca göre, köy-kasabada yaşayan bireylerin ilçede yaşayan bireylerden daha yüksek puan almıştır. Fakat şehir ve büyükşehirde yaşayanlar açısından anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Cinsel mitler üzerine ulaşılan bir diğer sonuç, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitlerinde yaşanılan bölgeye göre anlamlı sonuçlar olmamasıdır. Bu sonuçtan hareketle, 7 farklı bölgede yaşayan bireylerin cinsel mitleri bakımından birbirleri ile benzer özellikte olduğu saptanmıştır.

Araştırma bulguları göz önüne alındığında, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitlerinde cinsellikten korkma durumuna göre anlamlı sonuçlar olmadığına ulaşılmıştır. Buradan hareketle, cinsellikten korkan ve korkmayan bireylerin cinsel mitlerinde fark yoktur.

Araştırma sürecinde ulaşılan bir diğer sonuç, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitlerinde cinsellik hakkında bilgi sahibi olmanın anlamlı etkisi olmamasıdır. Buna göre, cinsellik hakkında bilgi sahibi olan ve bilgi sahibi olmayan bireylerin cinsel mitleri birbirleri ile benzerdir.

Cinsel mitler üzerine ulaşılan bir diğer sonuç, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitlerinde cinsel deneyim yaşama durumuna göre anlamlı sonuçlar olmamasıdır. Bu sonuçtan hareketle, daha önce cinsel birliktelik yaşayan ve yaşamayan bireylerin cinsel mitleri bakımından birbirleri ile benzer özellikte olduğu saptanmıştır.

6.4. Ebeveyn Tutumları, Çocukluk Çağı Travmaları ve Cinsel Mitler Arasındaki İlişkiye Ait Sonuçlar

Araştırma kapsamında, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumları, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri arasındaki ilişki incelenmiştir. Bu bağlamda ilk olarak, değişkenler arasındaki korelasyonel ilişkiler ele alınmıştır.

Yapılan analizlerin ardından 18-28 yaş arasındaki bireylerin cinsel mitleri ile ebeveyn tutumları arasında pozitif yönlü ilişki olduğu sonucu elde edilmiştir. Buna göre, 18-28 yaş arasındaki bireylerin cinsel mitleri ile anne tutumu ve buna ait aşırı koruyuculuk boyutu ile baba tutumu ve buna ait aşırı koruyuculuk ile reddedicilik boyutları arasında doğru orantı vardır. Bu kapsamda, bu değişkenlere ilişkin puanlar beraber artıp azalmaktadır.

18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin cinsel mitleri ile çocukluk çağı travmaları arasında anlamlı ilişki olmadığı sonucu elde edilmiştir. Buna göre, 18-28 yaş arasındaki bireylerin cinsel mitleri ile çocukluk çağı travmaları toplam puanı ile duygusal taciz, cinsel taciz, duygusal ihmal, aşırı koruma/kontrol ve inkar boyutları arasında ilişki yoktur. Fakat cinsel mitler ile fiziksel taciz ile fiziksel ihmal boyutları arasında pozitif yönlü ilişki bulunması, bu değişkenler arasında doğru orantı olduğunu işaret etmektedir.

Araştırma sonunda, cinsel mitler ile korelasyonel ilişkisi olan değişkenler ile kurulan regresyon analizi anlamlı bulunmuştur.

Bu sonuç, anne tutumu, baba tutumu, fiziksel taciz ve fiziksel ihmal düzeylerinin bir aradayken cinsel mitleri yordadığını göstermektedir.

Fakat bu değişkenlerin model üzerindeki özgün etkisi değerlendirildiğinde sadece fiziksel ihmalin cinsel mitleri yordadığı; anne tutumu, baba tutumu ve fiziksel tacizin ise cinsel mitler üzerinde bağımsız bir etkisi olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

7. ÖNERİLER

Bu araştırmanın konusu, 18-28 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin ebeveyn tutumu, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitlerinin incelenmesidir. Benzer nitelikte çalışma yapacak araştırmacılara bu araştırma kapsamında birtakım öneriler sunulmuştur. Bu öneriler şunlardır:

1. Bu araştırmaya ait bağımlı değişkenler; ebeveyn tutumu, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitler şeklindedir. Benzer konularda tasarlanacak araştırmalarda, bu üç değişkene ilave olarak başka değişkenler eklenebilir. Bu sayede, farklı korelasyonel ilişkiler ortaya koyulabilir. Ayrıca, ebeveyn tutumu, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitler arasındaki aracılık veya düzenleyicilik etkisi incelenebilir.
2. Bu araştırmaya ait evren, 18-28 yaş aralığındaki bireylerdir. Daha sonra yapılacak araştırmalarda, bu yaş grubu esnetilerek büyütülebilir. Ayrıca, ergen bireyler, psikiyatrik tanı almış kişiler vb. gibi spesifik örneklemeler üzerinde çalışılabilir.
3. Bu araştırma, 411 kişinin katılımı ile yürütülmüştür. Büyük gruplar ile yürütülen araştırmaların daha güvenilir sonuçlar vereceği düşünüldüğünde, ileride yapılacak araştırmalara daha büyük katılımcı grupları önerilebilir.
4. Bu araştırma, ilişkisel tarama modelinde yürütülmüştür. Benzer nitelikteki araştırmalar deneme modelinde de ele alınabilir. Bu bağlamda, 18-28 yaş arasındaki bireylerin ebeveyn tutumu, çocukluk çağı travmaları ve cinsel mitleri üzerinde etkisi olan bağımsız değişkenler daha detaylı olarak araştırılabilir.
5. Bu araştırmaya ait veriler nicel tiptedir. Benzer çalışmalarda nicel verilere ek olarak, nitel veriler de toplanabilir. Bu bağlamda nicel sonuçların nitel sonuçlar ile desteklenmesi sağlanabilir.

8. KAYNAKLAR

Acehan, S., Bilen, A., Ay, M. O., Gülen, M., Avcı, A., & İçme, F. (2013). Çocuk istismarı ve ihmalinin değerlendirilmesi. *Arşiv Kaynak Tarama Dergisi*, 22(4), 591-614.

Akçalı, A. H. (2019). Ergenlerin algıladıkları helikopter ebeveyn tutumları ile yalnızlık düzeyinin incelenmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Akçalı, H. (2015). Prematür ejakülasyon olgularında cinsel mitlere inanma düzeyi. (Yayımlanmamış Tıpta Uzmanlık Tezi). Diyarbakır: Dicle Üniversitesi, Tıp Fakültesi.

Akduman, G., Ruban, C., Akduman, B., & Korkusuz, İ. (2005). Çocuk ve cinselistismar. *Adli Psikiyatri Dergisi*, 3:9-14.

Aktaş, S. (2011). 9. Sınıfta Anne Baba Tutumları ve Benlik Saygısı Arasındaki İlişkinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. Konya: Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Psikolojik Danışma ve Rehberlik Bilim Dalı, Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi.

Aktepe, E. (2009). Çocukluk Çağı Cinsel İstismarı. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 1,95-119 s. 97.

Albaugh, J. A., & Kellogg, S. K. (2003). Sexuality and sexual health: The nurse's role and initial approach to patients. *Urologic Nursing*, 23:227-228.

Amerikan Psikiyatri Birliği. DSM IV Mental bozuklukların tanılma ve sayımsal el kitabı. (2000). (E. Köroğlu, Çev.) Ankara: Hekimler Yayın Birliği.

Apay, S. E., Akpınar, R. B., & Arslan, S. (2013). Öğrencilerin Cinsel Mitlerinin İncelenmesi. *Anadolu Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri Dergisi*, 16:2.

Apay, S. E., Nagorska, M., Akpınar, R. B., Çelik, A. S., & Bury, M. B. (2013). Student comparison of sexual myths: Two-country case. *Sex Disabil*, 31,249-262.

Aral, N., & Gürsoy, F. (2001). Çocuk hakları çerçevesinde çocuk ihmal ve istismarı. *Milli Eğitim Dergisi*, 151:5.

Arıcioğlu, A. (2003). Sekizinci sınıf öğrencilerinin algıladıkları duygusal istismarın yordanması. Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi.

Atıcı, H. (2019). Cinsiyete göre cinsel mitlere inanma ve cinsel işlev bozukluğu düzeyleri ve arasındaki ilişki. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Üsküdar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Avcı, D. K. (2008). Van Bölgesinde Kadınların Cinsel Bilgi, Tutum ve Davranışlarının Karşılaştırılması. Uzmanlık Tezi. Van: Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi .

Aydoğdu, F., & Dilekmen, M. (2016). Ebeveyn Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi. Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi, 11(2), 569-585.

Ayyıldız , T. (2005). Zonguldak il merkezinde 0-6 yaş çocuğu olan annelerin çocuk yetiştirme tutumları. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Zonguldak: Karaelmas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Bartan, M. (2010). Kütahya Örneklemine Ebeveyn-Çocuk İlişkisi Envanterinin 60–72 Aylık Çocukların Anne Ve Babalarına Uyarlanması. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara: Gazi Üniversitesi.

Baumrind, D. (1991). The influence of parenting style on adolescent competence and substance use. Journal of Early Adolescence, 11(1), 56-95.

Bayraktar, S. (2018). Ruhsal Travma, Dissosiyasyon ve Posttravmatik Stres Bozukluğu. Türkiye Klinikleri Psychology-Special Topics, 3.3, 1-7.

Beji N. Aşçı ÖS. . (2011). Cinsellikle ilgili Kuramlar ve İlk Bilimsel Çalışmalar. Androloji Bülteni , 45: 160–163.

Belli, M. (2018). Ergenlerde algılanan ebeveyn tutumu, akıllı telefon kullanımı ve sosyal kaygı arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kütahya: Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

Berry, M., Charlson, R., & Dawson, K. (2003). Promising practices in understanding and treating child neglect. Child and Family Social Work, 8,13-24,USA.

Bifulco , A., Moran , P. M., Baines , R., Bunn , A., & Stanford , K. (2002). Exploring psychological abuse in childhood: II. Association with other abuse and adult clinical depression. Bull Menninger Clin , 66:241-258.

Biggam, F. H., & Power , K. G. (1998). The quality of perceived parenting experienced by a group of Scottish incarcerated young offenders and its relation to psychological distress. Journal of Adolescence, 21(2), 161-176.

Bilchik, S., & Nash, M. (2008). Child welfare and juvenile justice: Two sides of the same coin. Juvenile and Family Justice Today, 17(4), 18.

Bornstein, M. H. (2007). Parenting Science and Practice. Handbook of Child. doi:10.1002/9780470147658.chpsy0422

Bostancı, N., Albayrak , B., Bakoğlu , İ., & Çoban , Ş. (2006). Üniversite öğrencilerinde çocukluk çağı travmalarının depresif belirtileri üzerine etkisi. Yeni Sempozyum Dergisi, 44:100-6.

Bozdemir , N., & Özcan, S. (2011). Cinselliğe ve cinsel sağlığa genel bakış. Turkish Journal of Family Medicine and Primary Care (TJFMPC) , 5:37–46.

Bozdemir, N., & Özcan, S. (2011). Cinselliğe ve Cinsel Sağlığa Genel Bakış. Turkish Journal of Family Medicine and Primary Care , 5 (4) .

Bozdemir, N., & Özcan, S. (2011). Cinsellik ve cinsel sağlığa genel bakış. *TJFMPC*, 5(4): 37-46.

Briere, J. (1992). *Child Abuse Trauma*. Newbury Park. California: Sage Publications.

Brown, R. T. (2000). Adolescent sexuality at the dawn of the 21st century. *AdolescMed*, 11, 19-24.

Bulut, S., & Pelendecioğlu, B. (2009). Çocuğa Yönelik Aile içi Fiziksel İstismar. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Dergisi*, 9(1), 50-61, s.51.

Bülbül, N. (2019). Okul öncesi eğitimine devam eden 48-72 aylık çocukların rekabet stilleri ile çocuklara yönelik ebeveyn tutumları arasındaki ilişki düzeyi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: İstanbul Okan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Büyüköztürk, Ş. (2010). Büyüköztürk, Ş. (2010). Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi El Kitabı: İstatistik, Araştırma Deseni, SPSS Uygulamaları ve Yorum.(12. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.

CETAD. (2006). Cinsel Yaşam ve Sorunları. Cinsel Eğitim Tedavi ve Araştırma Derneği Yayınları.

CETAD. (2007). Kadın Cinselliği. Cinsel Eğitim Tedavi ve Araştırma Derneği Yayınları, . İstanbul.

Cheng, H., & Furnham, A. (2004). Perceived parental rearing style, self-esteem and self-criticism as predictors of happiness. *Journal of Happiness Studies*, 5(1), 1–21.

Civil, B., & Yıldız, H. (2010). Erkek öğrencilerin cinsel deneyimleri ve toplumdaki cinsel tabulara yönelik görüşleri. *Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Elektronik Dergisi*, 58-64.

Çağatay, S. (2014). Üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmatik yaşantı düzeyi ile, bağlanma stilleri ve savunma mekanizmaları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul : İstanbul Arel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Çelebi, A. (2018). Akılcı ilaç kullanıma yönelik ebeveyn tutum ölçeğinin geliştirilmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Çelik, F. (2019). Kişilik özelliklerinin çocukluk çağı travması ve cinsel mitlerle olan ilişkisi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Üsküdar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Dalan, A. (2020). Kadınlarda vajinismus ile ebeveyn tutumları, cinsel mit inançları ve kaygı arasındaki ilişkiler. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Niantaşı Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Danya Glaser, G. (2002). Emotional Abuse and Neglect (Psychological Maltreatment): A Conceptual Framework. *Child Abuse & Neglect*, (26), s. 697-714.

Dartar, S. (2020). 25-40 yaş aralığındaki bireylerde çocukluk çağı travması, yaşamda anlam ve öz şefkat arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Bahçeşehir Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Demir, E. K. (2007). Ebeveyn Tutum Ölçeği (ETÖ) ,Yüksek Lisans Tezi, . İstanbul: T.C.İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Psikoloji Anabilim Dalı.

Demirci, K. (2016). Çocukluk çağı travmaları ve obsesif kompulsif belirtilerin ilişkisinin. *Journal of Mood Disorders*, 6(1), 7-13.

Demircioğlu, H. (2012). Altı Yaşında Çocuğu Olan Annelere Uygulanan Aile Eğitimi Programının Aile İşlevlerine ve Anne Baba Tutumları ile Çocuğun Gelişimi Üzerindeki Etkinin İncelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara: Gazi Üniversitesi.

Developing sexual health programmes a framework for aciton. (2015). 11 30, 2019 tarihinde World Health Organization: https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/70501/WHO_RHR_HRP_10.22_eng.pdf?sequence=1 adresinden alındı

Diker, G. (2017). Kadın cinsel işlev bozukluğunda cinsel mitlere inanma düzeyi, cinsel bilgi ve benlik saygısı. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Işık Üniversitesi.

Dirik, G., Yorulmaz, O., & Karancı, A. N. (2005). Çocukluk Dönemi Ebeveyn Tutumlarının Değerlendirilmesi: Kısaltılmış Algılanan Ebeveyn Tutumları- Çocuk Formu. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 26(2) 123-130.

Dirik, G., Yorulmaz, O., & Karancı, A. N. (2015). Çocukluk dönemi ebeveyn tutumlarının değerlendirilmesi: Kısaltılmış Algılanan Ebeveyn Tutumları Çocuk Formu. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 26(2), 123-130.

Doğan, S., & Küçüköncü, S. (2009). Geçmişten Günümüze Cinsellik Araştırmaları. *Nöropsikiyatri Arşivi Dergisi*, 46: 102–109.

Doğru, D. (2017). Üniversite Öğrencilerinde Algılanan Anne Baba tutumlarının Eş Seçme Stratejileri ve Evlilik Tutumu İle İlişkisi,. İstanbul: İstanbul Gelişim Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.

Ege, E., Akın, B., Arslan, S. Y., & Bilgili, N. (2010). Sağlıklı kadınlarda cinsel onksiyon bozukluğu sıklığı ve risk faktörleri. *TUBAV Bilim Dergisi*, 1.

Eni, B. (2017). Lise öğrencilerinin dijital oyun bağımlılığı ve algıladıkları ebeveyn tutumlarının değerlendirilmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Haliç Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Erök-Özkapu, D. (2020). Psikolojik danışman adaylarının ilişki inançları: Çocukluk çağı travmaları ve duygu düzenleme güçlüğü bağlamında bir inceleme. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Erözkan, A. (2012). Examination of Relationship between Anxiety Sensitivity and Parenting Styles in Adolescents. *Educational Sciences: Theory and Practice*, 12(1), 52-57.

Fischer, G., & Riedesser, P. (1999). Textbook of psychotraumatology. München: ErnstReinhart Verlag .

Fratto, C. M. (2016). Trauma-informed care for youth in foster care. *Archives of psychiatric nursing*, 30(3), 439-446.

Friedrich , W. N., Fisher, J. L., Dittner , C. A., Acton , R., Berliner , L., & Butler , J. (2001). Child Sexual Behavior Inventory: Normative, psychiatric, and sexual abuse comparisons. *Child Maltreat* , 6:37-49.

Geçtan, E. (2003). Çağdaş Yaşam Ve Normal Dışı Davranışlar. İstanbul Evrim. İstanbul: Evrim Matbaacılık.

George, D., & Mallery, M. (2010). SPSS for Windows Step by Step: A Simple Guide and Reference. . Boston: Pearson.

Giddens, A. (2010). Mahremiyetin Dönüşümü. (İ. Şahin, Çev.) . İstanbul: Ayrıntı Yayınları.

Glaser, D. (2002). Emotional abuse and neglect (Psychological Maltreatment): a Conceptual Framework. *Child Abuse Neglect* , 26: 697-714.

Greenberg. , J. S., Bruess, C. E., & Conklin, S. C. (2011;47–60). Exploring The Dimensions of Human Sexuality. Fourth Edition. USA: Jones and Bartlett Publishers, 2011;47–60.

Greenberg , J. S., Bruess, C. E., & Oswalt , S. B. (2017). Exploring the dimensions of human sexuality. 6rd Ed. USA: Jones & Bartlett Learning.

Güleç, D. (2012). Tıbbi Hatalarda Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelikte Yönetim Yüksek Lisans Tezi.

Gümüş, G. (2009). Kasıtlı kendine zarar verme davranışı olan ergen ve genç erişkin hastalarda çocukluk çağı travmaları. Uzmanlık Tezi. İstanbul.

Günalp, A. (2007). Farklı Anne Baba Tutumlarının Okul Öncesi Eğitim Çağındaki Çocukların Öz güven Duygusunun Gelişimine Etkisi. Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı Okul Öncesi Öğretmenliği Bilim Dalı.

Güner, İ., Güner , S., & Şahan, M. H. (2010). Çocuklarda Sosyal ve Medikal Bir Problem; İstismar. *Van Tıp Dergisi*, 108-113.

Güngör, H. (2014). Okulöncesi Dönem Çocuklarının Televizyon İzleme Alışkanlıkları ve Anne Baba Tutumları. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 11(28), 199-216.

Güzel, T. (2016). Ülke içinde yerinden edilen ikinci kuşak ve sosyo- ekonomik nedenlerle göç eden ikinci kuşak bireylerin travmatik stres belirtileri, başa çıkma ve uyum düzeylerinin karşılaştırılması. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kocaeli: Güzel, T. (2016). Ülke içinde yerinden edilen ikinci kuşak ve sosyo- ekonomik nedenlerle göç eden ikinci kuşak bireylerin travmatik stres belirtileri, bKocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Hancı, İ. H. (2002). Adli Tıp ve Adli Bilimler. 1. Baskı. Ankara: s:263-284.

Hattwick, L. A. (1937). Sex differences in behavior of nursery school children. *Child Development*, 8, 343-355.

Herman, J. (2015). Travma ve İyileşme, Şiddetin Sonuçları Ev İçi İstismardan Siyasi Teröre (3. Basım). (T.Tosun, Çev.). İstanbul: Literatür Yayınevi.

Hullmann, S. E., Wolfe-Christensen, C., Ryan, J. L., Fedele, D. A., Rambo, P. L., Chaney, J. M., & Mullins, L. L. (2010). Parental overprotection, perceived child vulnerability, and parenting stress: a cross-illness comparison. *Journal of Clinical Psychology in Medical Settings*, 17(4), 357–365. doi:10.1007/s10880-010-9213-4

Hyde, J. S., & DeLamater, J. (1997). *Understanding Human Sexuality* (6th Ed.). McGraw-Hill Companies, Inc.

IJzendoorn, M. (2012). *Attachment*. Netherlands: Leiden University.

İkiz, S., & Öztürk-Samur, A. (2016). Okul Öncesi Dönem Çocuklarında Fiziksel ve İlişkisel Saldırganlığın Ebeveyn Tutumları Açısından İncelenmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(55), 159-175.

İlbars, Z. (1987). Kişiliğin Oluşmasındaki Kültürel Etmenler. Ankara Üniversitesi, D.T.C.F Antropoloji Dergisi, Özel Basım.

İncesu, C. (2001). Cinsel işlevin fizyolojisi. Yetkin, N., Cinsel işlevin fizyolojisi. Yetkin, N., İncesu, C. (Ed.). *Cinsel İşlev Bozuklukları Monograflar Serisi*. Roche Müstahzarları. .

Kağıtçıbaşı, Ç., & Cemalcılar, Z. (2017). *Dünden Bugüne İnsan ve İnsanlar: Sosyal Psikolojiye Giriş*. İstanbul: Evrim Yayınevi.

Kanbur, N., & Akgül, S. (2010). Adölesanlarda cinsel istismar ve pediatristin rolü. *Çocuk İhmal ve İstismarı-I*, 32 (4), 491-502.

Kaplan, S. J., Pelcovitz, D., & Labruna, V. (1999). Child and adolescent abuse and neglect research: A review of the past 10 years. Part I: Physical and emotional abuse and neglect. *J Am Acad Child Adolesc Psychiatry*, 38:1214-1222.

Kaplan, H. S. (1976). *The illustrated manual of sex therapy*. Souvenir Press, 101-113.

Karabulutlu, Ö. (2018). Üniversite Öğrencilerinde Cinsiyete Göre Cinsel Mitler. *STED / Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi*, 27 (3), 155-164.

Karaman, E. (2020). 10-18 yaş grubu çocukların anne ve babalarının ebeveyn tutumlarına ilişkin görüşlerinin incelenmesi (İstanbul üç ilçe örneği). (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Üsküdar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Karasar, N. (2007). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. İzmir: Nobel Yayınevi.

Kayır, A. (2001). Cinsellik Kavramı ve Cinsel Mitler, Cinsel İşlev Bozuklukları Monograf Serisi. Roche Müstahzarları Sanayi A.Ş., İstanbul.

Keçe, C. (2012). *Yatak Efsaneleri*. İstanbul: Pusula Yayınevi.

Kefeli, M. C. (2017). Bipolar bozuklukta bağlanma, çocukluk çağı travmaları, disosiyasyon ve aleksitimi arasındaki ilişkiler. Van: Yüzüncü Yıl Üniversitesi / Tıp Fakültesi / Psikiyatri Ana Bilim Dalı.

Kilci, Ş. (2018). Evlilik hazırlığı yapan çiftlerin cinsel mitlere inanma durumları ve etkileyen faktörler, Master's thesis. Sağlık Bilimleri Enstitüsü: Adnan Menderes Üniversitesi .

Kilci, Ş., & Özsoy, S. (2019). Evlilik Hazırlığı Yapan Çiftlerin Cinsel Mitlere İnanma Durumları ve Etkileyen Faktörler. Kilci, Ş. & Özsoy, S. (2019). Evlilik Hazırlığı Yapan ÇiKadın Sağlığı Hemşireliği Dergisi, 5(2), 1-28.

Kızılkaya Beji , N., & Serin Aşçı, Ö. (2011). Cinsellikle ilgili Kuramlar ve İlk Bilimsel Çalışmalar. Androloji Dergisi, 45: 160–163.

Koç, Ö., Özkan, H., & Bekmezci, H. (2016). Annelik Rolü ve Ebeveynlik Davranışı Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi. İzmir Dr. Behçet Uz Çocuk Hast. Dergisi 6(2), 143-150.

Kozcu, Ş. (1991). Çocuk İstismarı ve İhmali. Seminer Dergisi, Sayı 6.

Kömürcü, B. (2014). Erken Dönem Uyumsuz Şemalar, Ebeveynlik Biçimleri ve Psikolojik Belirtiler İle Psikolojik Dışlanmanın Tehdit Ettiği İhtiyaçlar. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Psikoloji Anabilim Dalı Klinik Psikoloji Bilim Dalı, Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi.

Kul, S. (2014). Uygun İstatistiksel Test Seçim Kılavuzu/Guideline For Suitable Statistical Test Selection. Plevra Bülteni, 8(2), 26-29. .

Kulaksızoğlu, A. (1998). Ergenlik Psikolojisi. İstanbul: Remzi Kitabevi.

Kurtoğlu, D. (2020). Çocukluk çağı olumsuz olayları ve travmalarının yetişkinlikte alkol/madde kullanımı üzerinde etkisi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İzmir: Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Küçüker, B. (2018). 7.-8. Sınıf Özel Okul Öğrencilerinin Sınav Kaygısı ile Ana-Baba Tutumları ve Mükemmeliyetçi Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: İstanbul Aydın Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Lynch, M. (1991). Çocuk İstismarı ve İhmali. Çocukların Kötü Muameleden Korunması 1. Ulusal Kongresi Kitabı. Ankara.

Lynch, M. (1999). Çocuk İstismarı ve ihmali. Ankara: Çocuk İstismarını ve İhmalini Önleme Derneği.

Malinosky-Rummell, R., & Hansen, D. J. (1993). Long-term consequences of childhood physical abuse. Psychological Bulletin, 114(1), 68.

Mamur, B. (2020). Yetişkin bireylerin çocukluk çağı travmaları, nesne ilişkileri ve yaşam doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: İstanbul Gelişim Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

Masters, W. H., & Johnson, V. E. (1966). Human Sexual Response. Boston: Little Brown.

McRae, M. R. (2014). Associations between childhood trauma and susceptibility to posttraumatic stress disorder in the military. Nort Carolina, USA : Departman of psychology.

MEB (Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı). (2013). Çocuk Gelişimi ve Eğitimi. Aile Ve Çocuk. Ankara.

Mikaeili, N., Barahmand, U., & Abdi, R. (2013). The prevalence of different kinds of child abuse and the characteristics that differentiate abused from non abused male adolescents. *Journal of Interpersonal Violence*, 28(5): 975-996.

Nimkin, K., & Kleinman, P. (2001). Imaging of child abuse. *Radiol Clin North Am*, 39:843-864.

O'Hagan, K. (2006). *Identifying Emotional and Psychological Abuse: A Guide for Child care Professionals*. New York: Mc Graw Hill Education.

Oflaz, F. (2015). Travma yaşamış çocuk ve gençlerin ele alınmasında çocuk-ergen ruh sağlığı ve psikiyatri hemşireliği uygulamaları. *Türkiye Klinikleri Dergisi*, 1(2), 46-51.

Ogur, P., Utkualp, N., & Aydınoglu, N. (2016). Sağlık yüksekokulu öğrencilerinin cinsellikle ilgili inanışları. *Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi*, 25:13-21.

Ovayolu, N., Uçan, Ö., & Serindağ, S. (2007). Çocuklarda Cinsel İstismar ve Etkileri. *Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi*, (2), 4: 13-22.

Ömeroğlu, F. (1998). Okul öncesi dönemde çocuğun terbiyesinde annenin rolü ve annelerin çocuk yetiştirme tutumları (anne tutumlarının demografik bilgilere göre farklılaşıp farklılaşmadığına ilişkin bir araştırma). *Yayınlanmamış Doktora Tezi*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Özbaran, B., Tamar, M., Yüncü, Z., Bildik, T., Demiral, N., & Erermis, S. (2009). Majör depresif bozukluğu olan gençlerden oluşan bir klinik örnekleme anne-baba tutumlarının değerlendirilmesi. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 10(2), 109-115.

Özdemir, Ö., & Yılmaz, M. (2020). Sağlık Profesyonellerinin Cinsel Mitlere İnanma Durumlarının Belirlenmesi. *Adnan Menderes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 4(3), 221-232.

Özden, M. Ş. (2018). Özden, M.Ş. Travma Ve Dissosiyatif Bozukluklar: Genel Bir Bakış. *Bartın Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, Cilt: 3, Sayı: 3, s. 71-76.

Özmen, H. E. (1999). Cinsel Mitler ve Cinsel İşlev Bozuklukları. *Psikiyatri Dünyası*, 2:ss.49- 53.

Öztürk, E. (2017). Travma ve Dissosiyasyon: Dissosiyatif Kimlik Bozukluğunun Psikoterapisi ve Aile Dinamikleri. İstanbul: Nobel Tıp Kitabevi.

Parker, G., Tupling, H., & Brown, L. B. (1979). A Parental Bonding Instrument. *British Journal of Medical Psychology*, 52(1), 1-10. doi:10.1111/j.20448341.1979.tb02487.x

Perris, C., Jacobsson, L., Linndström, H., Knorrning, L., & Perris, H. (1980). Development of a new inventory for assessing memories of parental rearing behaviour. *Psychiatria Scandinavica* 61(4), 265-274. doi:10.1111/j.1600-0447.1980.tb00581.x

Polat, O. (2001). *Çocuk ve Şiddet*. İstanbul: Der Yayınları.

Polat, O. (2002). *Çocuk Hakları Nedir? 1.Baskı*. İstanbul: Analiz Yayınları.s: 5-39.

Polat, O. (2007). Tüm Boyutlarıyla Çocuk İstismarı 2: Önleme ve Rehabilitasyon. Ankara: Seçkin Yayıncılık, s: 257-273.

Rapee, R. M. (1985). Distinction between panic disorder and generalised anxiety disorder: clinical presentation. Australian and New Zealand Journal of, 19, 227-232.

Rapp, L., & Leober, P. (2007). Child Abuse and Juvenile Delinquency, Nicky Ali Jackson (Ed.), Encyclopedia of Domestic Violence. New York: Routledge.

Redner, L., & Den Herder, D. (1992). Case management's role in effecting appropriate treatment for persons with histories of childhood sexual trauma. Psychosocial Rehabilitation Journal, Vol 15(3), Jan, 37-45 .

Rohner, R. P., Khaleque, A., & Cournoyer, D. E. (2005). Parental Acceptance-Rejection: theory, methods, cross-cultural evidence, and implications. Ethos, 33(3), 299-334. doi:10.1525/eth.2005.33.3.299

Sağlık Bakanlığı. (2009). Üreme Sağlığına Giriş, Cinsel Sağlık/Üreme Sağlığı.

Sak, R., Şahin Sak, İ. T., Atli, S., & Şahin, B. K. (2015). Okul Öncesi Dönem: Anne Baba Tutumları, Preschool Period: Parenting Attitudes. Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 11(3), s. 972-991.

Saygı, D. (2011). Ebeveyn – Çocuk İlişkisi Ölçeği'nin Türkçe'ye Uyarlanması Ve Anne –Çocuk İlişkisinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi (İstanbul Örneklemi). Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İlköğretim Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, . İstanbul: Marmara Üniversitesi.

Senemoğlu, N. (2009). Gelişim, Öğrenme ve Öğretim Kuramdan Uygulamaya. Ankara: Pegem Akademi.

Set, T., Dağdeviren, N., & Aktürk, Z. (2006). Ergenlerde cinsellik. Genel Tıp Dergisi, 16(3):137-.

Sexual health. (tarih yok). 11 24, 2017 tarihinde http://www.who.int/topics/sexual_health/en/ adresinden alındı

Solmaz, H. (2019). Üniversite öğrencilerinde kişiler arası bağımlılık düzeyleri ve çocukluk çağı travmaları arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya: Necmettin Erbakan Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

Sungur, M. Z. (1999). Erkek cinsel işlev bozuklukları. Psikiyatri Dünyası, 2(1), 60-64.

Şahbal, Y. (2020). Cinsel mitlerin çocukluk çağı travmaları ve dindarlık ile ilişkisi. (Yayımlanmamış Tıpta Uzmanlık Tezi). Kars: Kafkas Üniversitesi, Tıp Fakültesi.

Şahin, B. (2005). Türk üniversite öğrencilerinin çıkma ve evlilik öncesi cinsel davranışlarla ilgili algıladıkları ebeveyn tutumları: Öğrencilerin cinsiyetlerinin ve ebeveynlerin evli olup olmamasının rolü. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Şakır Selimhocaoglu, A. (2011). Anne Babaların Çocuklarının Temel Gereksinimlerine Yaklaşım Tarzlarının Çocuklarının Duygusal İstismar-İhmal Durumuna Etkisi. Kırşehir İli Örneği: Milli Eğitim.

Şar, V., Öztürk, E., & İkikardeş, E. (2012). Şar, V., ÖÇocukluk Çağı Ruhsal Travma Ölçeğinin Türkçe uyarlamasının geçerlilik ve güvenirliği. Türkiye Klinikleri, 32(4), 1054-1063. doi: doi: 10.5336/medsci.2011-26947

T.C. Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu. (1995). Ailede çocuk eğitimi araştırması: Aralık 1992 - Aralık 1993. Ankara.

Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2013). Using Multivariate Statistics. (6th Edition). Boston: Pearson.

Taner, Y., & Gökler, B. (2004). Çocuk istismarı ve ihmali: Psikiyatrik yönleri. Acta Medica, 35:82-86.

Temel, M. (2015). The relationship between received maternal parenting AND psychological distress during adolescence: moderator role of self-compassion(Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Bahçeşehir Üniversitesi.

Thomasgard, M., Metz, W. P., Edelbrock, C., & Shonkoff, J. P. (1995). Parent–child relationship disorders. Part I. Parental overprotection and the development of the Parent Protection Scale. Journal of Developmental and Behavioral Pediatrics, 16(4), 244–250.

Tiftikçi, P. (2020). Üniversite öğrencilerinde cinsel mitlere inanma düzeyi ile bağlanma stilleri arasındaki ilişki. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Üsküdar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Topbaş, M. (2004). İnsanlığın büyük bir ayıbı: Çocuk istismarı. TSK Koruyucu Hekimlik Bülteni, 3:76-80.

Topçu, S. (2009). Cinsel İstismar. Ankara: Phoenix Yayınevi.

Torun, F., Torun, S. D., & Özaydın, A. N. (2011). Erkeklerde Cinsel Mitlere İnanma Oranları ve Mitlere İnanmayı Etkileyen Faktörler. Düşünen Adam Psikiyatri ve Nörolojik Bilimler Dergisi, 24(1): 24-31.

Türk Dil Kurumu. (2006). Türk Dil Kurumu TDK Türkçe Sözlük, 10. baskı. Türk Dil Kurumu Yayınları.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK). (2015). Bitirilen Eğitim Düzeyi ve Cinsiyete Göre Nüfus. İstatistiklerle Türkiye. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK). 08 13,2019 tarihinde https://ec.europa.eu/eurostat/documents/7330775/7339623/Turkey+_in_statistics_2015.pdf/317c6386-e51c-45de-85b0-ff671e3760f8 adresinden alındı

Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması (TNSA). (2013). Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması (TNSA). Ankara: Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü, T.C Kalkınma Bakanlığı ve TÜBİTAK.

Türksoy, N. (2003). Psikolojik Travma ve Tanım Sorunları. T. Aker, & E. Önder (Ed.), Psikolojik Travma ve Sonuçları içinde. İstanbul: Sus Yayınları.

Uykan, E. (2019). Ebeveyn tutumları ile çocukların öz düzenlemeleri arasındaki ilişki incelenmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: İstanbul Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Üredi, I., & Üredi, L. (2005). İlköğretim 8. Sınıf Öğrencilerinin Öz-Düzenleme Stratejileri ve Motivasyonel İnançlarının Matematik Başarısını Yordama Gücü. Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 1(2) 47.

Üstündağ, A., Şenol, F., & Mağden, D. (2015). Ebeveynlerin Çocuk İstismarına Yönelik Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi ve Bilinçlendirilmesi. Hacettepe University Faculty of Health Sciences Journal, 1:212-217.

Vandeleur, C., Perrez, M., & Schoebi, D. (2007). Associations between measures of emotion and familial dynamics in normative families with adolescents. Swiss Journal of Psychology, 66(1), 5-16.

Veltkamp, I. J., & Miller, T. W. (1994). Clinical handbook of child abuse and neglect. Madison: CI: International Universities Press, Inc.

Wekerle, C. M., Miller, A. L., Wolfe, D. A., & Spindel, C. B. (2006). Childhood maltreatment.

Yalçın, H., Koçak, N., & Duman, G. (2014). Anne Babaların Çocuk İstismarıyla İlgili Tutumlarının İncelenmesi. Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, 3: 137-43.

Yalçın, M., Tellioğlu, E., Yıldırım, D. U, Savrun, M. B., Özmen, M., & Aydemir, E. H. (2015). Nörotik Ekskoriyasyon Hastalarında Psikiyatrik Özellikler: Çocukluk Çağı Travmalarının Rolü. Arch Neuropsychiatr, 52, 336-41.

Yaşan, A., & Gürgen, F. (2004). Cinsel partneri olan bir hemşire grubu ile hiç partneri olmamış bir hemşire grubunun cinsel bilgi edinme yolları ve cinsel mitlerin yaygınlığının karşılaştırılması. Yeni Symposium, 42, 72-76.

Yaşar, Z. F., & Akduman, G. G. (2007). Çocuk ihmali-istismarı ve adli dış hekimliği. TSK Koruyucu Hekim Bülteni, 6(5): 389–394.

Yavuzer, H. (1990). Ana-baba okulu. İstanbul: Remzi Kitabevi.

Yavuzer, H. (2001). Ana-Baba Ve Çocuk. İstanbul: Remzi Kitabevi.

Yiğit-Güden, N. (2019). Cinsel yönelime göre bağlanma stilleri ile çocukluk çağı travmatik yaşantı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Mersin: Toros Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Yıldırım, G., & Tosun, A. (2012). Yıldırım, G, Tosun A. Travma sonrası stres bozukluğunda bilişsel süreçler. Journal of Human Sciences, 9(2):1429-42.

Yılmaz, A. (2016). Lise Öğrencilerinin Ders Dışı Sportif Etkinliklere Katılımlarına Yönelik Ebeveyn Tutum ve Görüşleri. Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı, Doktora Tezi.

Yörükoğlu, D. (2009). Çocuk Ruh Sağlığı, (29.basım). İstanbul: Özgür Yayın Dağıtım Ltd. Şti.

Yurdakök, K. (2010). Çocuk istismar ve ihmali, tanım ve risk faktörleri . Katkı Pediatri Dergisi, 32 (5), 537-546.

Yurdakök, K., & İnce, O. (2010). Duygusal istismar ve ihmal. Katkı Pediatri Dergisi, 32(4): 423-433.

Zilbergeld, B. (1994). Seksi öğrenmek, Demiriz G, (çeviri editörü). Erkek cinselliği. İstanbul: Bilimsel ve Teknik Yayınları Çeviri Vakfı.

Ziya, A. Z. (2015). Üniversite Öğrencilerinin Cinsel Mit İnançları, Cinsel Bilgi Düzeyleri ve Cinsel Tutumları. İstanbul: Yüksek Lisans Tezi, Haliç Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

9.EKLER

EK 1. Sosyodemografik Bilgi Formu

EK 2. Kısaltılmış Algılanan Ebeveyn Tutumları Ölçeği- Çocuk Formu

EK 3. Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantılar Ölçeği

EK 4. Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu

EK 5. Etik Kurul Kararı

EK 1. Sosyodemografik Bilgi Formu

- Cinsiyetiniz: Kadın () Erkek ()
- Yaşınız:.....
- Kardeş sayınız : Kardeşim yok ()
 - 1 ()
 - 2 ()
 - 3 ()
 - 4 Ve üzeri ()
- Annenizin eğitim düzeyi:

Okur- yazar değil ()

İlkokul ()

Ortaokul ()

Lise ()

Üniversite ()

Yüksek lisans ve üstü ()

- Babanızın eğitim düzeyi:

Okur- yazar değil ()

İlkokul ()

Ortaokul ()

Lise ()

Üniversite ()

Yüksek lisans ve üstü ()

- Ailenizin sosyo-ekonomik düzeyi:

Düşük () Orta() Yüksek ()

- Yaşamınız daha çok nasıl bir yerde geçti?

Köy-Kasaba () İlçe () Şehir () Büyükşehir()

- Yaşamınız daha çok hangi bölgede geçti?

Akdeniz Bölgesi ()

Doğu Anadolu Bölgesi ()

Ege Bölgesi ()

Güneydoğu Anadolu Bölgesi ()

İç Anadolu Bölgesi ()

Karadeniz Bölgesi ()

Marmara Bölgesi ()

- Sizce cinsellik konusunda bilgileriniz yeterli mi?

Evet, yeterli () Hayır, sanmıyorum ()

- Cinsellikle ilgili ilk bilgilendirmeye kim tarafından yapıldı?

Anne () Baba () Okul Aracılığıyla () Sağlık Görevlileri () Sosyal Medya () Gazete-
dergi ()

- Cinsellik yemek yemek, uyumak gibi bedenin birincil ihtiyaçlarındandır.

Katılıyorum () Katılmıyorum ()

- Cinsellikte temel hedef haz almaktır.

Katılıyorum () Katılmıyorum ()

- Cinsellik kadar doğum kontrolü de çok önemlidir.

Katılıyorum () Katılmıyorum ()

- Romantik/duygusal ilişkilerde cinsellik olmalı mı?

Evet, olmalı () Kararsızım () Hayır, olmamalı ()

- Birbirini seven ve aşık kişiler için cinsellik birincil önem taşır.

Katılıyorum () Katılmıyorum ()

- İki ruhun birleşmesinde kaliteli bir seks çok etkilidir.

Katılıyorum () Katılmıyorum ()

- Evlilik öncesi cinsellik hakkında ne düşünüyorsunuz?

Evet, olmalı () Hayır, olmamalı ()

- Daha önce cinsel birliktelik yaşadınız mı?

Evet () Hayır ()

- Cinsellik yaşamaya dair korkularınız var mı?

Evet () Hayır ()

EK 2. Kısaltılmış Algılanan Ebeveyn Tutumları Ölçeği- Çocuk Formu

KISALTILMIŞ ALGILANAN EBEVEYN TUTUMLARI ÖLÇEĞİ-ÇOCUK FORMU (KAET-Ç)

Aşağıda çocukluğunuz ile ilgili bazı ifadeler yer almaktadır. Anketi doldurmadan önce aşağıdaki yönergeyi lütfen dikkatle okuyunuz:

1. Anketi doldururken, anne ve babanızın size karşı olan davranışlarını nasıl algıladığınızı hatırlamaya

çalışmanız gerekmektedir. Anne ve babanızın çocukken size karşı davranışlarını tam olarak hatırlamak bazen zor olsa da, her birimizin çocukluğumuzda anne ve babamızın kullandıkları prensiplere ilişkin bazı anılarımız vardır.

2. Her bir soru için anne ve babanızın size karşı davranışlarına uygun seçeneği yuvarlak içine alın. Her soruyu dikkatlice okuyun ve muhtemel cevaplardan hangisinin sizin için uygun cevap olduğuna karar verin.

Soruları anne ve babanız için ayrı ayrı cevaplayın.

1. Anne ve babam, nedenini söylemeden bana kızarlardı ya da ters davranırlardı.

	Hiç bir zaman	Arada Sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

2. Anne ve babam beni överlerdi.

	Hiç bir zaman	Arada Sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

3. Anne ve babamın yaptıklarım konusunda daha az endişeli olmasını isterdim.

	Hiç bir zaman	Arada Sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

4. Anne ve babam bana hak ettiğimden daha fazla fiziksel ceza verirlerdi.

	Hiç bir zaman	Arada Sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

5. Eve geldiğimde, anne ve babama ne yaptığının hesabını vermek zorundaydım.

	Hiç bir zaman	Arada Sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

6. Anne ve babam ergenliğimin uyarıcı, ilginç ve eğitici olması için çalışırlardı.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

7. Anne ve babam, beni başkalarının önünde eleştirirlerdi.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

8. Anne ve babam, bana bir şey olur korkusuyla başka çocukların yapmasına izin verilen şeyleri yapmamı yasaklardı.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

9. Anne ve babam, her şeyde en iyi olmam için beni teşvik ederlerdi.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

10. Anne ve babam davranışları ile, örneğin üzgün görünerek, onlara kötü davrandığım için kendimi suçlu hissetmeme neden olurlardı.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

11. Anne ve babamın bana bir şey olacağına ilişkin endişeleri abartılıydı.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

12. Benim için bir şeyler kötü gittiğinde, anne ve babamın beni rahatlatmaya ve yüreklendirmeye çalıştığını hissettim.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

13. Bana ailenin “yüz karası” ya da “günah keçisi” gibi davranılırdı.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

14. Anne ve babam, sözleri ve hareketleriyle beni sevdiklerini gösterirlerdi.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

15. Anne ve babamın, erkek ya da kız kardeşimi(lerimi) beni sevdiklerinden daha çok sevdiklerini hissederdim.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

16. Anne ve babam, kendimden utanmama neden olurdu.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

17. Anne ve babam, pek fazla umursamadan istediğim yere gitmeme izin verirdi.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

18. Anne ve babamın, yaptığım her şeye karışıklarını hissederdim.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

19. Anne ve babamla, aramda sıcaklık ve sevecenlik olduğunu hissederdim.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

20. Anne ve babam, yapabileceklerim ve yapamayacaklarımla ilgili kesin sınırlar koyar ve bunlara titizlikle uyarlardı.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

21. Anne ve babam, küçük kabahatlerim için bile beni cezalandırırlardı.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

22. Anne ve babam, nasıl giyinmem ve görünmem gerektiği konusunda karar vermek isterlerdi.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

23. Yaptığım bir şeyde başarılı olduğumda, anne ve babamın benimle gurur duyduklarını hissederdim.

	Hiç bir zaman	Arada sırada	Sık sık	Her zaman
Anne	1	2	3	4
Baba	1	2	3	4

EK 3. Çocukluk Çağı Travmatik Yaşantılar Ölçeği

Her bir madde için aşağıdaki seçeneklerden birini işaretleyiniz:

1.Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman 4.Sık Olarak 5.Çok Sık

Çocukluğumda ya da ergenliğimde...

1) Yeterli yemeğim olurdu.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman 4.Sık Olarak 5.Çok Sık

2) Gündelik bakım ve güvenliğim sağlanıyordu.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman 4.Sık Olarak 5.Çok Sık

3) Anne ya da babam kendilerine layık olmadığımı ifade ederlerdi.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman 4.Sık Olarak 5.Çok Sık

4) Fiziksel ihtiyaçlarım tam olarak karşılanırdı.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman 4.Sık Olarak 5.Çok Sık

5) Ailemde sorunlarımı paylaşabileceğim biri vardı

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman 4.Sık Olarak 5.Çok Sık

6) Üst baş açısından bakımsızdım.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman 4.Sık Olarak 5.Çok Sık

7) Sevildiğimi hissediyordum.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman 4.Sık Olarak 5.Çok Sık

8) Anne ya da babam kendimden utanmama neden olurdu.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman 4.Sık Olarak 5.Çok Sık

9) Ailemden birisi bana öyle kötü vurmuştu ki doktora ya da hastaneye gitmem gerekmişti.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

10) Ailemde değiştirmek istediğim şeyler vardı.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

11) Ailemdekiler bana o kadar şiddetle vuruyorlardı ki vücudumda morartı ya da sıyrıklar oluyordu.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

12)Kayış, sopa, kordon ya da başka sert bir cisimle vurularak cezalandırılıyordum.

1.Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

13) Anne ya da babam fikirlerimi önemserdi.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

14) Ailemdekiler bana kırıcı ya da saldırganca sözler söylerlerdi.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

15) Fiziksel bakımdan hırpalanmış olduğuma inanıyorum.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

16) Çocukluğum mükemmeldi.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

17) Bana o kadar kötü vuruluyor ya da dövülüyordum ki öğretmen, komşu ya da bir doktorun bunu fark ettiği oluyordu.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

18)Ailemde birisi benden nefret ederdi.

1.Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

19) Ailemdekiler kendilerini birbirlerine yakın hissederlerdi.

1. Hiç Bir Zaman 2. Nadiren 3. Kimi Zaman 4. Sık Olarak 5. Çok Sık

20) Biri bana cinsel amaçla dokunmaya ya da kendisine dokundurtmaya çalıştı.

1. Hiç Bir Zaman 2. Nadiren 3. Kimi Zaman 4. Sık Olarak 5. Çok Sık

21) Kendisi ile cinsel ilişki kurmadığım takdirde bana zarar vermekle tehdit eden biri vardı.

1. Hiç Bir Zaman 2. Nadiren 3. Kimi Zaman 4. Sık Olarak 5. Çok Sık

22) Benim ailem dünyanın en iyisiydi.

1. Hiç Bir Zaman 2. Nadiren 3. Kimi Zaman 4. Sık Olarak 5. Çok Sık

23) Birisi beni cinsel şeyler yapmaya ya da cinsel şeylere bakmaya zorladı.

1. Hiç Bir Zaman 2. Nadiren 3. Kimi Zaman 4. Sık Olarak 5. Çok Sık

24) Birisi bana cinsel tacizde bulundu.

1. Hiç Bir Zaman 2. Nadiren 3. Kimi Zaman 4. Sık Olarak 5. Çok Sık

25) Ailemdekiler bana karşı suçlayıcıydı.

1. Hiç Bir Zaman 2. Nadiren 3. Kimi Zaman 4. Sık Olarak 5. Çok Sık

26) İhtiyacım olduğunda beni doktora götürecek birisi vardı.

1. Hiç Bir Zaman 2. Nadiren 3. Kimi Zaman 4. Sık Olarak 5. Çok Sık

27) Cinsel istismara uğradığım kanısındayım.

1. Hiç Bir Zaman 2. Nadiren 3. Kimi Zaman 4. Sık Olarak 5. Çok Sık

28) Ailem benim için bir güç ve destek kaynağı idi.

1. Hiç Bir Zaman 2. Nadiren 3. Kimi Zaman 4. Sık Olarak 5. Çok Sık

29) Ailemdekiler yaşıtlarımla ve arkadaşlarımla görüşmemi kısıtlardı.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

30) Ailemdekiler her şeye karışırdı.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

31) Anne ve babam bir işi kendi başıma yapmama fırsat verirdiler.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

32) Ailemdekiler rahat vermeyecek derecede peşimdeydiler.

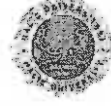
1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

33) Anne ya da babam beni kontrol etmek için kişisel eşyalarımı benden habersiz karıştırırdı.

1. Hiç Bir Zaman 2.Nadiren 3.Kimi Zaman4.Sık Olarak 5.Çok Sık

EK 4. Cinsel Mitleri Değerlendirme Formu

CİNSEL MİTLERİ DEĞERLENDİRME FORMU	Doğru	Yanlış
1. Erkek her zaman seks ister ve her zaman sekse hazırdır		
2. Cinsel ilişkiyi daima erkek başlatmalıdır		
3. Sevişme cinsel birleşmeye eşittir		
4. Erkeğin penisi sertleştiğinde en yakın zamanda boşalmalıdır		
5. Sevişme her zaman doğal ve kendiliğinden olmalıdır sevişme hakkında düşünmek ve konuşmak doğallığını bozar		
6. Tüm fiziksel temaslar cinsel birleşmeye gitmelidir		
7. Erkekler duygularını belli etmemelidirler		
8. Her erkek her kadına nasıl zevk vereceğini bilmelidir		
9. Sevişme ancak çift aynı anda orgazm olabilirse güzeldir		
10. Seksi erkek yönetir, kadının seksini başlatması ahlaksızlıktır		
11. Eşler birbirlerini sevdikleri takdirde sevişmekten nasıl zevk alacaklarını da bilirler		
12. Cinsel ilişki sırasında eşler içgüdüsel olarak diğerinin ne istediğini ne düşündüğünü bilirler		
13. Mastürbasyon pis ve zararlıdır.		
14. Cinsel ilişki sırasında mastürbasyon yanlıştır		
15. Oral seks pistir		
16. Sertleşmiş büyük bir penis iyi sevişmenin anahtarıdır		
17. İyi sekste amaç cinsel birleşmedir		
18. Cinsel ilişki sırasında cinsel fanteziler kurmak yanlıştır		
19. Erkeğin penisinde sertleşmenin kaybı eşini çekici bulmadığı anlamına gelir		
20. Erkekler ve kadınlar 60 yaşından sonra cinselliğe ilgilerini kaybederler		
21. Erkek veya kadın sevişmeye hayır diyemez		
22. Sekste kesin, evrensel doğrular vardır		
23. Erkekler daima kadınlardan daha çabuk orgazma ulaşırlar		
24. Cinsel ilişkinin başlangıcında sertleşme güçlüğü olursa büyük olasılıkla iktidarsızlık gelişecektir		
25. Eğer erkek uyarılırsa mutlaka cinsel birleşme ister bu yüzden cinsel ilişkiye girilmeyecekse ona yaklaşmamak gerekir		
26. Erkek cinsel organının ebatları cinsel açıdan önemlidir		
27. Seks doğaldır, öğrenilemez		
28. Erkeğin eşi masum ve kutsaldır, daha doyurucu ve tatmin edici seks daha çok fahişelerle yapılmalıdır		
29. Cinsel birleşme için en doğal pozisyon, erkeğin üstte olmasıdır		
30. İlk cinsel birleşimde başarılı olunması sonraki cinsel yaşam boyunca başarılı olacağının göstergesidir		
31. Gebelikte cinsel ilişki doğacak çocuğa zarar verir		
32. Gebelikte kadınların cinsel isteği azalır		
33. Kızlık zarı yırtılınca acı verir		
34. Cinsel birleşme yorar, tüketir		
35. Kadınlar eller kullanılmadan penis hareketleriyle orgazm olmalıdırlar		
36. Erkek cinsel organı (penis) kadın cinsel organının (vajina) içine alamayacağı kadar büyüktür		
37. Penisin vajinaya girişinde mutlaka çok ağrı olur		
38. Penisin vajina içine ilk girişinde aşırı kanama olur		
39. Cinsel ilişkiye girememe süreci uzarsa evlilik boşanmayla sonuçlanır		
40. Cinsel organın görünümü tiksindiricidir		
41. Modern bir kadın olabilmek için orgazm olabilmek gerekir		
42. Eşcinsellik psikiyatrik bir hastalıktır tedavi edilmelidir		
43. Cinsel yönelim istemli bir seçimdir, değiştirilebilir		
44. Kalp krizi ve inme geçiren erkekler cinsel ilişkiden kaçınmalıdırlar		
45. Menopoz kadının cinsel isteklerinde ani bir azalmaya neden olur		
46. Ameliyatla rahmi alınmış kadın artık orgazma ulaşamaz		

T.C.
HALIÇ ÜNİVERSİTESİ
GİRİŞİMSEL OLMAYAN KLİNİK ARAŞTIRMALAR ETİK KURULU

Tarih: 22.10.2020

Sayı: 134

Konu: Etik Kurulu İzni

Sayın Meryem Özlem Paksoy,

Yapmış olduğunuz başvuru Halic Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu tarafından incelenmiş olup Dr. Öğr. Üy. Bengisu Nehir Aydın'ın danışmanlığında planladığınız "Üniversite Öğrencilerinde Ebeveyn Tutumu ve Çocukluk Çağı Travmalarının Cinsel Mitler ile İlişkisinin İncelenmesi " başlıklı araştırmanız kurulumuzun 22.10.2020 tarihli toplantısında etik yönden uygun bulunmuştur.

Bilgilerinize sunarım.

Prof. Dr. Melek Güneş Yavuzer
Haliç Üniversitesi Girişimsel Olmayan
Klinik Araştırmalar Etik Kurulu Başkanı

Ek: Etik Kurulu Kararı

Örnektepe Mah. İmrahor Cad. No: 82 Beyoğlu – İSTANBUL
Tel: 0 212 924 2444 /2704 Faks: 0 212 343 0878
e-mail: etikkurui@halic.edu.tr www.halic.edu.tr

		T.C. HALIÇ ÜNİVERSİTESİ GİRİŞİMSEL OLMAYAN KLİNİK ARAŞTIRMALAR ETİK KURULU		Yayın Tarihi : 10.12.2015 Revizyon Tarihi : 16.09.2020 Revizyon No : 02 Sayfa No : 1/1	
Tarih: 22.10.2020		Karar No:			
Toplantı Sayısı:		Meryem Özlem Paksoy'un Dr. Öğr. Üy. Bengisu Nehir Aydın'ın danışmanlığında planladığı "Üniversite Öğrencilerinde Ebeveyn Tutumu ve Çocukluk Çağı Travmalarının Cinsel Mitle İlişkisinin İncelenmesi " başlıklı çalışması incelendi, yapılan inceleme sonucunda çalışmanın etik yönden uygun olduğuna karar verildi.			
Adı-Soyadı	Alanı	Kurumu	Araştırma ile ilişkisi	Toplantıya Katılma	İmza
Prof. Dr. Melek Güneş YAVUZER (Başkan)	Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon	Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi	Var ☐ Yok ☐	Evet ☐ Hayır ☐	
Prof. Dr. Burcu IRMAK YAZICIOĞLU	Moleküler Biyoloji ve Genetik	Haliç Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi	Var ☐ Yok ☒	Evet ☒ Hayır ☐	
Doç. Dr. Hatice İlhan Odabaş	Spor Yöneticiliği	Haliç Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	Var ☐ Yok ☐	Evet ☐ Hayır ☐	
Dr. Öğr. Üy. Nevra Alkanlı	Biyofizik	Haliç Üniversitesi Tıp Fakültesi	Var ☐ Yok ☒	Evet ☒ Hayır ☐	
Dr. Öğr. Üy. Burcu Türk	Psikoloji	Haliç Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi	Var ☐ Yok ☒	Evet ☒ Hayır ☐	
Dr. Öğr. Üy. Gülcan Kendirkıran	Hemşirelik	Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi	Var ☐ Yok ☒	Evet ☒ Hayır ☐	
Dr. Öğr. Üy. Seda Saka	Fizyoterapi ve Rehabilitasyon	Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi	Var ☐ Yok ☒	Evet ☒ Hayır ☐	
Dr. Öğr. Üy. Çiğdem Yıldırım Maviş	Gıda Mühendisliği	Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi	Var ☐ Yok ☒	Evet ☒ Hayır ☐	
Dr. Öğr. Üy. Maral Törenli Çakıroğlu	Hukuk	Haliç Üniversitesi İşletme Fakültesi	Var ☐ Yok ☐	Evet ☐ Hayır ☐	
ETKU:10					

10. ÖZGEÇMİŞ

İlk, orta ve lise öğrenimini Denizli’de tamamladı ve 2015 yılında Nalan Kaynak Anadolu Lisesi’nden mezun oldu. Aynı yıl içerisinde Haliç Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Psikoloji bölümünü tam burslu olarak kazandı ve 2019 yılında onur derecesi ile mezun oldu. 2019 yılında Haliç Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Klinik Psikoloji Yüksek Lisans Programına kayıt hakkı kazandı.

Lisans hayatında, İstanbul Üniversitesi Pedagojik Formasyon Sertifika Programı ve Yıldız Teknik Üniversitesi Aile Danışmanlığı Eğitim Programına katılım sağlamıştır. Kendisini birçok eğitim ve seminer ile güncellemiş, DATEM’den “Bilişsel ve Davranışçı Terapilerin Klinik Uygulamalar” eğitimini, DOÇAT derneğinden “Bireysel Duygu Odaklı Terapi” ve “Duygu Odaklı Çift Terapisi” 1. Ve 2. Düzeyini tamamlamış süpervizyon aşamasındadır. Cinsel Sağlık Enstitüsü Derneği’den almakta olduğu cinsel terapi eğitimine devam etmektedir.